

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 136 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 55

11 mai 2012

<u>Număr de referință</u>	Cuprins	Pagina
	I <i>Rezoluții, recomandări și avize</i>	
	REZOLUȚII	
	Parlamentul European	
	SESIUNEA 2010-2011	
	Sedințele dintre 18 și 20 ianuarie 2011	
	Procese-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în C 108 E, 7.4.2011.	
	TEXTE ADOPTATE	
	Marti, 18 ianuarie 2011	
2012/C 136 E/01	Consensul european privind ajutorul umanitar	
	Rezoluția Parlamentului European din 18 ianuarie 2011 referitoare la punerea în aplicare a Consensului european privind ajutorul umanitar: bilanț la jumătatea perioadei al planului de acțiune și perspective viitoare (2010/2101(INI))	1
2012/C 136 E/02	Agricultura ca sector strategic în contextul securității alimentare	
	Rezoluția Parlamentului European din 18 ianuarie 2011 referitoare la recunoașterea agriculturii ca sector strategic în contextul securității alimentare (2010/2112(INI))	8
	Miercuri, 19 ianuarie 2011	
2012/C 136 E/03	Acordurile de parteneriat voluntar FLEGT	
	Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la acordurile de parteneriat voluntar FLEGT	16
2012/C 136 E/04	Acordul interimar de parteneriat între CE și statele din Pacific	
	Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la Acordul interimar de parteneriat dintre Comunitatea Europeană și statele din Pacific	19

RO

(continuare în pagina următoare)

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2012/C 136 E/05	Adopția internațională în Uniunea Europeană Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la adopția internațională în Uniunea Europeană	24
2012/C 136 E/06	Acordul de stabilizare și de asociere între CE și Serbia Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la procesul de integrare europeană a Serbiei	27
2012/C 136 E/07	O inițiativă europeană privind boala Alzheimer și alte demențe Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la o inițiativă europeană privind boala Alzheimer și alte demențe (2010/2084(INI))	35
2012/C 136 E/08	Inhalatoarele pentru astmatici Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la Petiția nr. 0473/2008, adresată de Christoph Klein, de naționalitate germană, privind neadoptarea unor măsuri de către Comisie într-un caz de concurență și impactul dăunător al acestui fapt asupra întreprinderii implicate	44
2012/C 136 E/09	Situația în Haiti la un an după cutremur: ajutoarele umanitare și reconstrucția Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la situația din Haiti la un an după cutremur: ajutorul umanitar și reconstrucția	46
2012/C 136 E/10	Încălcarea libertății de exprimare și discriminarea pe bază de orientare sexuală în Lituania Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la încălcarea dreptului la libertatea de exprimare și discriminarea pe motive de orientare sexuală în Lituania	50
Joi, 20 ianuarie 2011		
2012/C 136 E/11	Situația creștinilor în contextul libertății religioase Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la situația creștinilor în contextul libertății religioase	53
2012/C 136 E/12	Situația din Belarus Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la situația din Belarus	57
2012/C 136 E/13	Raport privind politica în domeniul concurenței pe anul 2009 Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la Raportul privind politica în domeniul concurenței pe anul 2009 (2010/2137(INI))	60
2012/C 136 E/14	O politică durabilă a UE pentru nordul îndepărtat Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la o politică durabilă a UE pentru nordul îndepărtat (2009/2214(INI))	71
2012/C 136 E/15	O strategie a UE pentru Marea Neagră Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la o strategie UE pentru Marea Neagră (2010/2087(INI))	81
2012/C 136 E/16	Pakistan: asasinarea lui Salmaan Taseer, guvernatorul provinciei Punjab Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la Pakistan, în special la asasinarea guvernatorului Salmaan Taseer	90

Marți, 18 ianuarie 2011

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Consensul european privind ajutorul umanitar

P7_TA(2011)0005

Rezoluția Parlamentului European din 18 ianuarie 2011 referitoare la punerea în aplicare a Consensului european privind ajutorul umanitar: bilanț la jumătatea perioadei al planului de acțiune și perspective viitoare (2010/2101(INI))

(2012/C 136 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Consensul european privind ajutorul umanitar semnat la 18 decembrie 2007 de către Președintele Consiliului Uniunii Europene, Președintele Parlamentului European și Președintele Comisiei Europene,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 29 mai 2008 privind stabilirea unui plan de acțiune care cuprinde măsuri concrete pentru punerea în aplicare a Consensului (SEC(2008)1991),
- având în vedere articolul 214 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, consacrat ajutorului umanitar,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1257/96 al Consiliului din 20 iunie 1996 privind ajutorul umanitar ⁽¹⁾,
- având în vedere orientările Uniunii Europene cu privire la promovarea respectării dreptului umanitar internațional din 23 decembrie 2005, actualizate în decembrie 2009, precum și concluziile Consiliului din 8 decembrie 2009,
- având în vedere Decizia 2007/162/CE a Consiliului din 5 martie 2007 de instituire a unui instrument financiar de protecție civilă ⁽²⁾,
- având în vedere Decizia 2007/779/CE, Euratom a Consiliului din 8 noiembrie 2007 de instituire a unui mecanism comunitar de protecție civilă ⁽³⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din decembrie 2007, prin care Comisia a fost îndemnată să utilizeze în mod optim mecanismul comunitar de protecție civilă și să consolideze cooperarea dintre statele membre,
- având în vedere documentul comun al Înalțului Reprezentant/Vicepreședintelui Comisiei Europene, Catherine Ashton, și al membrului Comisiei Europene, Kristalina Georgieva, privind învățăturile care trebuie trase în urma reacției Uniunii Europene în cazul catastrofei din Haiti,

⁽¹⁾ JO L 163, 2.7.1996, p. 1.⁽²⁾ JO L 71, 10.3.2007, p. 9.⁽³⁾ JO L 314, 1.12.2007, p. 9.

Marți, 18 ianuarie 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European din 10 septembrie 2003 intitulată „Uniunea Europeană și Națiunile Unite: opțiunea pentru multilateralism” (COM(2003)0526), care solicită consolidarea și integrarea globală a relațiilor UE-ONU, printr-un dialog politic sistematic, prin lărgirea cooperării în acest domeniu, îmbunătățirea gestiunii și prevenirii crizelor și prin parteneriate strategice între Comisie și organizațiile ONU selectate,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 5 martie 2008 intitulată „Consolidarea capacității de răspuns a Uniunii în caz de catastrofe” (COM(2008)0130), precum și Rezoluția Parlamentului European din 19 iunie 2008 referitoare la consolidarea capacității de reacție a Uniunii Europene în caz de catastrofe ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European din 23 februarie 2009 intitulată „Strategia UE de sprijinire a reducerii riscului de dezastre în țările în curs de dezvoltare” (COM(2009)0084),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European din 31 martie 2010 intitulată „Asistența alimentară umanitară” (COM(2010)0126),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei privind strategia operațională 2010 a DG ECHO,
- având în vedere raportul lui Michel Barnier intitulat „Pentru o forță europeană de protecție civilă: Europe Aid”, publicat în mai 2006,
- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 10 decembrie 1948,
- având în vedere Convențiile de la Geneva din 1949 și Protocoalele adiționale la acestea din 1977,
- având în vedere Convenția privind statutul refugiaților, adoptată în iulie 1951,
- având în vedere Convenția ONU privind drepturile copilului și Protocolul său opțional privind implicarea copiilor în conflicte armate, adoptate de Adunarea Generală a ONU la 20 noiembrie 1989,
- având în vedere Convenția privind ajutorul alimentar, semnată la Londra la 13 aprilie 1999 ⁽²⁾, prin care Comunitatea europeană se angajează să intervină în situații de urgență alimentară și să răspundă altor necesități alimentare ale țărilor în curs de dezvoltare,
- având în vedere Codul de conduită al Mișcării Internaționale de Cruce Roșie și Semilună Roșie și al ONG-urilor în cadrul programelor de intervenție în caz de catastrofă, adoptat în 1994,
- având în vedere principiile și bunele practici privind ajutorul umanitar, aprobate la Stockholm la 17 iunie 2003,
- având în vedere principiile privind parteneriatul dintre Națiunile Unite și organizațiile umanitare, aprobate în 2007 de către Platforma umanitară mondială (Global Humanitarian Platform),
- având în vedere directivele Națiunilor Unite cu privire la utilizarea resurselor militare și de protecție civilă în cadrul operațiilor de ajutor în caz de catastrofă (Directivele de la Oslo), revizuite la 27 noiembrie 2006,
- având în vedere directivele din martie 2003 privind utilizarea resurselor militare și de protecție civilă pentru sprijinirea acțiunilor umanitare ale Organizației Națiunilor Unite în situații de urgență complexe (directivele RMPC),

⁽¹⁾ JO C 286 E, 27.11.2009, p. 15.

⁽²⁾ JO L 163, 4.7.2000, p. 37.

Marți, 18 ianuarie 2011

- având în vedere Cadrul de acțiune de la Hyogo, adoptat la Conferința Mondială privind limitarea catastrofelor desfășurată la Kobe (prefectura Hyogo, Japonia) între 18-22 ianuarie 2005,
 - având în vedere revizuirea intervenției umanitare, solicitată de Coordonatorul ajutorului de urgență al Organizației Națiunilor Unite și Subsecretarul pentru afaceri umanitare în august 2005,
 - având în vedere indicele de răspuns umanitar 2010 stabilit de către organizația DARA (Development Assistance Research Associates), care analizează și clasifică modul în care țările donatoare principale vin în întâmpinarea nevoilor persoanelor afectate de către catastrofe, conflicte și situații de urgență,
 - având în vedere programul internațional de norme, legi și principii aplicabile acțiunilor internaționale în caz de catastrofă („orientările IDRL”), adoptat în cadrul celei de-a 30-a conferințe internaționale a Asociațiilor de Cruce Roșie și Semilună Roșie, care a avut loc în 2007 la Geneva, precum și angajamentul comun al statelor membre ale Uniunii Europene de a sprijini acest program,
 - având în vedere Rezoluția sa din 14 noiembrie 2007 referitoare la un consens european privind ajutorul umanitar ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 februarie 2010 referitoare la cutremurul care a avut loc în Haiti ⁽²⁾,
 - având în vedere Recomandare Consiliului din 14 decembrie 2010 privind instituirea unei capacități de reacție rapidă a UE ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la operațiunea militară israeliană împotriva flotei cu ajutoare umanitare și la blocada din Gaza ⁽⁴⁾,
 - având în vedere propunerea de rezoluție referitoare la criza umanitară din Somalia, depusă de dl Oreste Rossi în conformitate cu articolul 120 din Regulamentul de procedură (B7-0489/2010),
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind furnizarea ajutorului umanitar în țările terțe,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0375/2010),
- A. reamintind viziunea comună asupra ajutorului umanitar consacrată prin Consensul european privind ajutorul umanitar, care subliniază voința Uniunii Europene de a coopera îndeaproape în acest domeniu pentru a optimiza eficacitatea acestuia, de a apăra și de a promova principiile umanitare fundamentale de umanitate, neutralitate, imparțialitate și independență, precum și de a promova în mod susținut respectarea dreptului umanitar internațional;
- B. întrucât angajamentele care derivă din Consens se aplică atât statelor membre, cât și Comisiei, și întrucât acțiunile menționate în planul de acțiune trebuie, în majoritatea cazurilor, să fie puse în aplicare în mod concertat de către Comisie și statele membre;
- C. luând în considerare creșterea spectaculoasă a numărului și a intensității catastrofelor naturale, cauzate în special de impactul acțiunilor umane care stau la baza schimbărilor climatice, și responsabilitatea istorică a țărilor industrializate în această privință; luând în considerare multiplicarea crizelor complexe, cauzată de mai mulți factori, cum ar fi natura evolutivă a conflictelor, proasta guvernare și situațiile de fragilitate, agravarea încălcărilor dreptului internațional umanitar și diminuarea spațiului umanitar;

⁽¹⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 273.

⁽²⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 5.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0465.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0235.

Marți, 18 ianuarie 2011

- D. întrucât furnizarea ajutorului devine din ce în ce mai dificilă și mai periculoasă, iar lipsa de securitate a personalului implicat în furnizarea de ajutor umanitar este din ce în ce mai mare; întrucât în 2008, 122 de lucrători implicați în ajutorul umanitar au fost uciși;
- E. întrucât ar trebui acordată o atenție specială grupurilor celor mai vulnerabile, cum ar fi femeile, copiii și persoanele strămutate forțat, iar agravarea violenței pe criterii de sex și a violențelor sexuale reprezintă o problemă gravă în contextele umanitare, unde violul sistematic este uneori utilizat drept armă de război;
- F. întrucât implicarea din ce în ce mai mare a actorilor care nu au legătură cu acțiunile umanitare în reacția la crizele umanitare antrenează un risc major de confundare a rolului actorilor militari și a celui jucat de actorii umanitari, generând confuzie și în ceea ce privește limitele ajutorului umanitar neutru, imparțial și independent;
- G. întrucât tragediile recente din Haiti și din Pakistan au demonstrat încă o dată necesitatea de consolidare a instrumentelor de care dispune Uniunea Europeană pentru a face față catastrofelor (ajutor umanitar și mecanism comunitar de protecție civilă) din punctul de vedere al eficacității, al rapidității, al coordonării și al vizibilității și întrucât aceste catastrofe au subliniat încă o dată necesitatea de creare a unei capacități europene de reacție rapidă;
- H. ținând cont de agravarea contextului umanitar mondial, de amploarea provocărilor și nevoilor umanitare, precum și de faptul că este absolut necesar să se depună eforturi pentru consolidarea punerii în aplicare a Consensului și a planului său de acțiune, precum și pentru coordonarea la nivel mondial și asumarea în comun a sarcinilor, luând în considerare responsabilitățile regionale ale țărilor care au capacitatea de a contribui în mod semnificativ cu ajutor umanitar;
- I. întrucât bugetul Comisiei prevăzut pentru catastrofe umanitare și, în mod special, cel al DG ECHO, nu numai că a fost înghețat, ci și a scăzut ușor în termeni reali în ultimii cinci ani,

Consensul european privind ajutorul umanitar și planul său de acțiune

1. regretă faptul că Consensul umanitar nu este încă bine cunoscut în afara partenerilor umanitari și solicită ca acesta să facă obiectul unor formări specifice, în special pentru Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), pentru diplomații din statele membre și actorii militari;
2. regretă lipsa de implicare a statelor membre în punerea în aplicare a Consensului și consideră că rolul grupului de lucru pentru ajutor umanitar și alimentară din cadrul Consiliului (Cohafa) ar trebui consolidat pentru a asigura o mai bună urmărire a punerii în aplicare - de exemplu, prin organizarea unor sesiuni specifice privind integrarea Consensului în strategiile umanitare naționale sau prin prezentarea unui raport anual de activitate - și pentru ca acesta să își îndeplinească mandatul de a promova mai activ ajutorul umanitar față de alte grupuri de lucru ale Consiliului și ale Comitetului politic și de securitate (COPS), continuând să se pună accentul pe eficacitatea și rapiditatea coordonării;
3. încurajează delegațiile Uniunii în țările terțe să promoveze în mod activ diseminarea și punerea în aplicare a Consensului și a planului său de acțiune în rândul reprezentanțelor statelor membre;
4. invită Comisia să analizeze posibilitatea realizării unor schimburi anuale de bune practici cu parlamentele naționale din UE cu privire la punerea lor în aplicare a angajamentelor care decurg din Consens;
5. susține o finanțare mai mare a ajutorului umanitar din cauza înmulțirii zonelor de intervenție și solicită autorității bugetare să transfere direct, în totalitate sau parțial, suma din rezerva de urgență bugetului inițial al DG ECHO; subliniază, de asemenea, importanța îndeplinirii obiectivului OCDE/CAD de 0,7 % din PNB până în 2015;
6. solicită, de asemenea, realizarea unor bugete realiste și alocarea de credite bugetare pentru catastrofe naturale sau acțiuni umanitare pe baza experiențelor repetate cu cheltuielile din anii anteriori;

Marți, 18 ianuarie 2011

7. îndeamnă la realizarea de eforturi suplimentare pentru accelerarea finanțării operațiunilor în urma catastrofelor naturale sau de altă natură, precum și a simplificării proceselor decizionale și a procedurilor de autorizare pentru execuția bugetară; subliniază că este necesar ca serviciile Comisiei să lucreze în strânsă colaborare cu SEAE pentru a face posibilă finanțarea inițială rapidă a operațiunilor;
8. reamintește importanța menținerii unei reacții generale echilibrate, acordând totodată o atenție specială „crizelor uitate”;
9. solicită mărirea finanțării și dezvoltarea capacităților și a resurselor pentru a asigura faptul că ajutorul umanitar și protecția civilă rămân activități pur civile;
10. sprijină rolul esențial jucat de NOHA (prima rețea de universități care furnizează formare în domeniul ajutorului umanitar la nivel european) în promovarea unei mai bune conștientizări a contextului umanitar mondial și, în mod special, în cadrul politicii europene, pentru a veni în întâmpinarea nevoilor grupurilor celor mai vulnerabile, prin educarea și formarea tinerilor europeni;

Principii umanitare, drept umanitar internațional și protecția spațiului umanitar

11. reafirmă principiile și obiectivele ajutorului umanitar cuprinse în Consens; reamintește că ajutorul umanitar oferit de Uniunea Europeană nu este un instrument de gestionare a crizei și regretă politizarea din ce în ce mai mare a ajutorului umanitar și consecințele acestui fenomen asupra respectării spațiului umanitar;
12. subliniază că acțiunea externă a Uniunii Europene prevăzută în Tratatul de la Lisabona trebuie să respecte principiile adoptate și angajamentele asumate în Consensul privind ajutorul umanitar și consideră că Uniunea ar trebui, având în vedere importanța sa politică și influența sa în calitate de principal donator internațional, să promoveze constant principiile umanitare;
13. solicită, de asemenea, ca personalul militar și civil, precum și actorii umanitari implicați în reacția la catastrofe sau în operațiuni umanitare, să acționeze în conformitate cu principiile de neutralitate, independență și imparțialitate;
14. salută revizuirea din decembrie 2009 a orientărilor Uniunii Europene privind promovarea dreptului umanitar internațional și consideră că Comisia și statele membre joacă un rol politic important în punerea în aplicare a acestor orientări; speră, de asemenea, ca formarea specifică în drept umanitar internațional să fie oferită în cadrul SEAE;
15. solicită Comisiei să asigure alocarea de fonduri suplimentare activităților de promovare a dreptului umanitar internațional și de prezentare a acestuia deținătorilor de arme, tinerilor, clasei politice și societății civile;
16. reamintește că principiile și bunele practici în domeniul ajutorului umanitar, adoptate în iunie 2003, subliniază nevoia de a încuraja prezentarea conturilor și evaluarea cu regularitate a reacțiilor internaționale la crizele umanitare, inclusiv a eficacității donatorilor, și subliniază că aceste evaluări trebuie să facă obiectul unor consultări mai ample, în special cu actorii umanitari;

Un cadru comun pentru furnizarea ajutorului

Calitatea ajutorului

17. reamintește că furnizarea ajutorului trebuie să se bazeze exclusiv pe nevoile identificate și pe gradul de vulnerabilitate, iar calitatea și cantitatea ajutorului trebuie să fie stabilite înainte de toate prin evaluare inițială, care necesită încă îmbunătățiri, în special la nivelul aplicării criteriilor de vulnerabilitate, mai ales în privința femeilor, copiilor și persoanelor cu handicap;
18. reamintește că implicarea reală și permanentă - precum și participarea, dacă este posibil - a beneficiarilor în gestionarea ajutorului este una dintre condițiile esențiale pentru calitatea intervențiilor umanitare, în special în cazul crizelor pe termen lung;

Marți, 18 ianuarie 2011

19. insistă ca asistența oferită de UE în cazul catastrofelor naturale sau provocate de om să vizeze sprijinirea economiei locale, în special prin achiziția de produse alimentare provenite din localitatea sau regiunea în cauză și, pe cât posibil, prin punerea la dispoziția agricultorilor a materialelor necesare;
20. solicită armonizarea metodelor utilizate de către diferiții actori implicați și îndeamnă Biroul Organizației Națiunilor Unite de coordonare a afacerilor umanitare (OCHA) să-și continue eforturile în vederea instituirii unui cadru metodologic comun, care acordă prioritate intervenției eficiente și rapide și care implică permanent, pe cât posibil, actorii locali, inclusiv actorii nestatali;
21. încurajează cu tărie continuarea activității Comisiei în domeniul specific precum nutriția, protecția, egalitatea dintre bărbați și femei și violența sexuală, persoanele refugiate și repatriate, precum și persoanele strămutate intern și solicită integrarea sistematică a dimensiunii de gen și a sănătății reproductive în reacția umanitară în materie de servicii de sănătate de primă urgență;
22. solicită Consiliului să concretizeze recomandările raportului Barnier, conform căruia regiunile ultra-periferice ale UE ar trebui utilizate, fără exclusivitate, drept puncte de sprijin pentru a înlesni poziționarea prealabilă a produselor esențiale și a logisticii, în vederea utilizării facile a resurselor europene umane și materiale în cazul unei intervenții umanitare de urgență în afara UE;
23. încurajează Comisia să continue analiza privind impactul negativ potențial al ajutorului umanitar în zonele în care acesta este furnizat - în special destabilizarea posibilă a structurilor economice și sociale și impactul asupra mediului înconjurător - și o invită să realizeze strategii adecvate pentru a face posibilă luarea în considerare a acestui impact din etapa de elaborare a proiectelor;

Diversitatea și calitatea parteneriatelor

24. solicită respectarea diversității actorilor în cadrul finanțării și al punerii în aplicare a programelor umanitare internaționale - Națiunile Unite, Mișcarea Internațională de Cruce Roșie și Semilună Roșie, ONG-uri - și încurajează activitățile de consolidare a capacității actorilor locali; solicită o coordonare adecvată și un schimb de informații între toți actorii implicați;
25. solicită tuturor organismelor guvernamentale să respecte rolul important al ONG-urilor în procesul de strângere de fonduri prin intermediul donațiilor private;
26. sprijină continuarea reformelor umanitare la nivelul Națiunilor Unite și solicită consolidarea sistemului de coordonatori umanitari, o mai mare transparență, o abordare axată mai mult pe beneficiari, mai multă flexibilitate în utilizarea fondurilor comune și îmbunătățirea abordării de grup (responsabilitate sectorială), pe baza recomandărilor din revizuirea intervenției umanitare a ONU și consolidând principiile transparenței și responsabilizării, în special în ceea ce privește coordonarea cu structurile locale și actorii nestatali, aspectele intersectoriale și coordonarea între grupuri;

Coordonarea la nivel internațional și european

27. reafirmă rolul central jucat de Organizația Națiunilor Unite, în special de OCHA, în procesul de coordonare a acțiunilor umanitare internaționale;
28. salută inițiativele care vizează asigurarea unei mai bune coerențe a diferitelor instrumente europene de reacție în situații de criză și salută reunirea ajutorului umanitar și a protecției civile în cadrul aceleiași direcții generale; insistă totuși ca mandatele, rolurile și resursele lor specifice să rămână separate în mod formal;
29. solicită Consiliului și Comisiei să instituie norme exacte și transparente pentru cooperarea și coordonarea dintre SEAE și Comisie în vederea gestionării crizelor de mare amploare în afara teritoriului Uniunii Europene, precum și să depună eforturi în mod activ pentru a asigura vizibilitatea resurselor și a capacităților utilizate pe teren;
30. reamintește că strategia externă a Uniunii Europene în ceea ce privește drepturile copilului ar trebui să se bazeze pe valorile și principiile definite în Declarația universală a drepturilor omului, în special la articolele 3, 16, 18, 23, 25, 26 și 29, precum și în Convenția ONU cu privire la drepturile copilului și în protocoalele sale opționale;

Marți, 18 ianuarie 2011

Folosirea resurselor și a capacităților militare și de protecție civilă

31. reafirmă că distincția dintre mandatele actorilor militari și umanitari, în special în zonele afectate de catastrofe naturale și de conflicte armate, trebuie să rămână foarte clară și că este esențial ca resursele și capacitățile militare să fie utilizate doar în anumite cazuri și în ultimă instanță pentru sprijinirea operațiunilor de ajutor umanitar, în conformitate cu directivele Națiunilor Unite (directivele RMPC și directivele de la Oslo) ⁽¹⁾;

32. reamintește Comisiei și statelor membre că ajutorul umanitar și protecția civilă trebuie să fie considerate activități pur civile și implementate în mod corespunzător;

33. solicită Comisiei să desfășoare acțiuni de sensibilizare privind specificitatea ajutorului umanitar în cadrul politicii externe a UE și solicită statelor membre să se asigure că forțele armate ale acestora respectă și aplică directivele Națiunilor Unite; consideră totodată că este nevoie de dialog între actorii militari și umanitari pentru favorizarea unei înțelegeri reciproce;

34. reafirmă faptul că recursul la resursele de protecție civilă în cazul crizelor umanitare trebuie să se bazeze pe nevoi și să fie complementar și coerent cu ajutorul umanitar, precum și faptul că, în cazul catastrofelor naturale, aceste resurse pot contribui într-o anumită măsură la acțiunile umanitare dacă sunt utilizate în conformitate cu principiile IASC aferente;

35. solicită Comisiei să prezinte propuneri legislative ambițioase în vederea înființării unei forțe europene de protecție civilă bazată pe optimizarea mecanismului comunitar de protecție civilă actual și pe reciprocitatea resurselor naționale existente, fără a implica astfel costuri suplimentare mari și având ca sursă de inspirație modalitățile stabilite în cadrul acțiunilor pregătitoare; finanțarea forței de protecție civilă trebuie să fie suplimentară față de finanțarea urgențelor umanitare;

36. consideră că forța europeană de protecție civilă ar putea consta într-un angajament din partea anumitor state membre de a pune la dispoziție în mod voluntar module esențiale prestabilite de protecție civilă, pregătite să intervină imediat pentru operațiunile UE coordonate de Centrul de monitorizare și de informare (MIC); consideră, de asemenea, că majoritatea acestor module, care sunt deja disponibile la nivel național, ar putea rămâne sub controlul acestora și că desfășurarea lor în „standby” ar putea forma nucleul protecției civile a UE în vederea reacționării în caz de catastrofe în afara și în interiorul granițelor sale;

Continuitatea ajutorului*Reducerea riscurilor de catastrofă (RCC) și schimbările climatice*

37. salută adoptarea, în februarie 2009, a unei noi strategii europene pentru sprijinirea reducerii riscurilor de catastrofă în țările în curs de dezvoltare; îndeamnă ferm Comisia să dezvolte programe de prevenire a catastrofelor și de gestionare a reacției în caz de catastrofe împreună cu guvernele naționale, autoritățile locale și organizațiile societății civile din țările beneficiare și solicită punerea în aplicare rapidă a acestei strategii;

38. solicită depunerea de eforturi considerabile pentru integrarea într-o manieră mai sistematică a dimensiunii RCC în politicile referitoare la ajutorul pentru dezvoltare și ajutorul umanitar;

39. susține mărirea în mod considerabil a sumelor alocate acestei dimensiuni și insistă asupra importanței menținerii finanțării la scară redusă în vederea garantării unei abordări care respectă contextul, precum și a adaptării proiectelor la specificul local;

40. solicită o mai bună coordonare a agendei privind adaptarea la schimbările climatice cu activitățile RCC;

⁽¹⁾ Directivele RMPC: directive privind utilizarea resurselor militare și de protecție civilă pentru sprijinirea acțiunilor umanitare ale Organizației Națiunilor Unite în situații de urgență complexe; martie 2003. Directivele de la Oslo: directive privind folosirea resurselor militare și de protecție civilă străine în cadrul operațiunilor de ajutor în caz de dezastre; noiembrie 2007.

Marți, 18 ianuarie 2011

Crearea unei legături între ajutorul de urgență, reabilitare și dezvoltare

41. regretă faptul că progresele concrete în domeniul legăturii dintre ajutorul de urgență, reabilitare și dezvoltare rămân în continuare limitate, în ciuda numărului mai mare de angajamente politice asumate în ultimii ani;

42. subliniază importanța unei tranziții în timp util între urgență și dezvoltare, pe baza unor criterii specifice și printr-o evaluare detaliată a nevoilor;

43. solicită mai multe resurse pentru asigurarea continuității ajutorului, precum și folosirea unei abordări orientate spre flexibilitate și complementaritatea instrumentelor financiare existente în cazul fazelor de tranziție între urgență și dezvoltare;

44. susține îmbunătățirea dialogului și a coordonării dintre organizațiile umanitare și agențiile de dezvoltare la locul de intervenție, precum și în cadrul serviciilor corespondente la nivelul instituțiilor europene și al statelor membre;

*

* *

45. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și Biroului Organizației Națiunilor Unite de coordonare a afacerilor umanitare (OCHA).

Agricultura ca sector strategic în contextul securității alimentare

P7_TA(2011)0006

Rezoluția Parlamentului European din 18 ianuarie 2011 referitoare la recunoașterea agriculturii ca sector strategic în contextul securității alimentare (2010/2112(INI))

(2012/C 136 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa din 8 iulie 2010 referitoare la viitorul politicii agricole comune după 2013 ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 13 ianuarie 2009 privind politica agricolă comună și siguranța alimentară mondială ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 5 mai 2010 referitoare la agricultura UE și schimbările climatice ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 7 septembrie 2010 referitoare la venituri echitabile pentru agricultori: îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente în Europa ⁽⁴⁾,
- având în vedere propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții (SEC(2010)1058),
- având în vedere rezoluția sa din 22 mai 2008 privind creșterea prețurilor la produsele alimentare în Uniunea Europeană și în țările în curs de dezvoltare ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0286.

⁽²⁾ JO C 46 E, 24.2.2010, p. 10.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0131.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0302.

⁽⁵⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 71.

Marți, 18 ianuarie 2011

- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Un cadru de politică al UE în vederea sprijinirii țărilor în curs de dezvoltare în eforturile acestora de a face față provocărilor legate de securitatea alimentară”,
 - având în vedere obiectivele de dezvoltare ale mileniului ale ONU, care includ reducerea în 2015 cu 50 % a procentului din populația globală care suferă de foame față de 1990,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0376/2010),
- A. întrucât asigurarea securității alimentare pentru cetățenii Europei, aprovizionarea consumatorilor cu alimente sănătoase și de înaltă calitate la prețuri rezonabile și menținerea veniturilor agricole au constituit obiectivele centrale ale politicii agricole comune (PAC) de la început și sunt și în prezent obiective-cheie ale UE;
- B. întrucât recenta volatilitate a prețurilor alimentelor și ale produselor de bază a generat îngrijorări serioase cu privire la funcționarea lanțului de aprovizionare cu alimente la nivel european și mondial și întrucât creșterea prețurilor la alimente a afectat cel mai mult categoriile cele mai vulnerabile de populație;
- C. întrucât volatilitatea prețurilor în agricultură este, prin natura sa, permanentă, deoarece prețurile reacționează în mod disproporționat la mici variații ale nivelului de producție, foarte des ca urmare a speculațiilor;
- D. întrucât UE a subliniat, cu ocazia unei recente reuniuni a Comitetului pentru siguranța alimentară din cadrul FAO, problema pe care o reprezintă volatilitatea extremă a prețurilor, iar noii comisii de experți la nivel înalt i s-a solicitat un raport privind cauzele fluctuațiilor de preț și măsurile luate în această privință;
- E. întrucât fenomenele climatice și de altă natură pot determina unele țări să adopte politici protecționiste, astfel cum au arătat recente interdicții aplicate de Rusia și de Ucraina privind exportul de grâu, acestea exportând împreună aproximativ 30 % din cantitatea de grâu produsă la nivel mondial;
- F. întrucât producția de alimente la nivel global poate fi subminată în mod regulat de o serie de factori, printre care impactul dăunătorilor și al bolilor, măsura în care resursele naturale sunt disponibile și dezastrele naturale, astfel cum au arătat, în 2010, seceta și incendiile îndelungate din Rusia, precum și inundațiile grave din Pakistan;
- G. întrucât schimbările climatice vor avea ca efect creșterea frecvenței acestor dezastre naturale și, prin urmare, destabilizarea securității alimentare;
- H. întrucât provocarea stă în a produce „mai mult din mai puțin”, accentul punându-se pe producția sustenabilă, din cauza presiunii asupra resurselor naturale;
- I. întrucât UE este cel mai mare importator net de produse care conțin proteine, de produse oleaginoase și de porumb pentru sectorul creșterii animalelor, precum și de fructe și de legume și se bazează prea mult pe aceste importuri, ceea ce se datorează și faptului că producătorii noștri nu sunt autorizați să utilizeze aceleași metode de producție pentru aceste produse;
- J. întrucât creșterea estimată a populației globale de la 7 miliarde la 9,1 miliarde va impune o creștere de 70 % a aprovizionării cu alimente până în 2050, conform FAO;
- K. întrucât există în continuare sărăcie și foamete în Uniunea Europeană; întrucât 79 de milioane de oameni din UE trăiesc în continuare sub limita sărăciei (60 % din venitul mediu al țării în care locuiește persoana respectivă) și întrucât 16 milioane de cetățeni ai UE au primit iarna trecută alimente prin intermediul unor acțiuni de caritate;
- L. întrucât securitate alimentară nu înseamnă doar existența alimentelor, ci include și, conform FAO, dreptul la hrană și accesul la alimente sănătoase pentru toată lumea; întrucât, devenind mai competitivă, Europa poate contribui la securitatea alimentară globală;

Marți, 18 ianuarie 2011

- M. întrucât lipsa securității alimentare pentru cei mai săraci membri ai societății a fost agravată de efectele crizei economice și financiare globale;
- N. întrucât veniturile agricultorilor au scăzut în mod dramatic în 2009, după un deceniu de stagnare a acestora, în mare parte din cauza condițiilor de piață dificile și a costurilor de producție din ce în ce mai ridicate; întrucât veniturile agricole au scăzut foarte mult (conform estimărilor, cu 40 % pe unitate de lucru) față de restul economiei, iar venitul pe cap de locuitor în zonele rurale este cu mult mai scăzut (cu aproape 50 %) decât în zonele urbane;
- O. întrucât agricultorii primesc o cotă în scădere constantă din valoarea adăugată generată de lanțul de aprovizionare cu alimente, în timp ce cota industriei alimentare a crescut; întrucât funcționarea corespunzătoare a lanțului de aprovizionare cu alimente este o condiție necesară asigurării faptului că agricultorii au parte de un profit echitabil pentru producția lor;
- P. întrucât de-a lungul întregului lanț de producție, de aprovizionare și de consum de alimente se irosește până la 50 % din cantitatea de alimente produse în UE;
- Q. întrucât doar 7 % din agricultorii din UE au o vârstă mai mică de 35 de ani;
- R. întrucât securitatea alimentară reprezintă o chestiune esențială pentru Europa și necesită coerență și coordonare între diversele domenii de politică sectorială la nivelul UE, și anume PAC, politica energetică, programele de dezvoltare, politicile de dezvoltare și comerciale, și reglementarea financiară,
 1. subliniază că un sector agricol puternic și sustenabil peste tot în UE și un mediu rural înfloritor și sustenabil, asigurat de o PAC puternică, sunt elemente vitale în ceea ce privește depășirea provocării legate de securitatea alimentară;
 2. afirmă că UE are cele mai înalte standarde din lume în materie de producție agricolă și de alimente, punându-se un accent puternic asupra securității alimentare, a calității alimentelor și a sustenabilității din punct de vedere al mediului cu privire la agricultură;
 3. consideră că va trebui să folosim toate formele de agricultură pentru a putea aproviziona cu hrană Europa și țările terțe;

Securitatea alimentară în Europa și în lume

4. consideră că dreptul la securitate alimentară este un drept de bază al omului și că există atunci când toți oamenii au permanent acces fizic și economic la alimente corespunzătoare, sigure (din punctul de vedere al sănătății) și nutritive în vederea satisfacerii nevoilor și preferințelor lor nutriționale pentru a duce o viață activă și sănătoasă;
5. afirmă că UE are o obligație de a-și aproviziona cetățenii cu hrană și că în această privință este esențial să se continue în UE activitățile agricole; atrage atenția asupra veniturilor agricole din ce în ce mai scăzute din UE, cauzate de costurile de producție din ce în ce mai ridicate și de volatilitatea prețurilor, care au un efect negativ asupra capacității agricultorilor de a-și menține producția; subliniază costurile pe care trebuie să le suporte agricultorii europeni pentru a respecta standardele cele mai înalte din lume în materie de securitate alimentară, de protecție a mediului, de bunăstare a animalelor și de muncă; subliniază că agricultorii trebuie să fie recompensați pentru aceste costuri suplimentare și pentru că furnizează societății bunuri publice; accentuează faptul că alimentele ce provin din țări terțe și care intră pe teritoriul UE trebuie să respecte aceleași standarde înalte astfel încât producătorii europeni să nu aibă de suferit în ceea ce privește competitivitatea;
6. recunoaște că garantarea unei aprovizionări adecvate cu alimente este un element esențial al securității alimentare, dar admite, de asemenea, că accesul la alimente și prețurile accesibile ale acestora înseamnă să se acorde atenție garantării un standard de viață corespunzător, în special pentru persoanele care nu au suficiente resurse economice, adesea copii, persoane în vârstă, migranți, refugiați și șomeri;
7. susține formula securitate alimentară – nutriție – calitate – vecinătate – inovație – productivitate; consideră că, pentru a ajunge la această formulă, viitoarea PAC ar trebui să țină seama de așteptările opiniei publice conform cărora aceasta ar trebui să fie atât o politică agricolă, cât și una alimentară orientată către furnizarea de informații publice privind un regim alimentar sănătos;

Marți, 18 ianuarie 2011

8. consideră că UE ar trebui să creeze condiții mai bune pentru implementarea în statele membre a programelor de susținere a nutriției precum cele care prevăd distribuirea de fructe și de lapte în școli, precum și o asistență mai bună pentru educație și sensibilizarea cu privire la proveniența produselor și la nutriție, având în vedere faptul că alegerile făcute în cunoștință de cauză referitoare la regimul alimentar pot preveni apariția bolilor și reduce presiunea puternică asupra costurilor sociale din Europa; solicită, de asemenea, crearea mai multor programe de susținere a nutriției care să implice o sarcină administrativă redusă, precum și majorarea bugetului alocat acestor programe; invită Comisia să analizeze aspectele practice ale acestor programe;
9. își reafirmă sprijinul pentru programul UE realizat pentru persoanele cele mai defavorizate; reamintește că SUA alocă, prin legea agriculturii, ajutoare semnificative pentru programul lor suplimentar de asistență nutrițională, ceea ce generează venituri importante pentru acest sector și pentru economie în general, în afară de faptul că reduce o parte din nevoile alimentare ale persoanelor celor mai sărace;
10. este conștient de faptul că schimbările climatice reprezintă o mare provocare în ceea ce privește securitatea alimentară, în special din cauza creșterii frecvenței și a gravității fenomenelor climatice, precum seceta, inundațiile, incendiile și furtunile; subliniază provocarea din ce în ce mai mare pe care o reprezintă lipsa apei și impactul acesteia asupra producției de alimente; subliniază că este necesar să se soluționeze de urgență problemele legate de gestionarea apelor și de schimbările climatice;
11. amintește că securitatea energetică și cea alimentară se află în strânsă legătură; recunoaște că costurile energiei sunt un factor-cheie în ceea ce privește stabilirea nivelului profitabilității agriculturii, sectorul care depinde cel mai mult de petrol; încurajează adoptarea de măsuri care să stimuleze agricultorii să devină mai eficienți din punct de vedere energetic și prin care să fie dezvoltate surse alternative de aprovizionare cu energie; amintește faptul că este necesar să se acorde un sprijin mai consistent pentru serviciile de cercetare, de dezvoltare și de consiliere;
12. consideră, cu toate acestea, că, în ceea ce privește tendința din ce în ce mai accentuată de a dezvolta surse regenerabile de energie și de a realiza obiectivele stabilite pentru 2020, trebuie să se țină seama de impactul asupra producției de alimente și a aprovizionării cu hrană; subliniază echilibrul delicat privind depășirea provocării legate de aprovizionarea cu alimente și de aprovizionarea cu carburanți;
13. ia act de nivelul de fiabilitate al importurilor de proteine și de produse oleaginoase din țări terțe, care are efecte negative asupra sectorului alimentar și agricol, în special asupra creșterii animalelor atunci când apar creșteri ale prețurilor;
14. invită Comisia să propună o soluție tehnică la problema pe care o reprezintă materiile modificate genetic cu un nivel scăzut de prezență în produsele nemodificate genetic importate și să propună un proces de aprobare mai rapid în cadrul UE în legătură cu importul de noi variante de furaje modificate genetic după ce acestea s-au dovedit a fi sigure;
15. invită Comisia și statele membre să asigure cetățenilor accesul la informațiile privind rezultatele controalelor efectuate în materie de securitate alimentară pentru creșterea transparenței la nivel european;
16. își exprimă îngrijorarea cu privire la apariția fenomenului de acaparare a terenurilor și la efectele acestuia asupra securității alimentare în țările în curs de dezvoltare și a viitorului agriculturii și al agricultorilor; invită Comisia să analizeze această situație în ceea ce privește deținerea terenurilor și resursele naturale;
17. observă că situația fermelor de creștere a animalelor din UE s-a deteriorat din cauza costurilor ridicate ale hranei pentru animale; solicită, prin urmare, să se utilizeze în mod direcționat instrumentele înființate prin Regulamentul (CE) nr.1234/2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor pentru a stabiliza piața și a evita o situație de criză;
18. apreciază că creșterea productivității în noile state membre va duce la mărirea suprafeței terenurilor disponibile și că aceste terenuri vor constitui o ocazie pentru a stimula producția de proteaginoase și de oleaginoase din UE;
19. observă că securitatea alimentară nu poate fi garantată dacă nu există acces liber la resurse genetice pentru alimente și agricultură; recunoaște Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură al FAO ca un instrument important de păstrare a diversității agricole prin care sunt evitate astfel consecințele schimbărilor climatice;
20. subliniază faptul că stimulentele preconizate pentru culturile energetice durabile nu ar trebui să aducă atingere în niciun fel siguranței alimentare a cetățenilor;

Marți, 18 ianuarie 2011

21. invită statele membre să elaboreze și să implementeze programe care să conțină măsuri concrete în domeniul agriculturii, care să vizeze atenuarea efectelor schimbărilor climatice și adaptarea la acestea;
22. subliniază nevoia de a promova lansarea unei campanii de informare a consumatorilor referitoare la eforturile depuse de agricultori și de sectorul agricol în domeniul protecției mediului și în cel al securității alimentare;

Agricultura, piețele financiare și volatilitatea prețurilor

23. consideră că piețele financiare și cele agricole sunt în prezent mai interconectate ca niciodată; este de părere că doar o reacție europeană nu mai este de ajuns și că Europa ar trebui să acționeze împreună cu țările terțe și cu organizațiile internaționale în ceea ce privește aspecte legate de volatilitatea prețurilor și de securitatea alimentară; susține inițiativele luate în acest sens de președinția Grupului G20;
24. subliniază problemele cu care se confruntă agricultorii într-o perioadă în care volatilitatea pieței și a prețurilor este extrem de ridicată; atrage atenția asupra dificultăților pe care le întâmpină agricultorii în ceea ce privește încercarea acestora de a planifica în avans într-o perioadă în care volatilitatea este extrem de ridicată; îndeamnă Comisia să introducă măsuri permanente și solide în vederea combaterii urgente a volatilității de pe piețele agricole; consideră că această abordare va reprezenta un factor-cheie pentru asigurarea continuității producției în Uniunea Europeană;
25. observă că indicele prețurilor pe piețele financiare pentru produsele agricole primare nu a fost niciodată mai instabil; menționează ca exemplu creșterea recentă a prețului contractelor pentru grâu, care a crescut cu 70 % în două luni, iar volumul tranzacționărilor acestora pe piața de mărfuri din Paris a fost de peste două ori mai mare;
26. subliniază faptul că aceste fenomene au la bază doar parțial date fundamentale de piață precum cererea și oferta și că acestea sunt într-o mare măsură rezultatul speculațiilor; observă că abordările speculative au stat la baza a până la 50 % din creșterile recente ale prețurilor; susține concluziile raportorului special al ONU privind dreptul la hrană în ceea ce privește rolul deținut de investitorii instituționali importanți, precum fondurile speculative, fondurile de pensii și băncile de investiții, toate acestea nefiind, în general, interesate de piețele agricole, în influențarea indicilor prețului mărfurilor prin mutările lor pe piețele derivatelor;
27. susține, în acest context, o revizuire a legislației existente în materie de instrumente financiare, care ar trebui să prevadă o tranzacționare mai transparentă; reamintește că instrumentele financiare ar trebui să fie folosite în beneficiul economiei și să ajute producția agricolă să facă față crizelor și fenomenelor climatice; consideră, de asemenea, că speculațiile nu ar trebui să poată fi o amenințare la adresa exploatațiilor agricole eficiente;
28. salută propunerea Comisiei de regulament privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții; dorește să fie introduse plase de siguranță împotriva volatilității extreme a prețurilor ca un instrument de reacție rapidă la criză; dorește să existe o coordonare cu privire la legislație între UE și țări terțe precum SUA pentru a reduce numărul ocaziilor în care speculanții pot profita în mod neloyal de diferențele dintre diversele sisteme de reglementare;
29. este în favoarea unor măsuri europene mai îndrăznețe de abordare a problemei legate de speculații, inclusiv printr-un mandat emis pentru autoritățile de reglementare și cele de supraveghere în ceea ce privește limitarea speculațiilor; consideră că instrumentele derivate pe mărfuri sunt diferite de alte instrumente financiare derivate și că acestea ar trebui folosite doar de comercianții care au interese legitime de a proteja mărfurile agricole împotriva riscurilor și de alte categorii de persoane legate direct de producția agricolă reală; invită Comisia să se asigure că folosirea instrumentelor derivate pe produse alimentare este limitată cât de mult posibil la investitorii legați direct de piețele agricole;
30. își exprimă îngrijorarea cu privire la profunzimea concentrării care a apărut în comerțul cu cereale și în urma căreia întreprinderile în cauză pot influența prețurile de piață; observă că acest lucru poate duce la creșterea volatilității prețurilor, deoarece fluctuațiile majore ale prețurilor prezintă interes pentru comercianții de cereale, având în vedere tranzacțiile speculative desfășurate de aceștia; consideră că și acest fapt demonstrează că este necesară existența unor rezerve de intervenție sau a altei plase de siguranță pentru a promova stabilitatea prețurilor și a apăra interesele agricultorilor și ale consumatorilor;

Marți, 18 ianuarie 2011

31. subliniază că nu este posibil să se ia măsuri eficiente împotriva fluctuațiilor majore ale prețurilor fără existența unor rezerve de intervenție sau strategice; consideră, prin urmare, că trebuie consolidat rolul instrumentelor de intervenție pe piață în cadrul viitoarei PAC;
32. subliniază că este necesară creșterea gradului de transparență și de corectitudine în cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente pentru a asigura un profit echitabil pentru agricultori, profituri și prețuri echitabile de-a lungul lanțului de aprovizionare cu alimente și un sector agricol viabil care să asigure securitatea alimentară; îndeamnă Comisia să prezinte propuneri tangibile și eficiente de abordare a acestei chestiuni;
33. subliniază că, atunci când trebuie să facă față volatilității prețurilor, țările cu venituri scăzute și deficit alimentar tind să devină mai vulnerabile;

Rezerve globale de alimente pentru securitatea alimentară globală

34. observă că, în prezent, oferta globală totală de alimente nu este suficientă și că mai degrabă inaccesibilitatea și prețurile ridicate sunt cele care privesc mulți oameni de securitatea alimentară;
35. observă, cu toate acestea, că rezervele globale de alimente sunt mult mai limitate decât în trecut, ajungând la o valoare scăzută record egală cu echivalentul rezervelor pentru 12 săptămâni din rezervele globale de alimente din timpul crizei alimentare din 2007; subliniază că producția mondială de alimente este din ce în ce mai vulnerabilă în fața unor condiții meteorologice extreme legate de schimbările climatice, a unei presiuni globale mai mari asupra terenurilor ca urmare a urbanizării și a unui număr din ce în ce mai ridicat de dăunători și de boli care pot provoca deficite alimentare bruște și imprevizibile;
36. consideră, prin urmare, că ar fi benefic un sistem global specific de creare a unor rezerve de alimente (atât rezerve de urgență pentru a reduce foametea, cât și rezerve pentru reglementarea prețurilor mărfurilor), deoarece ar ajuta la înlesnirea comerțului mondial în momentele în care apar creșteri ale prețurilor, ar contracara protecționismul recurent și ar reduce presiunea asupra piețelor mondiale de alimente; consideră că rezervele respective ar trebui gestionate de un organism comun aflat sub egida Organizației Națiunilor Unite sau de FAO și ar trebui să folosească pe deplin experiența acumulată de FAO și în cazul programului alimentar mondial al ONU; invită Comisia să analizeze urgent care este modalitatea cea mai eficientă de a crea un astfel de sistem și să comunice Parlamentului concluziile analizei sale; invită, de asemenea, Comisia să își asume un rol de lider în ceea ce privește susținerea acestui sistem global specific de creare a rezervelor de alimente;
37. reamintește că reacția UE a constat până în prezent în acordarea de sprijin și de ajutoare financiare, inclusiv prin facilitatea pentru alimente; dorește elaborarea unor rapoarte privind eficiența acestei facilități, inclusiv privind progresele înregistrate cu privire la combaterea cauzelor și a simptomelor, și invită Comisia să analizeze posibilitatea introducerii unui instrument care să contribuie la combaterea foametei la nivel mondial;
38. reafirmă importanța dezvoltării agriculturii în țările în curs de dezvoltare și importanța alocării unei cote adecvate din asistența ODA a UE către sectorul agricol; regretă faptul că, începând cu anii '80, s-a înregistrat o scădere dramatică a nivelului de ajutor pentru dezvoltare alocat agriculturii și salută recunoașterea necesității de a inversa această tendință; solicită Comisiei să acorde prioritate agriculturii în cadrul ajutorului său pentru dezvoltare, incluzând acordarea de asistență către agricultori pentru accesarea piețelor;
39. este consternat de concluziile summitului din 2010 al Organizației Națiunilor Unite privind obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM), subliniind faptul că țările dezvoltate sunt departe de a-și fi onorat angajamentele referitoare la asistența oficială pentru dezvoltare;
40. salută inițiativa Băncii Mondiale, luată în cadrul summitului din 2010 al Organizației Națiunilor Unite privind obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM), de a majora sprijinul pe care-l acordă sectorului agricol în vederea stimulării veniturilor, a ocupării forței de muncă și a securității alimentare, în special în regiunile cu venituri reduse;

Nouă PAC pentru a face față provocărilor

41. își reafirmă poziția menționată în raportul său privind viitorul PAC după 2013; își reafirmă angajamentul față de o politică agricolă și de dezvoltare rurală puternică, care să asigure securitatea alimentară pentru toți, să păstreze vitalitatea Europei rurale, să crească competitivitatea agriculturii, să asigure

Marți, 18 ianuarie 2011

continuitatea producției agricole peste tot în UE, să susțină inovația, competitivitatea și ocuparea forței de muncă și să își aducă contribuția la înfruntarea provocărilor globale majore, precum schimbările climatice; subliniază, de asemenea, că PAC trebuie simplificată și debirocratizată în continuare pentru a reduce costurile de implementare suportate de beneficiari;

42. subliniază rolul pe care trebuie să îl dețină tinerii agricultori în cadrul viitoarei PAC; subliniază că doar 7 % din agricultorii europeni au sub 35 de ani și, totodată, nu mai puțin de 4,5 milioane de agricultori vor ieși la pensie în următorii 10 ani; susține măsuri de consolidare în favoarea tinerilor agricultori, precum prime de instalare, dobânzi subvenționate pentru împrumuturi și alte stimulente care au fost aplicate de statele membre prin bugetele lor de dezvoltare rurală; reafirmă substanța modificării sale referitoare la buget privind programul de schimb destinat tinerilor și dorește ca aceasta să fie implementată sub forma unui proiect-pilot; solicită, de asemenea, eliminarea tuturor constrângerilor administrative care împiedică tinerii să demareze activități agricole;

43. consideră că cercetarea și inovarea sunt esențiale pentru a face față provocării privind securitatea alimentară în ceea ce privește creșterea producției, utilizând, totodată, mai puține resurse; subliniază importanța promovării formării profesionale, a accesului la educație, a transferului de cunoștințe și a schimbului de bune practici în sectorul agricol; afirmă din nou că este nevoie de o abordare coordonată între PAC și alte politici pentru a facilita accesul la cercetare și inovare în agricultură;

44. invită Comisia și statele membre să se folosească de toate ocaziile oferite de cel de-Al șaptelea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare în domeniul cercetării și al inovațiilor tehnologice pentru a crește productivitatea, respectând, în același timp, criteriile în materie de eficiență energetică și de durabilitate;

45. observă că în fiecare an se reduce suprafața de teren destinat producției agricole din cauza schimbărilor climatice și a urbanizării;

46. dorește să sublinieze în special importanța diversității în agricultura europeană și a asigurării coexistenței unor modele agricole diferite, inclusiv a exploatațiilor agricole de dimensiuni reduse care creează locuri de muncă în zonele rurale ale UE, precum și importanța diversității și a calității alimentelor, inclusiv în cazul produselor care provin de la exploatații agricole de dimensiuni reduse și al produselor neindustriale comercializate prin lanțuri de distribuție scurte, și a nutriției peste tot în Europa în vederea susținerii dezvoltării zonelor rurale și a păstrării tradițiilor din sectorul alimentar și din cel viticol de la nivel regional;

47. observă că practicile agricole tradiționale, exploatațiile agricole de familie, cele de dimensiuni reduse și agricultura ecologică pot aduce o contribuție valoroasă la asigurarea securității alimentare, deoarece acestea reprezintă adesea modalități eficiente de utilizare a terenurilor prin metode dezvoltate în mod special în anumite regiuni de-a lungul unor perioade de timp îndelungate și permit stabilirea unei legături puternice între un produs și domeniul din care acesta provine, legătură care reprezintă calitatea și autenticitatea produsului respectiv; subliniază că este necesar ca tipurile de agricultură respective să coexiste cu exploatațiile agricole moderne sustenabile, combinându-se productivitatea ridicată cu utilizarea sustenabilă a terenurilor;

48. subliniază, de asemenea, faptul că divizarea exagerată a terenurilor agricole din unele state membre reprezintă un obstacol pentru producția agricolă și că trebuie luate măsuri pentru a încuraja comasarea micilor proprietăți agricole;

49. subliniază că este necesar să se păstreze diversitatea agriculturii din UE și admite faptul că piețele locale aprovizionate cu produse agricole proaspete rezultate în urma activității agricole de la nivel local sunt durabile din punct de vedere al protecției mediului și contribuie la susținerea comunităților agricole tradiționale; subliniază importanța agriculturii în zonele defavorizate; invită Comisia să abordeze modelele agricole europene diverse în cadrul viitoarelor sale propuneri legate de PAC, incluzând și o analiză a posibilității de a crea stimulente financiare speciale și mecanisme de identificare;

50. subliniază că este necesar să se aplice o PAC mai echitabilă, ceea ce ar trebui să asigure o distribuire echilibrată a ajutoarelor acordate agricultorilor, atât în cadrul aceluiași stat membru, cât și între toate statele membre, o mai mare coeziune teritorială și eliminarea treptată a subvențiilor pentru export, în paralel cu eliminarea tuturor formelor de subvenții pentru export de către partenerii comerciali ai UE și cu impunerea disciplinei pentru toate măsurile de export cu un efect echivalent;

Marți, 18 ianuarie 2011

51. admite că reformele PAC au redus semnificativ impactul producției agricole a UE asupra țărilor în curs de dezvoltare în care nu au fost deloc eliminate restituirile la export; invită UE să recunoască importanța susținerii sectoarelor agricole din țările în curs de dezvoltare, mai ales prin garantarea faptului că în țările în curs de dezvoltare și în cadrul bugetului UE alocat pentru ajutoarele pentru dezvoltarea teritoriilor de peste mări se acordă prioritate agriculturii;

*

* *

52. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 19 ianuarie 2011

Acordurile de parteneriat voluntar FLEGT

P7_TA(2011)0008

Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la acordurile de parteneriat voluntar FLEGT

(2012/C 136 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (10028/2010) (Republica Congo) și propunerea de decizie a Consiliului (12796/2010) (Camerun),
- având în vedere proiectul de acord de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Congo cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, la guvernarea și la schimburile comerciale cu lemn și produse din lemn care intră în Uniunea Europeană (FLEGT) (07636/2010),
- având în vedere proiectul de acord de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Camerun cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, la guvernarea și la schimburile comerciale cu lemn și produse din lemn care intră în Uniunea Europeană (FLEGT) (13187/2010),
- având în vedere cererea de aprobare prezentată de către Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (3) primul paragraf, articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) și articolul 218 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0170/2010 și C7-0339/2010),
- având în vedere Declarația Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene, adoptată la 13 septembrie 2007 prin Rezoluția nr. 61/295 a Adunării Generale,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn ⁽¹⁾,
- având în vedere Acordul de la Cancún,
- având în vedere pozițiile sale din 19 ianuarie 2011 referitoare la proiectele de decizii ale Consiliului privind încheierea unor acorduri de parteneriat privind FLEGT cu Republica Congo ⁽²⁾ și Republica Camerun ⁽³⁾,
- având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

1. salută acordurile de parteneriat voluntar cu Republica Camerun și Republica Congo; consideră că în urma negocierii acestor două acorduri s-ar putea trasa o serie de linii directoare pentru bune practici, care să servească drept precedent pentru negocierile aflate în curs de desfășurare pe marginea altor acorduri de parteneriat voluntar cu țări producătoare de lemn;

2. subliniază responsabilitatea care le revine deopotrivă atât UE, cât și țărilor care furnizează produse din lemn tropical pe piața UE în ceea ce privește eradicarea exploatării forestiere ilegale și a comerțului care decurge din aceasta, precum și în ceea ce privește intensificarea eforturilor depuse pentru conservarea și utilizarea durabilă a resurselor forestiere la nivel mondial;

3. salută, în acest context, angajamentele asumate de părțile semnatare de a îmbunătăți guvernarea forestieră și de a proceda la o reformă a legislației existente, în măsura în care acest lucru este necesar, în așa fel încât să se asigure că activitățile din sectorul forestier sunt transparente, respectă drepturile popoarelor indigene și nu au un impact negativ asupra mediului; salută, de asemenea, angajamentul pe care și l-a asumat UE în sensul sprijinirii consolidării capacităților, inclusiv, în special, al instituirii, în țările producătoare de lemn, a unor sisteme de trasabilitate și de verificare a legalității pentru lemn și produse din lemn;

⁽¹⁾ JO L 295, 12.11.2010, p. 23.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0010.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0009.

Miercuri, 19 ianuarie 2011

Biodiversitatea forestieră, clima și dezvoltarea umană durabilă

4. reamintește că acordurile de parteneriat voluntar sunt motivate de dorința comună de a pune capăt comerțului cu lemn recoltat ilegal și cu produse fabricate din astfel de lemn și de a contribui la stoparea despăduririlor și a degradării pădurilor, a emisiilor de carbon și a pierderii biodiversității legate de aceste fenomene, promovând totodată, la scară mondială, creșterea economică durabilă, dezvoltarea umană durabilă, sursele alimentare durabile și respectarea popoarelor indigene și locale;

5. reamintește că expansiunea exploatării la scară a largă a pădurilor tropicale și a altor păduri cu valori ridicate ale biodiversității și ale stocului de carbon nu este viabilă și ar putea atrage după sine intensificarea fenomenelor de despădurire și de degradare a pădurilor, contribuind la distrugerea mediului la nivel mondial; atrage atenția asupra tensiunii inerente acordurilor de parteneriat voluntar, în sensul că, în timp ce încurajează comerțul cu produse din lemn provenite din țări cu suprafețe mari de păduri naturale, UE și-ar putea submina obiectivele legate de combaterea schimbărilor climatice, de sprijinul pentru conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității, de reducerea sărăciei și de oprirea despăduririlor la nivel mondial; solicită, prin urmare, Comisiei să se asigure că politica UE este consecventă și că acțiunile sprijinite de acordurile de parteneriat voluntar vor aduce o contribuție eficientă la angajamentele internaționale ale tuturor părților la aceste acorduri; solicită insistent Comisiei și Consiliului să precizeze ce măsuri sunt prevăzute, pe lângă acordurile de parteneriat voluntar, pentru combaterea despăduririlor și a degradării pădurilor naturale și pentru promovarea protecției acestora din urmă;

6. reamintește că, deși statul își exercită un drept suveran asupra pădurilor care se află pe teritoriul său, mediul forestier constituie un patrimoniu comun al omenirii și trebuie protejat, conservat și, ori de câte ori este posibil, regenerat, obiectivul primordial fiind acela de a asigura menținerea biodiversității la nivel mondial și a funcțiilor ecosistemului, de a proteja sistemul climatic și de a garanta respectarea drepturilor popoarelor indigene și ale comunităților care depind de păduri; invită, prin urmare, guvernele partenere din Africa și din țările terțe să elaboreze planuri de utilizare a terenurilor și de gestionare a resurselor care să permită realizarea acestor obiective, precum și să definească atât domeniile în care vor avea nevoie de sprijin din partea partenerilor externi și a organizațiilor internaționale pentru a înregistra progrese în atingerea acestor obiective, cât și amploarea acestui sprijin;

7. solicită Comisiei, în acest context, să acorde o importanță maximă măsurilor necesare pentru a se asigura că acordurile de parteneriat voluntar nu încurajează expansiunea activităților industriale de exploatare forestieră în teritorii forestiere intacte și să colaboreze cu guvernul Republicii Camerun și cu cel al Republicii Congo, dar și cu toate celelalte guverne semnatare ale viitoarelor acordurilor de parteneriat voluntar, pentru a monitoriza efectele negative, atât directe, cât și indirecte, pe care le au activitățile comerciale de exploatare forestieră asupra faunei, precum și pentru a lua măsuri pentru eliminarea acestor efecte;

Procesul de negociere

8. salută abordarea voluntară, transparentă, participativă și orientată către consens prin care s-au încheiat cele două acorduri; recomandă ca această abordare să devină norma pentru negocierea acordurilor de parteneriat voluntar cu alte țări producătoare de lemn;

9. subliniază rolul esențial pe care îl joacă organizațiile naționale independente ale societății civile și observatorii externi independenți în monitorizarea punerii corecte în aplicare a acordurilor de către toate părțile implicate, inclusiv prin intermediul unui angajament cu privire la participarea actorilor interesați naționali în comitetele mixte create pentru supravegherea procesului de punere în aplicare; subliniază faptul că este necesar ca organizațiile locale ale societății civile să fie abilitate să asigure monitorizarea independentă a aplicării legislației, precum și a punerii în aplicare a reformelor guvernantei în domeniul forestier;

10. solicită Comisiei să instituie un mecanism pentru a se asigura că acordurile de parteneriat voluntar sunt puse în aplicare într-un mod efectiv și oportun în diferitele etape ale fazei de punere în aplicare, garantând cu precădere consolidarea capacităților actorilor locali și participarea directă a comunităților locale și a populațiilor indigene în faza de punere în aplicare, în așa fel încât să se asigure că reformele care vor fi puse în aplicare în etapa premergătoare acordurilor de parteneriat voluntar sunt acceptate la o scară mai largă și că importurile în UE sunt supuse unor verificări complete;

Licențele FLEGT și cadrul juridic

11. reamintește că, pentru ca acordurile de parteneriat voluntar să fie conforme cu obiectivele planului de acțiune FLEGT și pentru a se asigura că punerea în aplicare a acestor acorduri contribuie la convențiile și acordurile internaționale în domeniul mediului și în cel social pe care le-au semnat părțile la acordurile de parteneriat voluntar, este necesară revizuirea cadrului legislativ și normativ care reglementează sectorul forestier;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

12. reamintește că printre obiectivele acordurilor de parteneriat voluntar se numără și îmbunătățirea justiției sociale și respectarea drepturilor comunităților locale și indigene, ceea ce se traduce prin includerea principiului transparenței și a principiului participării pe picior de egalitate;

13. reamintește că aceste îmbunătățiri legislative trebuie finalizate înainte de emiterea licențelor FLEGT;

Punerea în aplicare și drepturile populației locale

14. solicită Comisiei să prezinte, în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a oricărui acord de parteneriat voluntar, un raport privind măsurile întreprinse pentru a se asigura că în faza de punere în aplicare dialogul dintre părțile interesate și societatea civilă, inclusiv populația locală și indigenă, continuă neîntrerupt; consideră că acest raport ar trebui să includă o evaluare a implicațiilor și a contribuțiilor reale ale conținutului acordului de parteneriat voluntar în ceea ce privește angajamentele internaționale asumate de UE și de țara semnatară cu privire la mediu și la dezvoltarea durabilă, inclusiv la gestionarea durabilă a resurselor de biodiversitate;

15. invită ambele părți la un acord de parteneriat voluntar să se asigure că societatea civilă, populațiile locale și popoarele indigene pot să contribuie liber și cu încredere la punerea în aplicare și la implementarea acestor acorduri; consideră că organizațiilor societății civile, ale populațiilor locale și ale popoarelor indigene ar trebui să li se asigure de către Comitetul mixt pentru punerea în aplicare a acordurilor dreptul de a prezenta plângeri și, în cazul unui eșec, dreptul la recurs;

16. solicită Comisiei să se asigure că cunoaște bine situația actuală în ceea ce privește drepturile omului în fiecare țară care reprezintă un potențial partener într-un acord de parteneriat voluntar și recomandă Comisiei să nu demareze negocieri cu nicio țară în care nu există un cadru juridic care asigură protecția celor mai însemnate dintre drepturile omului și drepturile sociale; reafirmă necesitatea existenței unui dialog deschis, a libertății de exprimare – inclusiv a libertății credințelor religioase – și a libertății presei în orice țară căreia i se aplică un acord de parteneriat voluntar, în așa fel încât orice eventuală plângere să poată fi auzită;

17. solicită Comisiei să realizeze și să prezinte Parlamentului, cu regularitate, un raport de activitate privind punerea în aplicare a diferitelor dispoziții cuprinse în toate acordurile de parteneriat voluntar actuale și viitoare;

18. se așteaptă ca în anii următori să se semneze mai multe acorduri de parteneriat voluntar, ceea ce va presupune o finanțare specifică și suplimentară pentru dezvoltarea resurselor tehnice și umane; solicită Comisiei și statelor membre ale UE să specifice la ce fonduri se va recurge pentru finanțarea negocierii și punerii în aplicare a acestor acorduri;

Rolul Parlamentului European

19. solicită Comisiei să prezinte rapoarte Parlamentului cu privire la progresele înregistrate în procesul de negociere și de punere în aplicare a actualelor și viitoarelor acorduri de parteneriat voluntar și să informeze în permanență Parlamentul, în timp util, cu privire la activitatea Comitetului mixt pentru punerea în aplicare a acordurilor, la misiunea și rapoartele de audit ale auditorilor independenți ai acordurilor - inclusiv la studiile privind impactul social, economic și ecologic al acestora - și la lista denumirilor întreprinderilor cărora li se acordă concesi;

*

* *

20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și oricărui guvern căruia i se aplică un acord de parteneriat voluntar.

Miercuri, 19 ianuarie 2011

Acordul interimar de parteneriat între CE și statele din Pacific

P7_TA(2011)0011

Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la Acordul interimar de parteneriat dintre Comunitatea Europeană și statele din Pacific

(2012/C 136 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 25 septembrie 2003 referitoare la cea de-a cincea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului de la Cancún ⁽¹⁾, Rezoluția sa din 12 mai 2005 referitoare la evaluarea Rundei Doha în urma Deciziei Consiliului General al OMC din 1 august 2004 ⁽²⁾, Rezoluția sa din 1 decembrie 2005 referitoare la preparativele pentru cea de-a șasea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului de la Hong Kong ⁽³⁾, Rezoluția sa din 23 martie 2006 referitoare la impactul asupra dezvoltării al acordurilor de parteneriat economic (APE) ⁽⁴⁾, Rezoluția sa din 4 aprilie 2006 referitoare la evaluarea Rundei Doha în urma Conferinței Ministeriale a OMC de la Hong Kong ⁽⁵⁾, Rezoluția sa din 1 iunie 2006 referitoare la comerț și sărăcie: conceperea unor politici comerciale care să maximizeze contribuția comerțului la reducerea sărăciei ⁽⁶⁾, Rezoluția sa din 7 septembrie 2006 referitoare la suspendarea negocierilor privind Agenda de dezvoltare de la Doha (ADD) ⁽⁷⁾, Rezoluția sa din 23 mai 2007 referitoare la acordurile de parteneriat economic ⁽⁸⁾, Rezoluția sa din 12 decembrie 2007 referitoare la acordurile de parteneriat economic ⁽⁹⁾, poziția sa din 5 iunie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate de la 1 ianuarie 2009 la 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 964/2007 și (CE) nr. 1100/2006 ale Comisiei ⁽¹⁰⁾ și Rezoluția sa din 25 martie 2009 referitoare la Acordul interimar de parteneriat dintre statele din Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană, pe de altă parte ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Acordul interimar de parteneriat dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte,
- având în vedere Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (Acordul de la Cotonou),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1528/2007 al Consiliului din 20 decembrie 2007 privind aplicarea regimurilor aplicabile produselor originare din anumite state care fac parte din grupul statelor din Africa, zona Caraibelor și Pacific (ACP) prevăzute în acordurile de stabilire sau care duc la stabilirea acordurilor de parteneriat economic ⁽¹²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 octombrie 2007 privind Acordurile de parteneriat economic (COM(2007)0635),
- având în vedere Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT), în special articolul XXIV,
- având în vedere Declarația ministerială de la cea de-a patra sesiune a Conferinței Ministeriale a OMC, adoptată la 14 noiembrie 2001 la Doha,

⁽¹⁾ JO C 77 E, 26.3.2004, p. 393.⁽²⁾ JO C 92 E, 20.4.2006, p. 397.⁽³⁾ JO C 285 E, 22.11.2006, p. 126.⁽⁴⁾ JO C 292 E, 1.12.2006, p. 121.⁽⁵⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 155.⁽⁶⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 261.⁽⁷⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 244.⁽⁸⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 301.⁽⁹⁾ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 361.⁽¹⁰⁾ JO C 285 E, 26.11.2009, p. 126.⁽¹¹⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 118.⁽¹²⁾ JO L 348, 31.12.2007, p. 1.

Miercuri, 19 ianuarie 2011

- având în vedere Declarația ministerială de la cea de-a șasea sesiune a Conferinței ministeriale a OMC, adoptată la 18 decembrie 2005 la Hong Kong,
 - având în vedere raportul și recomandările Grupului de lucru privind ajutorul pentru comerț, adoptate de Consiliul General al OMC la 10 octombrie 2006,
 - având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000, care definește Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM) drept criterii stabilite în mod colectiv de către comunitatea internațională pentru eradicarea sărăciei,
 - având în vedere Declarația de la Kigali adoptată de Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE în Rwanda, la 22 noiembrie 2007,
 - având în vedere Rezoluția sa din 14 decembrie 2006 referitoare la situația din Fiji ⁽¹⁾, prin care a condamnat ferm preluarea puterii de către forțele militare fijiene,
 - având în vedere catalogul de 103 recomandări ale Consiliului Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, prezentat în cadrul raportului Grupului de lucru privind evaluarea periodică universală la 23 martie 2010, și având în vedere răspunsul oficial al guvernului Insulelor Fiji transmis la 10 iunie 2010, în care se preciza că alegerile generale, îndelung solicitate și adesea amânate, au fost programate pentru 2014, această dată nefiind negociabilă,
 - având în vedere întrebarea din 16 decembrie 2010 adresate Comisiei cu privire la încheierea Acordului interimar de parteneriat dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte (O-0212/2010 – B7-0807/2010),
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, începând cu 1 ianuarie 2008, relațiile comerciale anterioare ale UE cu țările ACP – prin care se acorda acestora acces preferențial pe piețele UE, dar nu pe bază de reciprocitate – nu mai sunt conforme cu normele OMC;
- B. întrucât acordurile de parteneriat economic (APE) sunt acorduri compatibile cu normele OMC, destinate să sprijine integrarea regională și să promoveze integrarea treptată a economiilor din țările ACP în economia mondială, încurajând astfel dezvoltarea durabilă pe plan social și economic și contribuind la efortul general de eradicare a sărăciei în țările respective;
- C. întrucât APE ar trebui utilizate pentru a construi o relație pe termen lung, prin care comerțul să sprijine dezvoltarea;
- D. întrucât Protocolul privind zahărul din cadrul convențiilor succesive de la Lomé și al Acordului de la Cotonou a oferit un venit previzibil pentru insulele mici din Pacific, limitând astfel potențialul de diversificare în sectorul agricol al acestora;
- E. întrucât acordurile interimare de parteneriat economic (AIPE) sunt acorduri privind comerțul cu bunuri menite să prevină perturbarea schimburilor comerciale dintre ACP și UE;
- F. întrucât criza financiară și economică actuală înseamnă că politica comercială este mai importantă ca niciodată pentru țările în curs de dezvoltare;
- G. întrucât, la sfârșitul anului 2009, dintre statele ACP din Pacific, doar Papua-Noua Guinee și Republica Insulelor Fiji semnaseră un AIPE; întrucât celelalte state ACP din Pacific sunt acoperite toate fie de inițiativa „totul în afară de arme”, prin care se asigură accesul liber pe piața UE fără aplicarea de taxe vamale sau de contingente, fie de sistemul tradițional de preferințe tarifare generalizate al UE;

⁽¹⁾ JO C 317 E, 23.12.2006, p. 898.

Miercuri, 19 ianuarie 2011

- H. întrucât, în cazul statului Papua-Noua Guinee, acordul este aplicat provizoriu începând cu 20 decembrie 2009; întrucât, în cazul Republicii Insulelor Fiji, se așteaptă notificarea de către aceasta fie a aplicării provizorii, fie a ratificării acordului;
- I. întrucât se derulează negocieri cu toate cele 14 state ACP din Pacific în vederea încheierii unui APE global;
- J. întrucât AIPE cuprinde toate dispozițiile principale ale unui acord privind comerțul cu bunuri;
- K. întrucât impactul asupra țărilor în cauză și a regiunii Pacificului al angajamentelor incluse în acorduri ar putea fi substanțial;
- L. întrucât AIPE va influența sfera și conținutul unor viitoare acorduri încheiate între Papua-Noua Guinee și Republica Insulelor Fiji și alți parteneri comerciali, precum și poziția regiunii în cadrul negocierilor APE;
- M. întrucât concurența dintre UE și statele din Pacific este limitată, deoarece marea majoritate a exporturilor UE constau în principal în bunuri pe care statele din Pacific nu le produc, dar de care acestea au deseori nevoie fie pentru consumul direct, fie ca materii prime pentru industria autohtonă;
- N. întrucât pescuitul și activitățile din domeniul și industria pescuitului prezintă cel mai ridicat potențial în ceea ce privește creșterea viitoare a exporturilor, cu condiția ca activitățile de pescuit să se desfășoare într-un mod durabil din punct de vedere ecologic;
- O. întrucât noile norme comerciale trebuie să fie concepute cu scopul de a sprijini dezvoltarea industriilor naționale și de a le oferi protecție împotriva epuizării resurselor și a schimbărilor climatice și întrucât aceste norme trebuie să fie însoțite de un sprijin sporit pentru asistența în domeniul comerțului;
- P. întrucât ajutorul pentru comerț are ca obiectiv consolidarea capacității țărilor în curs de dezvoltare de a beneficia de noi oportunități comerciale;
- Q. întrucât UE și țările ACP au negociat noi reguli de origine, îmbunătățite și mai flexibile, care vor aduce beneficii considerabile dacă sunt aplicate în mod adecvat, în deplin respect față de scopul acordului, și ținând seama în mod corespunzător de nivelurile reduse de capacitate ale acestor țări;
- R. întrucât derogarea de la regulile de origine în cadrul AIPE acoperă întregul lanț de producție, de la obținerea materiilor prime până la prelucrare, comercializare și export;
- S. întrucât cererea ridicată de produse din ton înseamnă că acestea au caracteristici specifice, cum ar fi reacția rapidă la fluctuațiile de preț, pe baza cărora au fost clasificate pe piața internațională ca produse „sensibile”, iar acest lucru trebuie luat în considerare în cadrul tuturor negocierilor comerciale;
- T. întrucât Comisia privind pescuitul în Oceanul Pacific de Vest și Central (WCPFC), organizația internațională care trebuie să se asigure că stocurile de pește din zona în cauză sunt durabile, a informat că țările terțe, în special China, care au investit în proiecte industriale majore în Papua-Noua Guinee de la stabilirea noilor reguli de origine, și-au mărit substanțial capacitatea de pescuit în zonă și că este probabil ca acest fenomen să continue, conducând la intensificarea riscului de supraexploatare a stocurilor de pește,
1. consideră că relațiile comerciale dintre această regiune și UE ar trebui să promoveze și să consolideze comerțul, dezvoltarea durabilă și integrarea regională, încurajând în același timp diversificarea economică și reducerea sărăciei; remarcă faptul că AIPE trebuie să contribuie la realizarea ODM;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

2. subliniază faptul că încheierea pozitivă a negocierilor AIPE cu Papua-Noua Guinee și Fiji demonstrează interesul puternic al UE de a menține în continuare relații economice strânse și la nivel înalt cu statele din Pacific; speră că acest AIPE, limitat acum la două țări, poate pregăti calea pentru un acord mai larg care să includă și alte țări din zona Pacificului;
3. subliniază faptul că AIPE vizează menținerea deschiderii pieței pentru exporturile provenite din Papua-Noua Guinee și din Republica Insulelor Fiji, precum și continuarea negocierilor pentru un APE global, dacă statele în cauză doresc acest lucru;
4. subliniază faptul că Papua-Noua Guinee și Republica Insulelor Fiji - cele două state ACP din Pacific cu exporturi relativ semnificative în UE - sunt până acum singurele membre din zona Pacificului care au semnat acordul, în vreme ce alți membri ai grupului respectiv au ales să nu semneze un astfel de acord din cauza nivelului mai redus al schimburilor comerciale cu UE;
5. reamintește că, în timp ce AIPE poate fi considerat ca un prim pas al procesului, în termeni juridici acesta reprezintă un acord internațional complet independent, care ar putea să nu conducă în mod automat la încheierea unui APE complet sau la semnarea de către toți semnatarii inițiali ai AIPE a unui APE complet;
6. reamintește instituțiilor UE și guvernelor că nici încheierea unui APE, nici renunțarea la acesta nu ar trebui să ducă la o situație în care o țară ACP s-ar putea afla într-o poziție mai puțin favorabilă decât cea în care s-a aflat în temeiul dispozițiilor privind comerțul din Acordul de la Cotonou;
7. subliniază faptul că posibila aprobare din partea Parlamentului a unui AIPE nu aduce atingere poziției Parlamentului cu privire la aprobarea unui APE global, întrucât procedura de încheiere face referire la două acorduri internaționale diferite;
8. reamintește faptul că înființarea unei piețe regionale autentice reprezintă un element fundamental pentru succesul punerii în aplicare a AIPE - și a oricărui viitor APE complet - și că integrarea și cooperarea regională sunt esențiale pentru dezvoltarea economică și socială a statelor din Pacific; consideră că trebuie să se țină seama de acest aspect în contextul punerii în aplicare a acordului;
9. subliniază faptul că scopul dispozițiilor specifice privind regulile de origine pentru produsele pescărești este acela de a dezvolta capacitatea de prelucrare la țarm a peștelui în statele ACP din Pacific în vederea creării de locuri de muncă și a asigurării de venituri pe plan local;
10. subliniază că AIPE a pregătit calea pentru dezvoltarea în Papua-Noua Guinee a unor proiecte industriale cum ar fi Zona Industrială Marină a Pacificului din Mandan, unde se estimează că vor fi produse în următorii doi ani peste 400 000 de tone de conserve de ton;
11. se declară preocupat și alarmat, în acest context, de măsuri cum ar fi recenta revizuire a legislației de mediu efectuată de autoritățile din Papua-Noua Guinee, care elimină în practică cerința de a prezenta rapoarte de mediu pentru astfel de proiecte și creează obstacole în procesul de depunere a plângerilor;
12. subliniază importanța industriei de pescuit ca sursă principală de locuri de muncă pentru femeile din zona Pacificului; consideră că Comisia ar trebui să ofere asistență tehnică, politică și financiară pentru a îmbunătăți șansele de angajare ale femeilor din statele din Pacific;
13. ia act cu preocupare de faptul că datele WCPFC arată că țările terțe și-au mărit capacitatea de pescuit în aceste ape din Pacific și că există, prin urmare, riscul de pescuit ilegal, nedeclarat și nereglementat (IUU) și de pescuit excesiv, fenomene care nu favorizează dezvoltarea durabilă a industriei locale de pescuit;
14. subliniază faptul că, deși Papua-Noua Guinee și Fiji dispun de o capacitate limitată de pescuit și, prin urmare, de o cantitate limitată de pește obținut integral și de o capacitate limitată de prelucrare la țarm, derogarea de la regulile de origine pentru produsele prelucrate din pește, care este utilizată activ de Papua-Noua Guinee, a transformat această țară într-un adevărat centru de prelucrare a unor cantități uriașe de ton provenite din diferite surse (inclusiv din Filipine, Thailanda, China, Statele Unite și Australia); atrage atenția asupra faptului că derogarea de la regulile de origine ar putea avea un efect destabilizator asupra industriei de prelucrare a peștelui și asupra industriei conservelor din UE;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

15. invită Comisia să prezinte Parlamentului cât mai curând posibil un raport cu privire la aceste aspecte specifice ale sectorului pescuitului din statele din Pacific și la gestionarea stocurilor de pește din Pacific, inclusiv practicile de dezvoltare durabilă; solicită Comisiei să lanseze fără întârziere consultările prevăzute la articolul 6 alineatul (6) litera (d) din Protocolul II anexat la AIPE și să pună în aplicare suspendarea regimurilor excepționale privind regulile de origine în cazul în care raportul de evaluare demonstrează efectul destabilizator asupra industriei prelucrării peștelui și asupra industriei conservelor din UE;
16. subliniază că un astfel de raport privind aplicarea regulilor speciale de origine trebuie elaborat în cursul anului 2011, adică la trei ani de la notificarea Papua-Noii Guinee cu privire la adoptarea normelor Regulamentului (CE) nr. 1528/2007 și că ar trebui să se evalueze impactul economic, social și de mediu al derogării de la normele privind aprovizionarea la nivel mondial asupra populației Papua-Noii Guinee, în special a comunităților costiere; în acest sens, solicită să fie informa fără întârziere cu privire la mandatul raportului și dorește să știe dacă toate părțile interesate și afectate, inclusiv organizațiile societății civile din Papua-Noua Guinee, vor fi consultate la elaborarea raportului;
17. încurajează Fiji să adopte recomandările comunității internaționale și să pună în aplicare practici de bună guvernare; consideră că un astfel de pas ar trebui să conducă la eliberarea asistenței financiare pentru sectorului zahărului din Fiji; recunoaște că aceste fonduri sunt extrem de necesare pentru sprijinirea sectorului zahărului, care este o sursă principală de locuri de muncă în Fiji;
18. subliniază că orice APE regional ar trebui să fie condiționat de aprobarea din partea tuturor grupurilor politice relevante din Republica Insulelor Fiji a unei foi de parcurs privind alegerile democratice;
19. recomandă adoptarea unei abordări flexibile, asimetrice și pragmatice în cadrul negocierilor în curs pentru un APE global; insistă asupra includerii unui capitol de cooperare pentru dezvoltare în APE global;
20. subliniază faptul că acordul ar putea avea, de asemenea, repercusiuni asupra relațiilor dintre zona Pacificului și Australia și Noua Zeelandă, cei mai apropiați și mai mari parteneri comerciali, și că trebuie să se garanteze faptul că dispozițiile din acordul actual nu acționează ca un impediment în calea viitoarelor acorduri comerciale cu țările în cauză;
21. reamintește că APE trebuie să sprijine obiectivele, politicile și prioritățile de dezvoltare ale statelor din Pacific, nu numai prin structura și conținutul său, ci și prin modalitatea și spiritul în care va fi pus în aplicare;
22. reamintește că, în octombrie 2007, UE a adoptat o strategie privind ajutorul pentru comerț, cu angajamentul de a crește asistența colectivă pentru comerț a UE la 2 miliarde EUR anual până în 2010 (1 miliard EUR din partea Comunității și 1 miliard EUR din partea statelor membre); insistă ca zona Pacificului să primească un procent corespunzător și echitabil din această asistență;
23. solicită stabilirea și furnizarea rapidă a cuantumului de resurse destinat ajutorului pentru comerț în regiunea Pacificului; subliniază faptul că aceste fonduri ar trebui să reprezinte resurse suplimentare și nu o simplă reîmpachetare a fondurilor din cadrul FED, că ele ar trebui să fie compatibile cu prioritățile din Papua-Noua Guinee și din Republica Insulelor Fiji, precum și cu prioritățile regiunii Pacificului în general și că plata acestora ar trebui să se efectueze la timp, să fie previzibilă și în concordanță cu programele de execuție a planurilor de dezvoltare strategică naționale și regionale;
24. solicită Comisiei, având în vedere angajamentele luate de Consiliu în septembrie 2007 în legătură cu Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (Acordul TRIPS) și cu accesul la medicamente, să nu negocieze în cadrul APE dispoziții TRIPS-plus privind domeniul farmaceutic care să afecteze sănătatea publică și accesul la medicamente, să nu solicite aderarea la obligațiile din Tratatul de cooperare în domeniul brevetelor și din Tratatul privind dreptul brevetelor sau acceptarea acestora și să nu introducă în APE condițiile din Directiva 2004/48/CE⁽¹⁾ și nici norme disciplinare precum protecția bazelor de date neoriginale;

(1) JO L 157, 30.4.2004, p. 45.

Miercuri, 19 ianuarie 2011

25. își exprimă în continuare sprijinul pentru un APE global între UE și statele din Pacific; consideră că printre aspectele-cheie care trebuie negociate se numără următoarele:

- (a) drepturile de proprietate intelectuală, inclusiv cunoștințele tradiționale și artefactele tehnologice occidentale;
- (b) transparența achizițiilor publice, alături de o deschidere față de contractorii din UE lansată într-un moment adecvat în raport cu nevoile statelor din Pacific;
- (c) vize de muncă, care trebuie să fie disponibile pentru cetățenii statelor din Pacific pe perioade de cel puțin 24 de luni pentru a le permite acestora să lucreze ca „îngrijitori” sau în meserii similare;

26. solicită, totuși, ca Comisia să depună în continuare eforturi pentru un acord mai general și să caute posibile alternative, accesibile și viabile, care să garanteze accesul pe piață, în conformitate cu normele OMC, apelând în mod creativ la toate instrumentele de care dispune în temeiul normelor respective, inclusiv derogări, pentru țările care nu doresc să participe la un AIPE, un APE complet sau la niciunul dintre acestea;

27. consideră că, în cadrul APE global, ar trebui instituită o comisie parlamentară pentru a monitoriza punerea în aplicare a acordului și că reprezentarea PE în cadrul acestei comisii ar trebui să fie similară cu cea din cadrul Comisiei parlamentare mixte UE-Cariforum;

28. subliniază faptul că atât AIPE, cât și APE global ar trebui să includă o clauză de revizuire în care să fie prevăzută o evaluare globală și independentă a impactului, inclusiv a impactului economic, social și de mediu, și a costurilor și consecințelor punerii în aplicare, care ar trebui efectuată într-un termen de trei până la cinci ani de la semnarea acordului; subliniază faptul că această clauză de revizuire a AIPE și, prin urmare, a APE, ar trebui să prevadă că toți semnatarii au dreptul de a invoca această clauză pe baza evaluării de impact menționate anterior; solicită ca Parlamentul European și parlamentele statelor din Pacific să fie implicate în orice revizuire a acordului;

29. sprijină în acest context angajamentul Comisiei de a se asigura că această derogare globală de la regulile de origine va fi excepția și nu regula în viitoarele APE;

30. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor ACP, Consiliului ACP-UE și Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.

Adopția internațională în Uniunea Europeană

P7_TA(2011)0013

Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la adopția internațională în Uniunea Europeană

(2012/C 136 E/05)

Parlamentul European,

— având în vedere Convenția privind drepturile copiilor a Organizației Națiunilor Unite, adoptată de Adunarea Generală ONU la 20 noiembrie 1989, în special articolul 21 din aceasta,

— având în vedere Convenția europeană din 1967 privind adopția copiilor,

Miercuri, 19 ianuarie 2011

- având în vedere Convenția privind protecția copilului și cooperarea în cazul adopțiilor interstatale (semnată la Haga la 29 mai 1993) și Convenția europeană din 25 ianuarie 1996 a Consiliului Europei privind exercitarea drepturilor copilului (ETS nr. 160),
 - având în vedere articolul 24 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 3 alineatele (3) și (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 decembrie 1996 referitoare la îmbunătățirea legislației și cooperarea între statele membre în ceea ce privește adopția minorilor ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 ianuarie 2008 referitoare la strategia UE privind drepturile copilului ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât calitatea vieții oricărui copil și apărarea intereselor superioare ale copiilor au o importanță enormă și întrucât protecția drepturilor copiilor este un obiectiv al Uniunii Europene;
 - B. întrucât în domeniul adopției competențele revin statelor membre care implementează procedurile relevante în conformitate cu interesele superioare ale copiilor;
 - C. întrucât există convenții în vigoare care se referă la protecția copiilor și la responsabilitățile părinților, îndeosebi Convenția europeană în materia adopției de copii din 1967 care vizează armonizarea legislațiilor statelor membre atunci când adopția implică mutarea unui copil dintr-un stat în altul și Convenția din 1993 privind protecția copilului și cooperarea în cazul adopțiilor interstatale (Convenția de la Haga);
 - D. întrucât toate statele membre UE au semnat Convenția de la Haga;
 - E. întrucât Convenția de la Haga a permis înregistrarea unor progrese considerabile;
 - F. întrucât Convenția Națiunilor Unite privind drepturile copilului și Convenția de la Haga descriu familia ca fiind grupul fundamental al societății, mediu natural pentru creșterea și bunăstarea copiilor în marea majoritate a cazurilor și prima opțiune când vine vorba de îngrijirea copiilor;
 - G. întrucât în situația în care copiii nu pot beneficia de îngrijirea de bază din partea familiei adopția ar trebui să fie una dintre opțiunile secundare naturale iar plasarea acestora în instituțiile specializate ar trebui să fie cu adevărat ultima opțiune;
 - H. întrucât în Europa problema copilăriei marcate de lipsuri și mai ales cea a copiilor abandonați și instituționalizați este foarte acută și ar trebui tratată cu cea mai mare seriozitate;
 - I. întrucât încălcarea drepturilor copilului, violența împotriva copiilor și traficul cu copii pentru adopție, prostituție, muncă ilegală, căsătorie forțată și cerșit sau în orice alt scop ilegal, rămâne o problemă în UE;
 - J. întrucât este importantă protecția dreptului copiilor la o viață de familie, garantând că aceștia nu sunt forțați să petreacă perioade lungi de timp în orfelinate;
 - K. întrucât odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene a devenit obligatorie: întrucât, în conformitate cu articolul 24 din Cartă, „copiii au dreptul la protecția și îngrijirile necesare pentru asigurarea bunăstării lor”; și întrucât, de asemenea, articolul 3 din Tratatul de la Lisabona menționează că „protecția drepturilor copilului” este unul dintre obiectivele Uniunii;

⁽¹⁾ JO C 20, 20.1.1997, p. 176.

⁽²⁾ JO C 41 E, 19.2.2009, p. 24.

Miercuri, 19 ianuarie 2011

1. invită să se reflecteze asupra posibilității coordonării la nivel european a politicilor și strategiilor privind instrumentul adopției internaționale, în conformitate cu convențiile internaționale, în vederea îmbunătățirii asistenței în domeniul serviciilor de informare, pregătirii adopției interstatale, procesării cererilor de adopții internaționale și a serviciilor post-adopție, ținând cont de faptul că toate convențiile internaționale privind protecția drepturilor copilului recunosc dreptul copiilor orfani sau abandonati de a avea o familie și de a fi protejați;
2. solicită Comisiei să examineze funcționarea sistemelor naționale la nivel european;
3. consideră că ar trebui să se acorde prioritate, ori de câte ori este posibil și în interesul superior al copilului, adopției în țara de origine a copilului, soluții alternative putând fi găsirea unei familii de plasament, precum îngrijirea personală sau de tip rezidențial sau găsirea unei familii prin adopție internațională, în conformitate cu legislația națională relevantă și convențiile internaționale și că plasarea într-o instituție ar trebui folosită doar ca soluție temporară;
4. subliniază faptul că trebuie aplicată legislația din țara de origine a familiei care caută un copil pentru adopție internațională ori de câte ori se pune problema protecției drepturilor copiilor pe termen lung;
5. îndeamnă statele membre și Comisia, în cooperare cu Conferința de la Haga, Consiliul Europei și organizațiile pentru protecția copiilor, să stabilească un cadru pentru a asigura transparența și evaluarea evoluției copiilor abandonati și a celor adoptati, inclusiv a celor care au făcut obiectul unei adopții internaționale și să își coordoneze acțiunile în vederea unui efort de prevenire a adopției în scopul traficului de copii;
6. solicită instituțiilor UE să joace un rol mai activ în cadrul Conferinței de la Haga pentru a exercita presiune asupra Conferinței pentru a îmbunătăți, a simplifica și a facilita procedurile aferente adopției internaționale și a elimina birocrăția inutilă asigurând, totodată, apărarea drepturilor copiilor din țările terțe;
7. solicită autorităților naționale competente să prezinte rapoarte periodice statelor membre de origine în legătură cu dezvoltarea unui copil care a făcut obiectul unei adopții internaționale;
8. invită statele membre să recunoască implicațiile psihologice, emoționale, fizice și sociale/educaționale care pot interveni atunci când un copil este mutat din locul său de origine și să ofere asistența corespunzătoare părinților adoptivi și copilului adoptat;
9. îndeamnă statele membre să acorde o atenție deosebită copiilor cu nevoi speciale, precum copiii care necesită îngrijire medicală și copiii cu handicap;
10. recunoaște că elementele de protecție procedurale și examinarea atentă a tuturor documentelor de adopție, inclusiv certificatele de naștere, contribuie la protecția copilului împotriva încălcării drepturilor sale, care apare atunci când există dubii cu privire la vârsta sau identitatea copilului; consideră că un sistem fiabil de înregistrare a nașterii poate împiedica traficul de copii în scopul adopției și solicită să se ia în considerare soluții legale pentru a facilita recunoașterea reciprocă a documentelor necesare pentru adopție;
11. solicită instituțiilor UE și statelor membre să participe în mod activ la lupta împotriva traficului de copii în scopul adopției;
12. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Președintelui Consiliului European, Consiliului, Comisiei, Conferinței de la Haga, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre.

Miercuri, 19 ianuarie 2011

Acordul de stabilizare și de asociere între CE și Serbia

P7_TA(2011)0014

Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la procesul de integrare europeană a Serbiei

(2012/C 136 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Acordul de stabilizare și de asociere dintre Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte, care se află în proces de ratificare de către statele membre și Parlamentul European, precum și Acordul interimar privind comerțul și aspectele legate de comerț dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte, care a intrat în vigoare la 1 februarie 2010,
- având în vedere concluziile Consiliului din 25 octombrie 2010 de a invita Comisia să își pregătească avizul cu privire la cererea Serbiei de aderare la Uniunea Europeană, precum și concluziile Consiliului din 14 iunie 2010,
- având în vedere Rezoluția 1244(1999) a Consiliului de Securitate al ONU, Avizul consultativ al Curții Internaționale de Justiție din 22 iulie 2010 privind conformitatea cu dreptul internațional a declarației unilaterale de independență a Kosovo, precum și Rezoluția din 9 septembrie 2010 a Adunării Generale a ONU care a luat act de conținutul avizului și a salutat disponibilitatea UE de a facilita dialogul dintre Belgrad și Pristina ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia 2008/213/CE a Consiliului din 18 februarie 2008 privind principiile, prioritățile și condițiile cuprinse în Parteneriatul european cu Serbia și de abrogare a Deciziei 2006/56/CE ⁽²⁾,
- având în vedere Raportul de progrese pentru anul 2010 al Comisiei privind Serbia ⁽³⁾ și Comunicarea Comisiei din 9 noiembrie 2010, intitulată „Strategia de extindere și principalele provocări 2010-2011” ⁽⁴⁾,
- având în vedere declarația comună a Adunării interparlamentare UE-Serbia din 4-5 octombrie 2010,
- având în vedere Acordul de readmisie UE-Serbia din 8 noiembrie 2007 ⁽⁵⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1244/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație ⁽⁶⁾,
- având în vedere Recomandarea sa din 25 octombrie 2007 adresată Consiliului privind relațiile dintre Uniunea Europeană și Serbia ⁽⁷⁾ și Rezoluția sa din 26 noiembrie 2009 referitoare la documentul de strategie din 2009 al Comisiei cu privire la țările din regiunea Balcanilor de Vest, Islanda și Turcia ⁽⁸⁾,
- având în vedere rapoartele procurorului general al TPII prezentate Consiliului de Securitate al ONU la 18 iunie 2010 și 6 decembrie 2010,
- având în vedere Declarația ÎR/VP Catherine Ashton din 8 septembrie 2010 privind următoarele etape în cadrul ONU privind avizul consultativ privind Kosovo,
- având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ A/Res/64/298.⁽²⁾ JO L 80, 19.3.2008, p. 46.⁽³⁾ SEC(2010)1330.⁽⁴⁾ COM(2010)0660.⁽⁵⁾ JO L 334, 19.12.2007, p. 46.⁽⁶⁾ JO L 336, 18.12.2009, p. 1.⁽⁷⁾ JO C 263 E, 16.10.2008, p. 626.⁽⁸⁾ JO C 285 E, 21.10.2010, p. 47.

Miercuri, 19 ianuarie 2011

- A. întrucât, în concluziile Președinției, care au fost publicate în urma reuniunii Consiliului European de la Salonic din 19 și 20 iunie 2003, s-a promis tuturor țărilor din Balcanii de Vest că vor adera la Uniunea Europeană atunci când vor îndeplini criteriile stabilite, iar acest angajament a fost reluat în consensul european reînnoit privind extinderea, adoptat cu ocazia Consiliului European din 14 și 15 decembrie 2006 și în concluziile Consiliului din 25 octombrie 2010 cu privire la Serbia;
- B. întrucât ritmul de integrare în UE a țărilor din Balcanii de Vest este diferit de la țară la țară și depinde de meritele fiecăreia în ceea ce privește în special hotărârea de a satisface toate cerințele, de a îndeplini toate obligațiile, de a realiza reformele și de a adopta măsurile necesare pe care le implică apartenența la UE;
- C. întrucât strategiile constructive privind cooperarea regională și relațiile de bună vecinătate sunt elemente-cheie ale procesului de stabilizare și de asociere; întrucât acestea joacă un rol decisiv în procesul de transformare a Balcanilor de Vest într-o zonă cu o stabilitate de lungă durată și o dezvoltare durabilă;
- D. întrucât Serbia poate deveni un actor important în garantarea securității și stabilității în regiune;
- E. întrucât UE însăși se bazează pe principii precum reconcilierea, realizarea de compromisuri și coexistența pașnică; întrucât politica UE în Balcanii de Vest urmărește aceleași obiective pentru a îmbunătăți relațiile dintre popoarele din regiune; întrucât, potrivit acestei politici, UE condamnă toate crimele de război care au avut loc în fosta Iugoslavie și sprijină activitatea TPII și a Camerelor locale pentru crimele de război în efortul lor de a face dreptate și de a asigura tragerea la răspundere a celor vinovați;
1. reafirmă că viitorul Serbiei este alături de UE și încurajează această țară să își continue eforturile în această direcție; salută progresele realizate de Serbia în procesul de reformă; salută decizia de a deschide procedura de ratificare a Acordului de stabilizare și de asociere cu Serbia, adoptată de Consiliu la 14 iunie 2010, precum și faptul că 11 state membre au ratificat deja acordul; invită celelalte state membre să ia rapid măsurile necesare pentru a finaliza procedura de ratificare;
 2. salută depunerea de către Serbia a cererii de aderare la Uniunea Europeană la 22 decembrie 2009 și decizia luată de Consiliul de Miniștri la 25 octombrie 2010 de a solicita Comisiei să analizeze cererea Serbiei; consideră că decizia Consiliului dă un semnal pozitiv Serbiei și o încurajează să accelereze reformele necesare pentru a respecta criteriile de la Copenhaga; subliniază faptul că decizia Consiliului reprezintă o contribuție importantă la stabilitatea din Balcanii de Vest; invită Comisia să elaboreze un aviz cu privire la acest subiect, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană;
 3. salută decizia Consiliului de liberalizare a regimului vizelor, care le permite cetățenilor sârbi să călătorească fără viză în spațiul Schengen începând din 19 decembrie 2009; salută decizia guvernului sârb de a permite cetățenilor UE să călătorească pe teritoriul Serbiei legitimându-se doar cu cartea de identitate și solicită adoptarea de noi inițiative care să faciliteze contactele dintre oameni și deplasarea persoanelor în regiunea Balcanilor de Vest; invită autoritățile sârbe să adopte măsurile adecvate și să depună toate eforturile pentru a limita posibilitățile de a abuza de regimul călătoriilor fără vize, în special pentru a se asigura că cetățenii sârbi sunt informați corespunzător cu privire la drepturile și obligațiile lor care decurg din regimul călătoriilor fără vize;
 4. constată cu satisfacție că IPA funcționează bine în Serbia; încurajează atât guvernul, cât și UE să simplifice procedurile administrative pentru fondurile IPA cu scopul de a le face mai accesibile pentru beneficiarii mai mici și necentralizați; subliniază necesitatea de a menține un nivel adecvat al sprijinului pentru preaderare în viitoarea revizuire a cadrului financiar al UE;
 5. salută rezoluția comună UE-Serbia referitoare la avizul consultativ al Curții Internaționale de Justiție privind conformitatea declarației unilaterale de independență a Kosovo, adoptată prin aclamare de către Adunarea Generală a ONU la 9 septembrie 2010; salută disponibilitatea guvernului sârb de a se angaja într-un dialog reînnoit cu Kosovo sub egida UE și solicită ca discuțiile să înceapă fără întârziere; invită Serbia să demareze un dialog cu Kosovo fără a mai aduce în discuție noi negocieri asupra statutului său; își exprimă încrederea că poate fi adoptată o abordare pe etape, în beneficiul tuturor locuitorilor din Kosovo; subliniază

Miercuri, 19 ianuarie 2011

că, pentru a asigura succesul dialogului, ambele părți vor trebui să își dovedească angajamentul și disponibilitatea de a ajunge la un compromis cu privire la viitorul lor european comun și a interesului lor comun de a asigura o pace durabilă și stabilitatea în regiune pe termen lung, precum și de a îmbunătăți calitatea vieții oamenilor; subliniază că demonstrarea capacității de a facilita acest proces constituie un test pentru credibilitatea și viziunea politică a UE în întreaga regiune; reamintește că bunele relații de vecinătate constituie una dintre cele mai importante condiții pentru ca toate țările din Balcanii de Vest să înregistreze progrese în vederea aderării la UE;

6. salută progresele în cooperarea cu EULEX, dar subliniază că este necesar să se depună eforturi suplimentare în acest sens, în special pentru a îmbunătăți schimbul de informații; invită autoritățile sârbe să faciliteze cooperarea EULEX cu populația sârbă din Kosovo în eforturile de aplicare a statului de drept în nordul Kosovo;

7. îndeamnă guvernul sârb să desființeze structurile paralele sârbe din Kosovo care subminează procesul de descentralizare și împiedică integrarea deplină a comunității sârbe în instituțiile din Kosovo; invită în acest sens autoritățile sârbești să joace un rol constructiv în instituirea și funcționarea instituțiilor municipale în cadrul municipiilor sârbe multietnice atât la nord, cât și la sud de râul Ibar;

8. invită autoritățile sârbe să adopte o atitudine pozitivă față de viitoarele alegeri generale din Kosovo; subliniază faptul că existența unor instituții stabile și multietnice în Kosovo este în interesul comun al Serbiei și al celorlalte țări învecinate și consideră, în acest sens, că participarea sârbilor din Kosovo la procesul electoral este un element indispensabil pentru a evita marginalizarea comunității sârbe din Kosovo;

9. ia act de eforturile depuse atât de Serbia, cât și de Kosovo în vederea localizării persoanelor dispărute în urma conflictului din 1998-1999, prin intermediul „Grupului de lucru privind persoanele dispărute ca urmare a evenimentelor din Kosovo”; subliniază importanța soluționării acestei probleme în vederea depășirii conflictului din 1998-1999; ia act, de asemenea, de cele aproximativ 1 862 de cazuri de persoane care sunt declarate în continuare dispărute și solicită atât Serbiei, cât și provinciei Kosovo, să lărgască la maximum cooperarea reciprocă, precum și cu CICR (Comitetul Internațional al Crucii Roșii), EULEX și alte entități, în cadrul operațiunilor de căutare a acestor persoane;

10. subliniază că dezvoltarea cooperării regionale rămâne o prioritate-cheie pentru UE, ea având rolul de catalizator în cadrul reconcilierii, bunei vecinătăți și consolidării relațiilor dintre oameni în Balcanii de Vest; invită, prin urmare, Serbia să adopte o abordare constructivă față de o cooperare regională mai incluzivă, pentru a permite găsirea unei soluții practice și sustenabile pentru reprezentarea provinciei Kosovo în forurile internaționale; salută, prin urmare, reuniunea la nivel înalt dintre UE și Balcanii de Vest de la Sarajevo din 2 iunie 2010;

11. reamintește că o cooperare deplină cu TPII reprezintă o condiție fundamentală pentru ca Serbia să progreseze în direcția aderării la UE; constată că Serbia continuă să ofere răspunsuri adecvate cererilor de asistență ale TPII și invită guvernul sârb să continue să colaboreze îndeaproape cu Curtea, inclusiv în ceea ce privește transmiterea rapidă a tuturor documentelor solicitate și finalizarea rapidă a cazurilor transferate înapoi de TPII; subliniază totuși că, potrivit celei mai recente evaluări a procurorului șef al TPII, eforturile depuse de Serbia pentru arestarea ultimilor doi inculpați continuă să pună probleme; subliniază că numai arestarea ultimilor doi inculpați fugari și predarea acestora către instanța de la Haga poate fi considerată o dovadă foarte convingătoare de cooperare deplină și solicită eforturi mai sistematice pentru arestarea acestora, astfel încât mandatul Curții să fie îndeplinit; în special, solicită insistent o reevaluare a actualei abordări, în conformitate cu recomandările TPII; subliniază că Serbia poate obține statutul de candidat și/sau deschiderea negocierilor de aderare cu UE doar dacă biroul procurorului TPII stabilește că aceasta a oferit deplina sa cooperare;

12. salută rezoluția referitoare la Srebrenica adoptată de parlamentul sârb, aceasta constituind o etapă semnificativă în procesul de sensibilizare cu privire la atrocitățile comise în trecutul recent și cu privire la reconcilierea la nivel regional; salută, de asemenea, decizia președintelui Tadić de a participa la comemorarea a 15 ani de la genocidul de la Srebrenica, ca un nou pas în această direcție, precum și vizita sa la Vukovar, unde și-a exprimat compasiunea și și-a cerut scuze victimelor masacrului de la Ovčara din 1991, dând astfel un nou îmbold dezvoltării unor bune relații de vecinătate între Serbia și Croația; salută angajamentul și profesionalismul biroului procurorului pentru crime de război, inclusiv reacția rapidă în ceea ce privește ancheta în cazul Lacului Perućac;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

13. ia act de reforma sistemului judiciar și solicită să se depună în continuare eforturi mai susținute pentru a garanta independența și imparțialitatea judecătorilor și pentru a ameliora eficiența activității instanțelor; salută decizia politică de a demara procedura de reînnoire a mandatului judecătorilor, dar subliniază că acest lucru ar trebui să aibă loc în mod transparent, garantând dreptul judecătorilor al căror mandat nu este reînnoit să conteste efectiv această decizie, și atrage atenția asupra riscului de politicizare a acestui proces; atrage atenția asupra întârzierilor în adoptarea legislației relevante și invită guvernul să transmită cât mai rapid parlamentului proiectele de lege neadoptate; solicită o transparență deplină în administrarea justiției; în plus, solicită să se aloce resurse financiare și administrative suplimentare instanțelor; inclusiv Curții constituționale, pentru a ameliora funcționarea acestora și a împiedica acumularea de cazuri nesoluționate; în acest sens, consideră că restituirea proprietății către foștii proprietari ar trebui să aibă prioritate; subliniază că prezumția de nevinovăție este unul dintre instrumentele juridice esențiale ale statului de drept; invită autoritățile, și îndeosebi puterea executivă, să adere strict la acest principiu;

14. reamintește că eforturile de menținere a statului de drept ar trebui să constituie prioritatea absolută a autorităților; salută progresul în lupta împotriva corupției, care se manifestă, printre altele, prin recente urmăriri penale în cazuri importante și prin instituirea cadrului juridic adecvat și prin începerea activității Agenției Anticorupție în ianuarie 2010, dar subliniază că se constată în continuare răspândirea corupției în țară și solicită să se depună eforturi suplimentare pentru eradicarea acesteia; constată, în special, rolul pe care îl joacă traficul ilegal și consecințele negative ale acestuia și a altor forme de activități ilicite în menținerea rețelelor criminale; atrage atenția asupra practicii de ocupare a unei duble funcții, care prezintă un risc serios de conflict de interese și care ar trebui abordată cu prioritate; în acest sens, își exprimă preocuparea cu privire la faptul că recente modificări aduse Legii privind Agenția anticorupție contravin obiectivelor stabilite și constată că agenția a sesizat Curtea constituțională în legătură cu constituționalitatea acestei dispoziții; solicită autorităților să acorde tot sprijinul politic și administrativ necesar activităților desfășurate de Agenția anticorupție și evidențiază nevoia de a ancheta rapid cazurile de corupție raportate de către agenție; solicită să se adopte amendamente la Legea privind finanțarea partidelor politice, pentru a asigura transparența deplină și un sistem eficient de monitorizare a finanțării partidelor politice; încurajează autoritățile să adopte dispoziții legislative care să ofere o protecție eficace informatorilor; subliniază importanța restituirii proprietăților, ca o etapă importantă în administrarea justiției; subliniază importanța respectării cu strictețe a procedurilor stabilite pentru a întări încrederea societății în imparțialitatea actului de administrare a justiției;

15. salută progresul înregistrat în procesul de reformă a administrației publice; subliniază că ar trebui să se depună eforturi suplimentare pentru crearea unui serviciu public independent, iar în acest sens solicită introducerea unui sistem de promovare în carieră bazat pe merite și a unei gestiuni eficace a resurselor umane și atrage atenția, în acest context, asupra practicii dăunătoare de angajare a personalului fără a respecta Legea privind serviciul public, adesea pe baza relațiilor politice; atrage atenția asupra reprezentării insuficiente a membrilor minorităților naționale în administrația publică și în instanțele de judecată, precum și în întreprinderile de stat; atrage atenția asupra necesității continue de consolidare a capacităților administrației, atât la nivel național, cât și local; solicită consolidarea mai departe a capacității și a coordonării administrației publice în domeniul integrării europene și invită Comisia ca, în coordonare cu alți donatori, să ofere în continuare asistență autorităților în acest scop;

16. salută progresul înregistrat în reforma poliției și cooperarea tot mai strânsă în sectorul polițienesc cu țările vecine și cu țări ale UE; salută îndeosebi acordul privind cooperarea polițienească cu Croația, Muntenegru și Bosnia și Herțegovina; salută semnarea unei foi de parcurs pentru cooperarea cu Europol, în vederea încheierii unui acord operațional cu această agenție a UE de aplicare a legii; subliniază, cu toate acestea, că sunt necesare eforturi susținute pentru a face față provocărilor cuprinse în foaia de parcurs, în special în domeniile legate de protecția datelor cu caracter personal și a datelor clasificate, care sunt elemente esențiale și pentru încheierea unui acord de cooperare cu Eurojust;

17. atrage atenția asupra cazurilor de conduită necorespunzătoare din partea forțelor de poliție, inclusiv asupra excesului de autoritate și a actelor de violență ale ofițerilor de poliție față de cetățeni, solicitând, totodată, să se adopte în continuare măsuri energice pentru a sancționa autorii acestor fapte; în acest sens, salută cooperarea poliției cu autorități independente de supraveghere și faptul că se dă curs concluziilor lor; consideră că ar trebui să se acorde prioritate maximă neutralității forțelor de poliție și organelor de aplicare a legii atunci când interacționează cu membri ai tuturor minorităților și solicită autorităților să îmbunătățească în acest sens cursurile de formare în vederea sensibilizării; salută eforturile depuse pentru a spori participarea femeilor la forțele de poliție;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

18. salută eforturile depuse până acum pentru eliminarea moștenirii activităților din trecut ale forțelor de securitate; atrage atenția, în acest sens, asupra necesității de a reforma în continuare sectorul securității, în ceea ce privește lustrarea și consolidarea controlului și a monitorizării parlamentare asupra serviciilor de securitate; reamintește autorităților că punerea la dispoziția publicului larg a arhivelor serviciilor secrete este necesară pentru realizarea cu succes a reconcilierii regionale, în special în ceea ce privește atrocitățile care au avut loc în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și ulterior; atrage atenția asupra protecției insuficiente a drepturilor la viață privată și solicită inițierea de reforme noi în acest sens;

19. salută ameliorarea coordonării dintre forțele de poliție și procurori, care permite obținerea de rezultate în combaterea criminalității organizate și a traficului de droguri - provocări comune pentru UE și Serbia; ia act de semnarea unor memorandumuri de cooperare cu țările din America Latină având ca scop combaterea mai eficace a comerțului internațional de droguri; solicită să se depună eforturi suplimentare pentru îmbunătățirea capacităților polițienești și judiciare interne, subliniind faptul că traficul de droguri din Serbia și care tranzitează Serbia preocupă în continuare UE;

20. reamintește importanța unui parlament care să funcționeze adecvat, ca o instituție vitală în cadrul sistemului democratic, și salută inovațiile procedurale introduse prin adoptarea noii legi privind Adunarea națională; solicită abolirea imediată a practicilor neconstituționale a „mandatelor în alb”, care permite partidelor politice să controleze activitatea membrilor parlamentului; solicită, de asemenea, să se pună capăt practicii alocării arbitrare a locurilor în parlament; invită partidele politice să introducă dispoziții adecvate consecvente cu practicile democratice europene cât mai curând posibil, bineînțeles înainte de sfârșitul actualei legislaturi; salută adoptarea regulamentului de procedură al noului parlament și solicită consolidarea supravegherii activităților guvernului; salută introducerea oficială, în acest scop, a audierilor publice în regulamentul de procedură; salută faptul că pentru prima dată au fost incluse în regulamentul de procedură dispoziții care permit supravegherea organelor independente, dar își exprimă preocuparea cu privire la posibila ingerință a parlamentului în activitatea organelor respective; solicită elaborarea de noi dispoziții în conformitate cu recomandările Comisiei de la Veneția care stabilește cadrul legal pentru independența activității organismelor respective;

21. salută activitatea Ombudsmanului în domeniul protecției drepturilor cetățenilor în ceea ce privește buna funcționare a instituțiilor de stat, inclusiv acțiunile desfășurate în sprijinul drepturilor copiilor și ale minorităților, atât la nivelul statului, cât și la nivelul provinciilor; solicită autorităților de stat să faciliteze aceste eforturi și să se asigure că recomandările Ombudsmanului sunt urmate în mod adecvat; salută crearea a trei birouri locale ale Ombudsmanului, în orașele Preševo, Bujanovac și Medvedja;

22. reamintește importanța deosebită pentru democrație a unor mijloace de informare în masă puternice și independente și solicită să se adopte măsuri pentru a garanta independența acestora față de presiunile politice și influențele de altă natură; salută eforturile guvernului sârb de a crea un cadru legal care să garanteze libertatea de exprimare, dar se arată îngrijorat de încercările de a controla sau a interveni în activitatea mijloacelor de informare în masă; își exprimă preocuparea față de controversele legate de privatizarea cotidianului „Večernje novosti” și invită guvernul să garanteze tratamentul egal al tuturor investitorilor străini și naționali; condamnă atacurile și amenințările care vizează jurnaliști sârbi și invită autoritățile să investigheze aceste cazuri sub toate aspectele și să aducă autorii în fața justiției; atrage atenția asupra concentrării drepturilor de proprietate și asupra lipsei de transparență din sectorul mijloacelor de informare în masă; atrage atenția asupra cazurilor în care au fost publicate date cu caracter personal și subliniază necesitatea de auto-reglementare a ziariștilor și de respectare a Codului deontologic; constată că accesul la internet este în continuare redus, recunoaște importanța internetului în ceea ce privește libertatea mijloacelor de informare și îndeamnă autoritățile să ia măsuri pozitive în acest domeniu;

23. subliniază rolul important pe care îl joacă procesul de descentralizare în îmbunătățirea funcționării statului printr-un acces mai bun al cetățenilor la instituțiile statului și, în același timp, prin respectarea dreptului lor la autonomie provincială și autogovernare locală; în acest context, salută adoptarea legii privind consiliile naționale ale minorităților, care reglementează competențele și alegerea consilierilor naționali ale minorităților, prin dispoziții care sunt conforme cu standardele internaționale; recunoaște progresele obținute în aplicarea Constituției din noiembrie 2006 prin adoptarea statutului Voivodinei și a legii privind competențele acesteia; solicită ca procesul de delegare a puterilor să continue prin adoptarea legii privind veniturile publice și a legii privind proprietatea publică a Voivodinei și a municipalităților locale, care vor permite Voivodinei să înceapă să își utilizeze autoritățile în conformitate cu noul statut; în plus, solicită să se depună în continuare eforturi politice pentru a răspunde aspirațiilor minorității albaneze din valea Preševo în ceea ce privește administrarea locală, prin furnizarea rapidă a unor fonduri adecvate, care

Miercuri, 19 ianuarie 2011

urmează a fi distribuite în consultare cu organul de coordonare a municipalităților Preševo, Bujanovac și Medvedja; în același timp, subliniază responsabilitatea-cheie a reprezentanților minorității albaneze și îi îndeamnă să descurajeze retorica naționalistă și secesionistă stridentă, care se află într-un puternic contrast cu valorile europene fundamentale; subliniază, totodată, importanța integrării sârbilor în aceste organe guvernamentale locale;

24. salută eforturile depuse de Serbia în domeniul protecției minorităților; subliniază, totuși, că accesul la informație și la educație în limbile minorităților trebuie îmbunătățit în continuare, în special pentru minoritățile bosniacă, bulgară, bunjevci și română;

25. salută constituirea, de către minorități, a majorității consiliilor naționale, care le permit să adopte decizii în domeniul educației, culturii, utilizării limbilor minoritate și informării publice; remarcă importanța exercitării depline a competențelor acestor organe de autogovernare ale minorităților și necesitatea unor subvenții bugetare adecvate garantate de Legea privind consiliile naționale; ia act de plângerile referitoare la neregulile în ceea ce privește procesul de pregătire și cerințele juridice pentru instituirea acestor consilii, precum și de plângerile privind încălcarea competențelor garantate ale consiliilor naționale de către anumite ministere și municipalități locale, și invită autoritățile să răspundă acestor plângeri; își exprimă preocuparea în legătură cu constituirea consiliului național bosniac și solicită o finalizare rapidă a acestui proces, în conformitate cu normele și permițând o reprezentare legitimă a populației bosniace în cadrul consiliului; își exprimă îngrijorarea cu privire la tensiunile tot mai puternice din Sandžak, care s-au manifestat, printre altele, prin recente incidente violente și solicită soluționarea disputelor politice prin intermediul dialogului, în cadrul instituțiilor democratice;

26. salută progresele obținute în ceea ce privește promovarea egalității de gen, în special adoptarea Legii privind egalitatea de gen și a planului național de acțiune pentru îmbunătățirea poziției femeilor și promovarea egalității de gen; reamintește totuși că aceste măsuri nu au fost încă aplicate și că femeile sunt în continuare victime ale discriminării, în special pe piața muncii; solicită, prin urmare, autorităților sârbe să aplice rapid noul cadru legal privind egalitatea de gen și să abordeze chestiuni mai ample legate de discriminarea de gen, cum ar fi nivelul tot mai mare al violenței domestice în Serbia;

27. solicită să se adopte măsuri suplimentare pentru a pune în aplicare pe deplin legislația de combatere a discriminării și salută progresele înregistrate în acest domeniu, în special instituirea funcției de comisar pentru protecția egalității, care reprezintă un pas important pentru asigurarea tratamentului egal al tuturor cetățenilor din Serbia;

28. reamintește că libertatea de expresie și de asociere constituie valori europene esențiale și salută faptul că la 10 octombrie 2010 a avut loc prima paradă „Gay Pride” de la Belgrad; consideră că acest eveniment reprezintă un pas de o importanță vitală către crearea unei societăți deschise, tolerante și diverse, precum și un angajament al guvernului de a susține standardele europene în materie de toleranță și de a proteja minoritățile vulnerabile din societate; își exprimă satisfacția cu privire la măsurile adecvate de securitate luate pentru a asigura protecția participanților la paradă;

29. cu toate acestea, regretă ciocnirile violente care au avut loc cu ocazia paradei și care au avut drept rezultat rănirea unui număr ridicat de persoane, în special în rândul polițiștilor; atrage atenția asupra faptului că extremiștii implicați au fost sprijiniți indirect de anumite partide politice și de personalități religioase de frunte; invită autoritățile să garanteze statul de drept, urmărindu-i penal pe autorii actelor de violență care au împiedicat recent buna desfășurare a paradei homosexualilor și interzicând efectiv organizațiile extremiste din care aceștia fac parte; ia act de faptul că aceste organizații au fost responsabile de comiterea unor acte grave de violență în trecut, în special la 17 februarie 2008, și cu ocazia unei serii de evenimente sportive; remarcă, în acest context, că mai multe astfel de cauze se află în prezent pe rol la Curtea Constituțională; solicită adoptarea unor măsuri adecvate pentru combaterea eficace a tuturor formelor de extremism și radicalism din societate;

30. subliniază faptul că mulți romi trăiesc încă în condiții de sărăcie extremă, care au efecte negative în special asupra șanselor tinerilor romi; evidențiază faptul că majoritatea romilor sunt discriminați pe piața muncii și numai 5 % dintre aceștia dețin o slujbă permanentă; invită autoritățile să adopte măsuri urgente în privința acestora, prin a le face tuturor acte de identitate și pentru a le ameliora accesul la locuințe adecvate, la piața muncii, la educație și asistență medicală; atrage atenția asupra discriminării continue, asupra cazurilor recente de violență împotriva romilor și asupra cazurilor de mutare forțată a unor romi de către autoritățile sârbe;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

31. subliniază faptul că Serbia este țara cu numărul cel mai mare de refugiați și de persoane strămutate în interiorul țării (PSI) din Europa; atrage atenția asupra situației critice în care se află aceștia din punctul de vedere al locuințelor și al sărăciei și solicită autorităților sârbe să își revizuiască strategia națională privind refugiații; salută inițiativa Serbiei de a revitaliza procesul regional în vederea găsirii unei soluții durabile la problema refugiaților și invită țările semnatare ale Declarației de la Sarajevo să realizeze progrese mai semnificative în acest domeniu; subliniază, în acest sens, angajamentul comun al președinților sârb și croat de a se face cercetări cu privire la soarta persoanelor dispărute și de a se găsi soluții la problemele referitoare la refugiați și la reîntoarcerea acestora; invită Comisia să se folosească de părgghiile politice de care dispune în privința țărilor din regiune candidate și potențial candidate la aderarea la UE pentru a se asigura că sunt înlăturate obstacolele existente în calea reîntoarcerii refugiaților; pe lângă aceasta, reamintește faptul că, datorită acordurilor de readmisie încheiate cu țările UE, se preconizează un aflux de până la 150 000 de persoane repatriate, iar succesul reintegrării acestora va necesita pregătiri temeinice, mai ales la nivelul autorităților locale; subliniază rolul important pe care îl au organizațiile societății civile în acest proces;

32. salută reformele din sectorul militar și în special profesionalizarea armatei sârbe, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2011, ca un pas important spre modernizarea armatei și spre continuarea consolidării controlului civil asupra forțelor militare;

33. subliniază rolul important pe care îl au organizațiile societății civile în stabilirea priorităților politice; subliniază importanța dialogului cu organizațiile societății civile și evidențiază contribuția crucială pe care actorii din societatea civilă o aduc la consolidarea cooperării regionale cu privire la aspectele sociale și politice; salută faptul că noua Lege privind asociațiile adoptată în 2009 a clarificat statutul juridic al ONG-urilor și că s-a îmbunătățit cooperarea dintre administrația sârbă și societatea civilă; salută eforturile depuse de guvern pentru consultarea societății civile; invită autoritățile să ia măsuri suplimentare pentru oficializarea și intensificarea participării actorilor din societatea civilă la procesele de elaborare a politicilor și la monitorizarea activităților autorităților; subliniază necesitatea de a-i sprijini și de a-i proteja pe apărătorii drepturilor civile, în special pe activiștii pentru drepturile homosexualilor, lesbienele, bisexualilor și transsexualilor, pe cei a căror activitate vizează crimele de război și pe cei care caută să îmbunătățească relațiile dintre Serbia și Kosovo;

34. își exprimă, în acest sens, sprijinul pentru inițiativa RECOM (Comisia regională pentru căutarea și difuzarea adevărului despre crimele de război și alte încălcări grave ale drepturilor omului în Fosta Iugoslavie), cu scopul de a obține progrese în procesul de sensibilizare și reconciliere în întreaga regiune a Balcanilor de Vest, și solicită autorităților din Serbia și din alte țări implicate să sprijine, la rândul lor, această inițiativă;

35. subliniază importanța sistemului de educație pentru tineri și pentru perspectivele economice ale țării; evidențiază faptul că o educație modernă și la standarde înalte, care produce generații de lucrători înalt calificați constituie una dintre condițiile prealabile pentru dezvoltarea socială și economică; regretă rata ridicată a șomajului cu care se confruntă Serbia, în special în rândul tinerilor, și procentajul scăzut de absolvenți ai învățământului superior; invită autoritățile să pună în aplicare pe deplin dispozițiile procesului de la Bologna și să garanteze alinierea sistemului de educație sârb la standardele europene; salută progresele obținute în domeniul științei și al cercetării, dar subliniază că sunt necesare eforturi suplimentare dacă Serbia dorește să se alăture Spațiului european de cercetare; în plus, invită autoritățile să majoreze investițiile în capacitățile naționale de cercetare pentru a evita ca standardele și capacitățile de cercetare ale Serbiei să rămână în urma celor europene;

36. ia act de acordul colectiv general extins pe care guvernul sârb l-a semnat cu sindicatele și asociațiile patronale în noiembrie 2008; încurajează guvernul sârb să pună capăt suspendării actuale a acordului; subliniază că drepturile sindicale sunt în continuare limitate, în ciuda garanțiilor constituționale, și invită Serbia să consolideze mai mult drepturile lucrătorilor și drepturile sindicale; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că dialogul social este în continuare insuficient, iar partenerii sociali nu sunt consultați cu regularitate; recunoaște că Consiliul social și economic s-a întâlnit mai frecvent și că toate organele specializate sunt operaționale, dar își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că acesta dispune în continuare de o capacitate redusă; solicită luarea unor măsuri suplimentare pentru consolidarea Consiliului economic și social, astfel încât acesta să își poată asuma un rol activ în intensificarea dialogului social și un rol consultativ mai activ în procesul legislativ;

37. atrage atenția asupra situației dificile din sistemul penitenciar și solicită să se adopte măsuri pentru a remedia supraaglomerarea închisorilor, pentru a îmbunătăți condițiile deplorabile de detenție și a furniza programe adecvate de reabilitare și formare pentru deținuți;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

38. subliniază consecințele nefaste ale crizei financiare asupra țării; ia act de recenta revizuire a acordului stand-by cu FMI, însoțită de evaluarea pozitivă a politicilor macroeconomice ale țării, și salută elaborarea Cadrelor pentru investiții în Balcanii de Vest pentru intensificarea integrării și redresării economice a regiunii, care pune la dispoziție împrumuturi pentru proiecte prioritare de infrastructură; solicită extinderea cadrului pentru a include măsuri de sprijinire a IMM-urilor și invită Serbia să profite de aceste noi resurse financiare, precum și de oportunitățile disponibile în cadrul asistenței IPA, și pentru a proteja mai eficace grupurile vulnerabile ale societății de efectele crizei;

39. reamintește că existența unor monopoluri compromise semnificativ dezvoltarea unei economii de piață pe deplin funcționale; prin urmare, invită guvernul să ia măsuri active pentru a garanta aplicarea unei politici eficiente în domeniul concurenței, prin eliminarea acestora; evidențiază faptul că obstacolele la intrarea pe piață a întreprinderilor mici și mijlocii rămân mai mari decât ar fi de dorit; salută crearea unor organisme de reglementare a pieței în diverse sectoare și se așteaptă ca autoritățile să le asigure independența, pentru a împiedica „acapararea” lor;

40. remarcă, în plus, că statisticile naționale și economice ale țării trebuie îmbunătățite în continuare și solicită autorităților să ia măsuri în acest sens;

41. invită autoritățile și mișcările politice sârbe să își ia un angajament mai ferm privind politicile de ocupare a forței de muncă și pentru coeziune socială, precum și să creeze un mediu propice dezvoltării democrației, statului de drept, economiei libere de piață și respectului pentru drepturile omului;

42. solicită să se depună eforturi suplimentare pentru dezvoltarea unei rețele durabile de transport public în Serbia și în întreaga regiune a Balcanilor de Vest și pentru ameliorarea infrastructurii rutiere, inclusiv pentru finalizarea rapidă a coridorului X, dar și pentru ameliorarea transportului feroviar și a transportului pe căile navigabile interne, care prezintă o importanță egală; subliniază importanța sistemului integrat de transport, atât pentru dezvoltarea economică a regiunilor Serbiei, cât și pentru creșterea nivelului activității comerciale regionale; își exprimă interesul deosebit pentru dezvoltarea Strategiei privind Dunărea pentru a îmbunătăți sistemele de conexiune și comunicare (care vizează în special transporturile, aspectele energetice și societatea informației), pentru a conserva mediul, a preveni riscurile naturale și a consolida dezvoltarea socioeconomică;

43. regretă, în acest context, starea proastă a transportului public, mai ales a celui feroviar; solicită guvernului sârb să folosească integral fondurile IPA pentru a dezvolta, actualiza și moderniza rețeaua de cale ferată și pentru a îmbunătăți legăturile cu țările învecinate, atât cele pentru călători, cât și cele pentru marfă;

44. felicită Serbia pentru progresele semnificative înregistrate în domeniul mediului; încurajează totuși intensificarea eforturilor în domeniul energiei regenerabile și a eficienței energetice, remarcând că nu au fost încă transpuse elementele principale ale acquis-ului privind energia regenerabilă și că nu a fost încă adoptat un cadru legislativ privind eficiența energetică;

45. salută adoptarea de către Agenția pentru substanțe chimice a unui manual de norme care impune limitări sau interdicții asupra producerii de substanțe chimice care constituie un risc pentru sănătatea umană și mediu și care mărește gradul de conformitate a sectorului substanțelor chimice cu reglementările UE; regretă totuși că aplicarea anumitor dispoziții care necesită o tehnologie avansată și investiții corespunzătoare a fost amânată deoarece, potrivit reprezentanților acestei industrii, ar genera pierderi financiare și ar perturba activitatea acestui sector în Serbia; solicită aplicarea rapidă și integrală a pachetului legislativ privind ecologia din 2009;

46. salută acordurile încheiate cu Muntenegru și Croația care permit extrădarea cetățenilor acestor țări suspectați de implicare în criminalitatea organizată, precum și negocierile preconizate referitoare la delimitarea frontierelor dintre Serbia și Croația; încurajează guvernul sârb să încheie acorduri similare cu alte țări vecine și salută măsurile adoptate în acest scop de către Serbia și Muntenegru; încurajează puternic Serbia să își continue participarea la schimburile de informații clasificate și dovezi cu țările învecinate referitoare la rețelele criminale transfrontaliere, în special cele implicate în traficul de droguri, pentru a combate cu eficacitate criminalitatea organizată transnațională în regiunea balcanică;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

47. subliniază rolul crucial jucat de Serbia pentru stabilitatea din întreaga regiune a Balcanilor de Vest, în special pentru stabilitatea și coeziunea Bosniei-Herțegovina; în acest sens, invită autoritățile sârbe să susțină în mod activ toate schimbările constituționale necesare care ar permite instituțiile de stat din Bosnia și Herțegovina să continue reformele ambițioase din cadrul procesului de integrare europeană; invită autorităților de la Belgrad să sprijine îndeosebi consolidarea, întărirea și raționalizarea instituțiilor bosniace;

48. invită autoritățile sârbe să continue apropierea la legislația și standardele comunitare privind protecția mediului și să aplice și să asigure respectarea legislației adoptate;

49. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernului și parlamentului Serbiei.

O inițiativă europeană privind boala Alzheimer și alte demențe

P7_TA(2011)0016

Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la o inițiativă europeană privind boala Alzheimer și alte demențe (2010/2084(INI))

(2012/C 136 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 168 din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 35 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Recomandarea Consiliului privind măsurile de combatere a bolilor neurodegenerative, îndeosebi Alzheimer, printr-o programare comună a activităților de cercetare, și concluziile Consiliului referitoare la strategiile în domeniul sănătății publice pentru combaterea bolilor neurodegenerative asociate vârstei și în special a bolii Alzheimer,
- având în vedere concluziile proiectului UE EuroCoDe (Colaborare europeană în domeniul demenței) (2006/2008) coordonat de Alzheimer Europe și finanțat de DG Sanco, precum și Raportul mondial pe 2010 privind boala Alzheimer publicat de Alzheimer's Disease International (ADI) în contextul Zilei Mondiale de luptă împotriva bolii Alzheimer care a avut loc pe 21 septembrie 2010,
- având în vedere rezultatele EuroCoDe (Colaborare europeană în domeniul demenței), proiect european al Alzheimer Europe finanțat de Comisia Europeană,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și către Consiliu referitoare la o inițiativă europeană privind boala Alzheimer și alte demențe (COM(2009)0380),
- având în vedere obiectivul strategic al UE de promovare a unei stări bune de sănătate într-o Europă care îmbătrânește, stabilit pe baza Cărții albe a Comisiei „Împreună pentru sănătate: o abordare strategică pentru UE 2008-2013”, care subliniază necesitatea intensificării cercetării în interesul îngrijirilor medicale cu caracter paliativ și al unei mai bune cunoașteri a bolilor neurodegenerative,
- având în vedere rezoluția sa din 9 septembrie 2010 referitoare la îngrijirea pe termen lung a persoanelor vârstnice ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 7 septembrie 2010 referitoare la rolul femeilor într-o societate în curs de îmbătrânire ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0313.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0306.

Miercuri, 19 ianuarie 2011

- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0366/2010),
- A. întrucât, potrivit estimărilor, în 2010 pe plan mondial, 35,6 milioane de persoane vor fi afectate de demență, sub toate formele sale, și acest număr aproape se va dubla la fiecare 20 de ani, putând să ajungă la 65,7 milioane în 2030 (Raportul Alzheimer's Disease International din 2010); întrucât numărul persoanelor care suferă de boala Alzheimer este subestimat din cauza dificultăților de diagnosticare timpurie;
 - B. întrucât numărul persoanelor din Europa care suferă de demență este estimat la 9,9 milioane, Alzheimer reprezentând vasta majoritate a acestor cazuri (Raportul Alzheimer Disease international din 2010); întrucât bolile neurodegenerative pot afecta persoane de orice vârstă, dar acestea reprezintă una dintre principalele cauze pentru handicap și dependență la persoanele în vârstă și întrucât se preconizează că numărul persoanelor care suferă de aceste afecțiuni va crește dramatic până în 2020, ca urmare a creșterii speranței de viață și a lipsei vieții sociale în cazul persoanelor pensionate; întrucât acest număr al persoanelor afectate este aproape triplu dacă se ține seama de numărul îngrijitorilor neoficiali ai pacienților ce suferă de demență;
 - C. întrucât, potrivit Raportului Mondial Alzheimer 2009, din numărul total al persoanelor ce suferă de demență în Europa se găsesc peste 28 %, ocupând locul doi în lume după Asia cu 35 %, și întrucât Europa de vest are cea mai ridicată pondere de bolnavi dintre toate regiunile globului - 19 %;
 - D. întrucât populația Europei îmbătrânește, persoanele de peste 80 de ani reprezentând grupul de vârstă cu cea mai rapidă creștere; întrucât raportul dintre populația activă și persoanele pensionate este în descreștere și în consecință se așteaptă ca, în următoarele decenii, demența să fie una dintre principalele provocări pentru durabilitatea sistemelor naționale de securitate socială și de asistență medicală, inclusiv asistența neoficială și centrele de îngrijire pe termen lung;
 - E. întrucât, potrivit unor estimări (Raportul Alzheimer's Disease International din 2010), costurile totale directe aferente îngrijirii medicale și sociale pentru boala Alzheimer în Europa s-ar ridica la 135,04 miliarde USD;
 - F. întrucât diagnosticarea timpurie poate ajuta la gestionarea costurilor asistenței medicale în Europa;
 - G. întrucât Uniunea Europeană nu dispune în prezent de statistici suficiente de exacte referitoare la demență și în special la bolile neurodegenerative, iar estimările pot varia considerabil, cu diferențe de până la 300 %, în funcție de studiu; prin urmare, este indispensabilă efectuarea de studii epidemiologice europene pe baza unor indicatori comuni și riguroși;
 - H. întrucât consecințele demenței sunt atât de natură socială, cât și economică și afectează fiecare sistem de sănătate din Statele membre;
 - I. întrucât pentru a anticipa impactul economic și social pe care îl va avea boala Alzheimer și alte demențe asupra societății este necesar să investim în cercetări științifice și abordări eficiente ale sistemelor de îngrijire;
 - J. întrucât cea mai mare parte a efortului de cercetare este efectuat de statele membre, cu un nivel relativ scăzut de coordonare transnațională, ceea ce duce la fragmentare și la partajarea limitată a cunoștințelor și a celor mai bune practici între statele membre și întrucât cercetările legate de boala Alzheimer sunt mult în urmă față de cercetările legate de alte boli principale din Europa;
 - K. întrucât concluziile la care a ajuns recent Alzheimer Europe arată că boala Alzheimer este în continuare subdiagnosticată în UE și există multe inegalități între statele membre în ceea ce privește prevenirea, accesul la tratamente și furnizarea de servicii corespunzătoare;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

- L. întrucât cercetările actuale sugerează faptul că regimul alimentar poate fi un factor cauzal semnificativ pentru dezvoltarea bolii Alzheimer și, prin urmare, prevenirea demenței prin intervenții modificabile ar trebui să reprezinte o prioritate și ar trebui să se acorde o atenție deosebită factorilor de prevenție, cum ar fi un regim alimentar sănătos, promovarea activității fizice și cognitive și controlarea factorilor de risc cardiovascular cum ar fi diabetul, colesterolul ridicat, hipertensiunea și fumatul;
- M. întrucât se conștientizează din ce în ce mai mult faptul că impactul maladiilor neurodegenerative asupra populației europene este atât de puternic încât niciun stat membru nu este capabil să rezolve această problemă de unul singur; întrucât este, prin urmare, necesar ca statele membre și UE să intensifice în mod semnificativ cooperarea și coordonarea eforturilor de cercetare clinică inovatoare și multidisciplinare privind cauzele, prevenirea și tratamentul bolii Alzheimer, a partajării informației și a nivelului resurselor financiare în acest domeniu pentru a combate bolile neurodegenerative, mai ales Alzheimer, care reprezintă o provocare majoră pentru societățile europene;
- N. întrucât prezenta inițiativă europeană nu are menirea de a înlocui planurile naționale deja existente de combatere a bolii Alzheimer și a altor forme de demență, ci ar trebui utilizată ca o pârgie pentru a îmbunătăți coordonarea cercetării europene în materie;
- O. întrucât demența nu reprezintă o afecțiune coplesitoare numai pentru pacienți, dar poate deveni, în cazul în care nu se acordă servicii adecvate de bună calitate, și o povară grea pe umerii rudelor pacienților și ai îngrijitorilor, având în vedere dificultățile emoționale, fizice și financiare cu care se confruntă rudele și prietenii celor afectați de orice formă de demență; întrucât, în fiecare familie în care există un pacient, în medie, trei persoane duc greul îngrijirii acestuia, însemnând că un număr de 19 milioane de europeni sunt afectați în mod direct de demențe;
- P. întrucât se poate constata capacitatea insuficientă în îngrijirea instituțională acordată persoanelor care suferă de Alzheimer, care se va agrava în viitor; întrucât personalul medical și asistenții sociali care îngrijesc bolnavii de Alzheimer nu există în număr suficient, situație care se va înrăutăți în viitor; întrucât, în același timp, este evident că, în cazul acestor persoane, cea mai bună alternativă este să primească asistență astfel încât să poate rămână în mediul familial al domiciliului;
- Q. întrucât, în ceea ce privește îngrijirea bolnavilor și sprijinirea îngrijitorilor, Uniunea Europeană și statele membre ar trebui să urmărească un triplu obiectiv: să asigure o îngrijire de calitate a bolnavilor, să garanteze un timp de odihnă îngrijitorilor adaptat nevoilor acestora și să permită bolnavilor să locuiască la domiciliu sau în structuri de primire de calitate și inovatoare;
- R. întrucât serviciile moderne de telemedicină pot oferi ajutor foarte eficient pacienților care suferă de Alzheimer și îngrijitorilor acestora, contribuind astfel la o mai bună calitate a vieții pentru pacienți în mediu lor familial și oferind o bună alternativă la îngrijirea instituționalizată;
- S. întrucât boala Alzheimer este stigmatizată, iar atitudinea publicului larg asupra acestei boli și a persoanelor afectate duce la izolarea acestora și a rudelor lor; întrucât abordarea globală a acestei probleme încă este greșită, ducând la excluziunea socială a bolnavilor și a rudelor acestora; întrucât, prin urmare, este necesar să se înțeleagă mai bine stigmatizarea, prejudecățile și discriminarea asociate demenței și, de asemenea, sunt necesare cercetări privind modul de prevenire a excluziunii sociale și de încurajare a spiritului cetățenesc activ pentru ca demnitatea persoanelor care suferă de demență și respectul față de acestea să rămână în centrul oricăror acțiuni;
- T. întrucât îmbunătățirea calității vieții pacienților este deseori legată de viețile emoționale ale rudelor pacienților;
- U. întrucât grupurile de sprijin reprezintă un mediu adecvat pentru gândirea de grup ce are ca scop sprijinirea și partajarea „responsabilității conștiente” a rudelor pacienților;
- V. întrucât boala Alzheimer sau orice tip de demență nu trebuie percepută ca o problemă normală cu care cetățenii se confruntă în procesul de îmbătrânire, fără a putea beneficia de un tratament adecvat, de asistență medicală și de îngrijire specializată;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

- W. întrucât, cu toate că sensibilitatea societății și cunoștințele științifice legate de boala Alzheimer au crescut substanțial, subliniind, în special modul în care boala este caracterizată nu doar de demența clinică, ci și de apariția, în prealabil, a predemenței, opțiunile terapeutice sunt încă limitate la medicamente simptomatice; întrucât, în prezent, există disparități frapante între statele membre sau chiar în interiorul acestora, lacune în materie de formare profesională și de calificare a personalului, precum și de echipamente medicale pentru diagnosticare și cercetare și întrucât diagnosticarea bolii Alzheimer are loc deseori după câțiva ani de la apariția acesteia, fapt care întârzie orice posibil tratament pentru încetinirea bolii;
- X. întrucât progresele recente în utilizarea unor indicatori biologici fiabili pentru boala Alzheimer au stimulat elaborarea unor noi criterii care definesc boala Alzheimer drept o entitate clinică ce constă nu numai dintr-o fază care afectează memoria și cunoașterea, ci și dintr-o fază anterioară;
- Y. întrucât boala Alzheimer și celelalte forme de demență nu afectează numai persoanele în vârstă, ci poate afecta și persoanele tinere; întrucât ar trebui îmbunătățite accesul la serviciile de diagnosticare, cercetarea și îngrijirea, asistența și cazarea pentru tinerii bolnavi;
- Z. întrucât sensibilizarea sporită a publicului și a profesioniștilor cu privire la boala Alzheimer, atât la nivel național, cât și la nivel european, ar trebui să ofere populației posibilitatea să recunoască primele semne ale bolii, să obțină un diagnostic timpuriu, să aibă acces la tratament și la servicii încă din primele faze;
- AA. întrucât acordarea unei atenții mai sporite fazei de predemență a Alzheimer ar putea contribui la sprijinirea unor intervenții terapeutice adecvate, capabile să încetinească evoluția bolii și, în final, să amâne agravarea acesteia, și anume atingerea formei debilitante a bolii;
- AB. întrucât dezvoltarea unor agenți eficace de modificare a bolii (spre deosebire de agenții pur simptomatici) reprezintă un domeniu de o necesitate critică și urgentă, nesatisfăcută, pentru pacienții care suferă de Alzheimer;
- AC. întrucât, de asemenea, diagnosticarea bolii Alzheimer, aplicată la aproape 70 % din cazurile de demență, nu ține pe deplin seama de diversitatea leziunilor cerebrale depistate la pacienți și de faptul că bolnavii tineri și în vârstă nu prezintă aceleași simptome patologice și clinice,
1. solicită Consiliului să declare demența o prioritate a UE în domeniul sănătății și îndeamnă insistent statele membre să elaboreze planuri și strategii naționale specifice privind boala Alzheimer în vederea abordării consecințelor sociale și din domeniul sănătății pentru a oferi servicii și asistență persoanelor afectate de demență și familiilor acestora, cum este cazul în mai multe state membre, unde planul „Alzheimer și bolile înrudite” lansat în 2008 a permis coordonarea la nivel național a îngrijirilor medico-sociale și a cercetării clinice și fundamentale a acestor maladii;
 2. salută inițiativa UE de programare în comun promovată de statele membre pentru a stimula cercetarea legată de Alzheimer și de alte boli neurodegenerative și încurajează Comisia să lanseze în continuare activități pentru a aborda provocările în domeniul sănătății, cele sociale, tehnologice și ecologice asociate tratării maladiei Alzheimer și a altor boli neurodegenerative;
 3. invită Consiliul și Comisia să aibă în vedere conceptul de demență în elaborarea următoarelor acțiuni în domeniul prevenției în sănătate, în special legate de interferența acestora cu bolile cardiovasculare, sănătatea mintală, activitatea fizică, educația în domeniul sănătății și noile tehnologii;
 4. invită statele membre să informeze cetățenii Uniunii cu privire la stilurile de viață care pot întârzia și pot preveni instaurarea bolii Alzheimer și a altor demențe, prin promovarea conceptului de „mod de viață sănătos pentru un creier sănătos”;
 5. sugerează Consiliului și Comisiei să ia în considerare lansarea unui An european al sănătății mintale, alături de 21 septembrie, Ziua mondială împotriva maladiei Alzheimer, pentru a sensibiliza populația în legătură cu bolile creierului asociate cu bătrânețea și în legătură cu modalitățile de detectare și identificare a simptomelor timpurii ale acestor boli, prin campanii publice de informare în ceea ce privește prevenirea acestora și tratamentul accidentelor vasculare cerebrale; acest an european ar trebui să fie și un spațiu pentru promovarea schimbului de bune practici în țările europene;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

6. subliniază că: (a) populația din ce în ce mai îmbătrânită și (b) presiunea crescândă asupra finanțelor publice și a productivității private, cauzată de creșterea cheltuielilor pentru această populație tot mai în vârstă, va crea o problemă structurală pentru statele membre; prin urmare, Uniunea Europeană ar trebui să adopte în cadrul strategiei sale pe termen lung politica promovării stricte a principiului prevenirii (în ceea ce privește practicile medicale și încurajarea modurilor de viață mai sănătoase); indicatorii de sănătate vor contribui la îmbunătățirea semnificativă a indicatorilor economici;
7. solicită Consiliului și Comisiei să recunoască rolul asociațiilor de pacienți în domeniul bolilor neurodegenerative și să le implice în campaniile de informare și prevenire, precum și în măsurile de sprijinire a persoanelor afectate de demență, dar și în definirea programelor de cercetare;
8. sugerează Comisiei să analizeze posibilitatea promovării unei „Zile a îngrijitorilor” pentru a crește gradul de sensibilizare și a recunoaște rolul crucial pe care îl au îngrijitorii oficiali și neoficiali din întreaga Europă;
9. subliniază că descoperirea unor intervenții eficiente care să prevină apariția bolii Alzheimer sau să încetinească evoluția acesteia trebuie să devină o urgență globală;
10. solicită Consiliului și Comisiei să îmbunătățească gradul de sensibilizare al cetățenilor Uniunii privind demența, pentru a recunoaște simptomele timpurii ale demenței, pentru a putea recurge la diagnosticarea timpurie, la tratament corespunzător și la sprijinul necesar;
11. subliniază caracterul primordial al prevenirii, precum și relevanța diagnosticării timpurii pentru intervențiile eficiente; subliniază necesitatea și invită statele membre să amelioreze datele epidemiologice și clinice pentru a sprijini cercetarea directă, reabilitarea și măsurile concrete, în special în fazele asimptomatice și înainte de apariția incapacității;
12. constată că în prezent nu există o politică specifică de prevenire a bolii Alzheimer și, prin urmare, solicită instituirea, inclusiv pe plan european, a unei astfel de politici, care să se bazeze atât pe un mediu favorabil activității fizice și intelectuale a pacienților, pe o alimentație conformă recomandărilor Platformei de acțiune UE privind alimentația, activitatea fizică și sănătatea, cât și pe încurajarea tuturor strategiilor de reducere a tabagismului, activ și pasiv;
13. are convingerea că testele de diagnosticare timpurie propuse de Grupul de lucru internațional privind noile criterii ale bolii Alzheimer (*IWG on the New criteria for AD*), cercetarea referitoare la factorii de risc și definirea criteriilor de diagnosticare timpurie au o importanță capitală;
14. încurajează toate statele membre să se implice activ în conceperea, redactarea și punerea în aplicare a unor protocoale comune de diagnosticare timpurie, să stabilească indicatori biologici pentru a beneficia de apariția de noi terapii pentru demență și predemență și să stabilească o agendă comună în domeniul cercetării bolilor neurodegenerative și al schimbului de bune practici în cercetarea din acest domeniu, reducând, astfel, inegalitățile care persistă între statele membre și în interiorul statelor membre în privința diagnosticării și tratamentului; subliniază faptul că procedurile operative standard pentru evaluarea indicatorilor de boală vor fi esențiale pentru descoperirea unor medicamente și dezvoltarea unei îngrijiri mai eficiente, asistate de mijloace tehnologice, a bolii Alzheimer;
15. încurajează statele membre să garanteze că medicamentele care pot încetini apariția maladiei Alzheimer sunt disponibile tuturor pacienților care suferă de această boală și nu doar pacienților care sunt diagnosticați cu cazuri grave de Alzheimer;
16. încurajează Comisia Europeană să elaboreze linii directe pentru dezvoltarea și implementarea unor servicii de diagnosticare timpurie comune pe baza unei evaluări multidisciplinare a stării de memorie a pacientului și a unui sistem de notificare și informare adaptat, care să ofere pacientului și familiei sale un cadru cât mai bun de abordare a fazei de declanșare a bolii;
17. încurajează statele membre să creeze centre specializate și să pună la dispoziție echipamente medicale satisfăcătoare (mai ales de imagistică prin rezonanță magnetică, a cărei contribuție la cercetarea formelor de demență este incontestabilă) pe întreg teritoriul lor;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

18. invită Consiliul și Comisia să țină cont de extinderea rapidă a demențelor și a bolii Alzheimer și de impactul acestora în elaborarea unor planuri de acțiune în domeniul cercetării;
19. încurajează Statele Membre să dezvolte politici pentru a eficientiza accesarea fondurilor de cercetare în domeniul demenței și a bolii Alzheimer, incluzând și cercetări în domeniul prevenției, la un nivel proporțional cu impactul economic al acestora asupra societății;
20. subliniază importanța unei abordări multidisciplinare a modalităților în care cooperarea și coordonarea în domeniul cercetării la nivel european pot îmbunătăți cunoștințele, diagnosticarea, tratamentul, prevenirea și cercetarea socială privind calitatea vieții pacienților și a familiilor și asistenților acestora; consideră că cercetarea privind validarea noilor criterii de diagnosticare, dezvoltarea testelor de depistare timpurie și identificarea factorilor de risc în evoluția bolii de la faza de predemență la stadiile avansate este esențială; recomandă implicarea unor reprezentanți ai pacienților, organizațiilor de îngrijire și furnizorilor de servicii medicale; în aceste condiții, consideră că organizarea unor studii epidemiologice și clinice de mare amploare în colaborare transnațională oferă beneficii evidente;
21. recunoaște importanța pe care o are în prezent sprijinul acordat de Uniunea Europeană unui număr de 34 de proiecte privind maladiile neurodegenerative în valoare de 159 de milioane de EUR; consideră totuși că este indispensabil, în contextul celui de-al 8-lea PCCD proiectat, să se remedieze starea de fragmentare a cercetării, în special în ceea ce privește boala Alzheimer și să se includă proiecte în domeniile insuficient cercetate ale terapilor non-medicamentoase, comportamentale și cognitive;
22. consideră esențiale testele de diagnosticare timpurie, cercetarea factorilor de risc și criteriile diagnosticării timpurii; în aceste condiții, consideră că organizarea unor studii epidemiologice și clinice de mare amploare în colaborare transnațională oferă beneficii evidente; consideră, de asemenea, importantă Ancheta de examinare a stării de sănătate la nivel European, care va fi în măsură să ofere informații prin intermediul testelor cognitive despre extinderea numărului de persoane care au timpuriu unele deficiențe cognitive;
23. invită Comisia, Consiliul și statele membre să țină seama, în domeniul cercetării medicale și sociale, sănătății, ocupării forței de muncă și al politicilor sociale, de nevoile specifice ale femeilor, care reprezintă o proporție dublă în rândul persoanelor suferinde și un număr disproporționat în rândul îngrijitorilor;
24. invită Statele Membre să dezvolte politici și planuri de acțiune pe termen lung în domeniul îngrijirii și prevenției care să anticipeze și să prevină tendințele sociale și demografice și să-și concentreze atenția pe sprijinul oferit familiilor pacienților care îi îngrijesc, oferind astfel protecție socială persoanelor vulnerabile suferinde de demență;
25. subliniază importanța prevenirii maladiei Alzheimer prin încurajarea unui mod de viață sănătos, inclusiv rămânând activ mental și social, prin promovarea unor regimuri alimentare bune și prin practicarea exercițiilor fizice;
26. invită statele membre să elaboreze un plan de acțiune pentru cercetarea strategică care să stabilească nevoile și obiectivele de cercetare pe termen lung în domeniul maladiilor neurodegenerative, inclusiv nevoile în materie de furnizare a îngrijirilor, în special în ceea ce privește Alzheimer; Aceste planuri de acțiune ar trebui să aibă ca scop consolidarea potențialului tinerilor cercetători și sprijinirea demersurilor inovatoare ale cercetării, în jurul unui parteneriat de tip public-privat; recomandă promovarea dezvoltării centrelor de excelență în domenii de cercetare specifice și implicarea reprezentanților pacienților, ai organizațiilor îngrijitorilor și ai furnizorilor de servicii medicale publice/private;
27. invită statele membre să coopereze cu Comisia în vederea explorării unor posibile inițiative ale Comisiei pentru a asista statele membre în elaborarea și implementarea agendei comune de cercetare;
28. invită Statele Membre să elaboreze planuri de acțiune în vederea îmbunătățirii bunăstării și calității vieții pacienților ce suferă de boala Alzheimer și alte demențe, precum și a familiilor acestora;
29. invită instituțiile europene să sprijine, în măsura posibilului, Observatorul de cercetare în domeniul demenței, coordonat de Alzheimer Europe, acesta fiind un instrument util pentru diseminarea celor mai bune practici și a rezultatelor cercetărilor către pacienți și îngrijitorii acestora;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

30. subliniază importanța cercetării în domeniul legăturii, precum și al diferenței dintre procesul de îmbătrânire și demență, dintre demență și depresia la bătrâni și dintre diferențele de gen și diferitele tipuri de demență; de asemenea, încurajează statele membre să promoveze programe specifice de îngrijire medicală și de cercetare care să acorde o mare importanță alegerii și punctului de vedere ale pacientului și să formuleze recomandări axate pe principiile de bază ale demnității și incluziunii sociale, promovând astfel autonomia și autodeterminarea pacienților;
31. invită statele membre să aloce resurse adecvate îngrijirilor medicale acordate pacienților cu Alzheimer și schimburilor de informații și stabilirii de rețele cu privire la rezultate obținute;
32. subliniază importanța pentru pacienți și pentru persoanele în vârstă a asistenței la domiciliu și contribuția vitală a organizațiilor nonprofit și de benevoli în îngrijirea pacienților cu Alzheimer și a persoanelor care suferă de alte boli legate de vârstă; încurajează statele membre să creeze forme de parteneriat cu aceste organizații și să sprijine activitățile acestora; invită statele membre, pe lângă aceasta, să valorizeze și să recunoască rolul îngrijirii neoficiale asigurate de familiile celor care suferă de aceste boli;
33. subliniază necesitatea unor acțiuni care să nu se concentreze doar asupra tratamentelor pe bază de medicamente odată ce boala Alzheimer a apărut, ci și asupra unor măsuri de prevenire, printre care regimul și obiceiurile alimentare, pentru a reduce șansele de apariție a bolii; solicită efectuarea unor cercetări ample cu privire la efectele regimului și obiceiurilor alimentare asupra maladiei Alzheimer și elaborarea și diseminarea către public, prin campanii de sensibilizare, a unor sfaturi, inclusiv în ceea ce privește alimentația, referitoare la prevenirea bolii;
34. subliniază că sunt necesare cercetări în domeniul economiilor sistemelor de sănătate, al științelor sociale și umaniste și al abordărilor nefarmacologice, pentru a înțelege aspectele psihologice și sociale ale demenței;
35. constată că diagnosticarea primelor simptome ale tulburărilor de memorie ar trebui să reprezinte un element central în medicina muncii;
36. îndeamnă Comisia, Consiliul și statele membre să aibă în vedere elaborarea unor standarde de siguranță aplicabile în instituțiile specializate de îngrijire ale bătrânilor, în comunitățile de care aparțin și în cazul îngrijirii la domiciliu;
37. invită statele membre să întocmească, în strânsă cooperare cu Comisia și cu organizațiile de cercetare, orientări comune pentru formarea personalului care lucrează cu pacienții afectați de boala Alzheimer, indiferent în ce calitate (profesii medicale și paramedicale) și pentru formarea și monitorizarea îngrijitorilor din rândul familiei sau a altor îngrijitori informați pentru a asigura o utilizare competentă și eficace a resurselor existente; atrage atenția asupra faptului că este tot mai mare nevoie de persoane calificate care să lucreze cu persoane care suferă de demență;
38. invită statele membre să ia în considerare oportunitățile oferite de strategiile UE 2020 privind o nouă agendă pentru locurile de muncă și noi competențe pentru noi locuri de muncă, pentru a consolida viitoare capacitate a forței de muncă legată de îngrijirea persoanelor care suferă de Alzheimer și de alte tipuri de demență; noi locuri de muncă cu competențe specifice trebuie promovate în Europa pentru a ține seama de o populație în curs de îmbătrânire tot mai dependentă;
39. invită Comisia să utilizeze resursele inițiativei-pilot „O Uniune a inovării” în cadrul strategiei Europa 2020 și parteneriatul-pilot planificat pentru îmbătrânirea activă și în condiții bune de sănătate (care urmează să fie lansat la începutul lui 2011) pentru a face față problemei demenței în Europa;
40. subliniază că progresele recente înregistrate în cercetarea în domeniul imagisticii și bioindicatorilor deschid calea spre detectarea proceselor moleculare silențioase și a semnelor precoce ale bolii Alzheimer cu ajutorul, de exemplu, a unui analizor, aflat în prezent în studiu, care să permită vizualizarea pe creier a plăcilor amiloide, una din cele două leziuni asociate acestei maladii;
41. recunoaște contribuția vitală pe care o au familiile, îngrijitorii și comunitățile în a le permite bolnavilor să își realizeze potențialul și solicită statelor membre să sprijine familiile, îngrijitorii și viața în comunitate;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

42. subliniază importanța sprijinului psihologic pentru pacienți și familiile acestora; relevă importanța combinării abordării psihologice față de îmbătrânire cu rezultatele cercetării medicale și biomedicale; susține nevoia unor cercetări în domeniul economiei sistemelor de sănătate, al aspectelor socio-umane și al abordărilor non-farmacologice în ceea ce privește tratamentul pentru a înțelege aspectele psihologice, economice și sociale ale demenței și pentru a promova folosirea tehnologiilor existente (e-sănătate, TIC, tehnologii de asistență, etc.);
43. recomandă Comisiei să analizeze modul în care pot fi extinse inițiativele UE în domeniul drepturilor persoanelor care suferă de demență, inclusiv recurgerea la acte anticipative (dispoziții testamentare), precum și chestiunea sistemelor de tutelă;
44. încurajează statele membre să analizeze posibilitatea reducerii gradului de utilizare a medicației antipsihotice în cadrul planurilor lor de acțiune vizând ajutarea bolnavilor de Alzheimer, dat fiind faptul că, deși aceste medicamente sunt prescrise frecvent în momentul de față pentru a combate efectele demenței, s-a demonstrat că efectele lor benefice sunt limitate și, în plus, acestea au contribuit la creșterea numărului de decese în fiecare an;
45. subliniază că demnitatea persoanelor care suferă de Alzheimer trebuie menținută, iar stigmatizarea și discriminarea acestora trebuie eliminată;
46. încurajează statele membre și Comisia să dezvolte noi stimulente bazate pe politici pentru a facilita diseminarea informațiilor și strategii de acces la piață pentru terapiile inovatoare și testele de diagnosticare, abordând nevoile actuale, nesatisfăcute, ale pacienților care suferă de Alzheimer;
47. încurajează statele membre să dezvolte servicii de asistență medicală și sociale având ca principiu de bază creșterea la maximum a gradului de acoperire și asigurarea unui acces echitabil și a egalității, pentru a încuraja dezvoltarea furnizării de servicii integrate în comunități și acasă, pentru a ajuta oamenii care suferă de demență indiferent de vârstă, sex, etnie, situație materială și dizabilități, indiferent dacă locuiește la țară sau la oraș; încurajează statele membre să întreprindă acțiuni pentru a aborda acei factori care au un impact inegal, dar care poate fi evitat, asupra sănătății populației; încurajează Comisia și statele membre să dezvolte în continuare colectarea datelor privind inegalitățile în domeniul sănătății;
48. invită statele membre să aibă cunoștință despre tratamentul preventiv care ajută la încetinirea apariției demenței și să asigure accesul bolnavilor la o îngrijire de calitate, la prețuri rezonabile; atrage atenția statelor membre asupra faptului că aceste servicii trebuie să fie protejate în această perioadă de consolidare fiscală în Europa;
49. invită statele membre să stabilească o rețea europeană de centre de referință interconectate în care să se acumuleze expertiza privind diagnosticarea, tratamentul și îngrijirea pacienților cu demență și Alzheimer și care ar permite schimbul și evaluarea de date și informații între statele membre;
50. încurajează statele membre să dezvolte parcursuri personalizate de îngrijire și asistență multiprofesională și multidisciplinară, coordonate de un referent unic din momentul diagnosticării, pentru a facilita îngrijirile la domiciliu prin folosirea mai intensă a serviciilor polivalente și specializate de ajutor și de îngrijire la domiciliu, a domoticii și a noilor tehnologii ale informației și comunicării;
51. invită statele membre să pună la dispoziția îngrijitorilor structuri de odihnă diversificate, inovatoare și de calitate, cum ar fi centrele de cazare și de primire temporară, și să asigure controlul sănătății îngrijitorilor, oferindu-li-se, de exemplu, o îngrijire medicală adecvată și sprijin psihologic sau social;
52. invită Uniunea Europeană și statele membre să consolideze activitatea de cercetare, să îmbunătățească accesul la serviciile de diagnosticare și să adapteze serviciile de îngrijire și asistență la nevoile bolnavilor tineri;
53. încurajează statele membre să pună la dispoziția pacienților tratamente noi, a căror eficacitate terapeutică a fost verificată și stabilită, de îndată ce acestea sunt disponibile;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

54. îndeamnă statele membre să sporească gradul de sensibilizare publică și profesională cu privire la demență în rândul cadrelor medicale calificate/semicalificate, al factorilor politici de decizie din domeniul asistenței medicale și al mass-media, fapt care va conduce la o mai bună recunoaștere a simptomelor Alzheimer și o mai bună înțelegere a bolii și a îngrijirilor necesare; sensibilizarea trebuie să vizeze diferite componente, precum diagnosticarea, tratamentul și sprijinul adecvat;

55. reamintește Comisiei Raportul Bowis din 2006 prin care se solicita angajatorilor să introducă politici de „sănătate mintală la locul de muncă” ca parte necesară a responsabilității lor în materie de sănătate și siguranță la locul de muncă, cu scopul de a asigura integrarea cât mai bună pe piața forțelor de muncă a persoanelor cu tulburări mintale și reamintește că aceste politici ar trebui publicate și monitorizate în cadrul legislației existente în domeniul sănătății și siguranței; reamintește Comisiei că Parlamentul încă mai așteaptă publicarea acestor politici;

56. subliniază importanța costurilor medicale pe care le implică boala Alzheimer și alte demențe și a necesității gășirii de soluții viabile ce trebuie să țină cont de: costurile medicale directe (care cuprind costurile din sistemul de sănătate: costuri cu specialiștii, medicamente, vizite medicale, controale periodice); costuri sociale directe (care cuprind costurile serviciilor oficiale din afara sistemului medical: servicii comunitare, îngrijirea la domiciliu, aprovizionarea cu alimente, transportul, plasarea pacienților în rezidențe specializate în îngrijirea bătrânilor, unde pot beneficia și de asistență medicală); și de costurile informale (care cuprind costurile legate de reducerea productivității în cazul prelungirii perioadei de activitate profesională, de pierderile de producție în urma pensionării anticipate a persoanelor, eventualelor concedii medicale, a eventualelor decese);

57. încurajează statele membre să organizeze campanii de informare pentru publicul larg și pentru grupuri specifice precum copiii de școală, cadrele medicale și asistenții sociali, comparând și împărtășind experiența în domeniul măsurilor de sprijinire a asistenților familiari, a asociațiilor de pacienți și a organizațiilor neguvernamentale prin promovarea publicării și distribuirii de broșuri informative, inclusiv online, referitoare la formarea și organizarea lucrătorilor voluntari și a consilierilor juridici, psihologilor și asistenților medicali la domiciliu, precum și în centre de primire, promovând înființarea de asociații Alzheimer care să permită schimbul de experiență între cei implicați; subliniază importanța, în toate campaniile de sensibilizare și educare, a capacității de a recunoaște simptomele demenței;

58. încurajează statele membre să promoveze, cu titlu voluntar, practicile de testare gratuită a memoriei pentru acele grupuri demografice care, potrivit datelor științifice, se confruntă cu un risc ridicat de a fi afectate de boala Alzheimer sau alte tipuri de demență;

59. încurajează statele membre și Comisia Europeană să promoveze reflecția și demersul etic în ceea ce privește nevoile bolnavilor pentru a garanta respectarea demnității umane, și să ia în considerare statutul juridic al persoanelor care suferă de maladii neurodegenerative, pentru a stabili un cadru juridic privind privarea de libertate și protecția juridică a bolnavului;

60. solicită recunoașterea asociațiilor care au ca obiect de activitate boala Alzheimer drept principali parteneri și implicarea acestora în: 1) definirea recomandărilor și a celor mai bune practici pentru prevenire la un nivel cât mai apropiat de pacient; 2) furnizarea de informații extrem de necesare și acordarea de sprijin pentru persoanele care suferă de demență, precum și pentru îngrijitorii acestora; 3) prezentarea nevoilor persoanelor care suferă de demență și ale îngrijitorilor acestora în fața factorilor de decizie politici și 4) stimularea parteneriatelor cu profesia medicală pentru asigurarea unei abordări holistice; subliniază că, în acest scop, instituțiile europene ar trebui să examineze posibilitățile pe care le oferă programul european de sănătate publică pentru asigurarea cu regularitate a finanțării de bază pentru asociațiile europene în domeniul Alzheimer și să încurajeze statele membre să sprijine asociațiile care se ocupă de boala Alzheimer la nivel național;

61. încurajează statele membre să creeze grupuri de sprijin pentru cadrele medicale salariate în instituții, pentru rudele pacienților spitalizați, pentru rudele care asistă pacientul la domiciliu și pentru cadrele medicale care lucrează în serviciul de îngrijiri medicale la domiciliu;

62. invită Consiliul, Comisia și statele membre, împreună cu Parlamentul, să promoveze autonomia persoanelor care suferă de demență, demnitatea și incluziunea socială a acestora prin planul de acțiune în domeniul sănătății și să ofere informații despre cele mai bune practici cu privire la respectarea drepturilor persoanelor vulnerabile și la combaterea abuzului asupra pacienților care suferă de demență;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

63. invită Comisia și Consiliul să încurajeze dezvoltarea atât de parteneriate la nivelul instituțiilor publice cât și de parteneriate între instituții publice și private în procesul implementării de proiecte de cercetare, valorificând astfel facilitățile, resursele și experiența din domeniul privat cât și din cel public, pentru a combate efectele bolii Alzheimer și ale altor demențe;

64. subliniază că mai sunt de realizat numeroase progrese în ceea ce privește accesul la studiile terapeutice pentru pacienții atinși de Alzheimer sau de maladii înrudite, pentru a se putea garanta eficacitatea noilor molecule; subliniază, de asemenea, că aceste aspecte ar trebui abordate în viitoarea revizuire a directivei UE privind studiile clinice pentru evaluarea produselor medicamentoase (2001/20/CE);

65. invită statele membre, în lumina efectelor distructive ale maladiei Alzheimer asupra memoriei și a facultăților mentale, să elaboreze strategii naționale care să permită autorităților responsabile cu ajutorul financiar acordat bolnavilor să monitorizeze acest ajutor pentru a se asigura că acesta este folosit exclusiv în beneficiul bolnavilor;

66. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Inhalatoarele pentru astmatici

P7_TA(2011)0017

Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la Petiția nr. 0473/2008, adresată de Christoph Klein, de naționalitate germană, privind neadoptarea unor măsuri de către Comisie într-un caz de concurență și impactul dăunător al acestui fapt asupra întreprinderii implicate

(2012/C 136 E/08)

Parlamentul European,

- având în vedere întrebarea din 10 noiembrie 2010 adresată Comisiei privind Petiția nr. 0473/2008, adresată de Christoph Klein, de naționalitate germană, privind neadoptarea unor măsuri de către Comisie într-un caz de concurență și impactul dăunător al acestui fapt asupra întreprinderii implicate (O-0182/2010 – B7-0666/2010),
- având în vedere articolul 227 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) și din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere articolele 201 și 202 din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât cadrul juridic aplicabil în acest caz este Directiva Consiliului 93/42/CEE privind dispozitivele medicale⁽¹⁾, care prevede faptul că producătorii de dispozitive medicale din clasa I pot introduce dispozitivul pe piață fără intervenția unui organism sau a unei autorități notificate și că producătorii trebuie să demonstreze că dispozitivul lor îndeplinește prevederile directivei;
- B. întrucât, pentru a se asigura că aceste condiții sunt îndeplinite, statele membre au obligația de a efectua activități de supraveghere a pieței, precum și de a adopta măsurile necesare, care includ procedura clauzei de protecție în conformitate cu articolul 8 și măsuri în conformitate cu articolul 18 în cazul aplicării incorecte a marcajului CE;
- C. întrucât producătorul în cauză a demonstrat autorității responsabile din statul membru că dispozitivul său îndeplinește toate cerințele legale pentru a fi introdus pe piață ca produs din clasa I și produs care poartă marcajul CE;

⁽¹⁾ JO L 169, 12.7.1993, p. 1.

Miercuri, 19 ianuarie 2011

- D. întrucât un stat membru, prin autoritatea responsabilă, informează imediat Comisia dacă adoptă măsuri tranzitorii de retragere de pe piață a unui produs sau de interzicere sau restricționare a introducerii sale pe piață, indicând motivele deciziei sale;
- E. întrucât autoritățile germane și-au exprimat încă din anul 1996 preocuparea cu privire la siguranța acestui dispozitiv (un inhalator) și a informat Comisia cu privire la această chestiune pentru a desfășura procedura de clauzei de protecție, dar Comisia nu s-a consultat cu producătorul și nu a emis nicio decizie; întrucât, prin urmare, se așteaptă încă o decizie cu privire la această chestiune, iar petiționarul nu are nicio cale de atac disponibilă;
- F. întrucât autoritățile din Saxonia-Anhalt au impus o interdicție privind vânzarea dispozitivului în 1997, la insistența autorităților bavareze;
- G. întrucât întreprinderea a vândut în mod legal produse înainte de emiterea acestei interdicții în 1997 și a îndeplinit toate prevederile în conformitate cu Directiva Consiliului 93/42/CEE, așa cum a declarat autoritatea responsabilă;
- H. întrucât producătorul a introdus dispozitivul pe piață sub un nume nou în 2003 iar în 2005 administrația Bavariei Superioare a ordonat retragerea de pe piață a acestuia în conformitate cu Legea germană privind dispozitivele medicale, fără a informa Comisia în mod corespunzător;
- I. întrucât în 2006, producătorul a informat Comisia cu privire la a doua interdicție de vânzare în vederea inițierii procedurii de încălcare a normelor comunitare împotriva Germaniei pentru încălcarea articolului 8 alineatul (1) din Directiva 93/42/CEE;
- J. întrucât Comisia susține că nu au existat suficiente dovezi pentru a demonstra că inhalatorul îndeplinește cerințele esențiale prevăzute de Directiva 93/42/CEE și a concluzionat că nu este necesară o nouă reexaminare a siguranței produsului deoarece cazul intră mai degrabă sub incidența articolului 18 decât a articolului 8 al directivei;
- K. întrucât în 2008 producătorul a adresat o petiție Parlamentului European, afirmând că, în ceea ce privește tratarea acestui caz, Comisia și-a încălcat obligațiile ce decurg din directivă și nu și-a îndeplinit datoria de a acționa ca gardian al tratatelor,
1. consideră că răspunsul Comisiei adresat Comisiei pentru petiții nu a oferit suficiente răspunsuri la întrebările ridicate de petiționar și de membrii comisiei, și nici la preocupările exprimate în avizul Comisiei pentru afaceri juridice;
 2. invită Comisia să adopte imediat măsurile necesare pentru a încheia procedura aflată în curs, inițiată în 1997, în conformitate cu clauza de protecție din articolul 8 al Directivei 93/42/CEE;
 3. invită Comisia să răspundă urgent la preocupările legitime ale petiționarului, care de 13 ani, se confruntă cu această situație intolerabilă și care a pierdut venituri importante ca urmare a acestui fapt, precum și să ia măsurile necesare pentru a-i permite petiționarului să-și afirme drepturile;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei Europene și guvernului federal al Germaniei.
-

Miercuri, 19 ianuarie 2011

Situația în Haiti la un an după cutremur: ajutoarele umanitare și reconstrucția

P7_TA(2011)0018

Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la situația din Haiti la un an după cutremur: ajutorul umanitar și reconstrucția

(2012/C 136 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere Conferința internațională a donatorilor „Un nou viitor pentru Haiti”, care a avut loc la New York la 31 martie 2010, precum și raportul de misiune prezentat de delegația Comisiei pentru dezvoltare a Parlamentului European la New York,
- având în vedere planul de acțiune privind creșterea și dezvoltarea în Haiti, „Marile șantiere ale viitorului”, din martie 2010,
- având în vedere concluziile reuniunii extraordinare a Consiliului pentru afaceri externe, care a avut loc în Bruxelles, la 18 ianuarie 2010,
- având în vedere declarația Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 19 ianuarie 2010 referitoare la cutremurul din Haiti,
- având în vedere concluziile Conferinței ministeriale pregătitoare de la Montreal din 25 ianuarie 2010,
- având în vedere Consensusul european privind ajutorul umanitar, semnat în decembrie 2007 de către cele trei instituții europene,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 februarie 2010 referitoare la recentul cutremur din Haiti ⁽¹⁾,
- având în vedere raportul misiunii Comisiei pentru dezvoltare a Parlamentului European în Haiti (25-27 iunie 2010),
- având în vedere raportul Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE din 30 august 2010 referitor la misiunea de informare din Haiti și Republica Dominicană,
- având în vedere documentul comun din iunie 2010 al Vicepreședintelui Comisiei/Înalțului Reprezentant al Uniunii Europene pentru afaceri externe și politica de securitate, Catherine Ashton, și al Kristalinei Georgieva, membră a Comisiei Europene, privind învățăturile care trebuie reținute în urma reacției UE în urma catastrofei din Haiti,
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene din 26 octombrie 2010 privind consolidarea răspunsului european în caz de dezastre (COM(2010)0600),
- având în vederea Misiunea de stabilizare a Națiunilor Unite din Haiti (MINUSTAH),
- având în vedere raportul prezentat în luna mai 2006 de către Michel Barnier, intitulat „Pentru o forță europeană de protecție civilă: Europe Aid”,
- având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 5.

Miercuri, 19 ianuarie 2011

- A. întrucât, în urma seismului cu magnitudinea 7,3 pe scara Richter, care a afectat Haiti la 12 ianuarie 2010, au murit 222 750 de oameni, fiind afectate 3 milioane de persoane și determinând mutarea a 1,7 milioane de persoane, dintre care mai bine de un milion continuă să fie cazate în tabere improvizat, care ar fi trebuit să fie temporare; întrucât asociațiile de apărare a drepturilor omului denunță condițiile de trai „deplorabile” din aceste tabere dezorganizate, insistând asupra „violurilor și violențelor sexuale” la care sunt expuse femeile;
- B. întrucât între 2,5 și 3,3 milioane de persoane se confruntă cu o situație alimentară nesigură, într-o țară în care 60 % din populație trăiește în zone rurale, iar 80 % din populație trăiește în condiții de sărăcie absolută;
- C. întrucât, la un an după cutremur, situația din Haiti a rămas haotică, țara fiind încă în situație de urgență, iar efortul de reconstrucție nu reușește să-și intre în ritm;
- D. întrucât deceniile de sărăcie, de degradare a mediului, de vulnerabilitate la nenumăratele catastrofe naturale, de violență, de instabilitate politică și de dictatură au făcut ca Haiti să fie cea mai săracă țară din continentul american, o țară în care, înainte de catastrofă, majoritatea celor 12 milioane de haitieni supraviețuiau cu mai puțin de doi dolari pe zi; întrucât distrugerile provocate de seism au agravat și mai mult incapacitatea statului de a furniza servicii publice de bază și astfel, de a răspunde activ la eforturile de salvare și de reconstrucție;
- E. întrucât, până în momentul de față, au fost furnizați efectiv numai 1,2 miliarde de dolari din cele 10 miliarde (cu două scadențe: 18 luni și 3 ani) promiși la Conferința internațională a donatorilor pentru reconstrucția Haiti, care a avut loc la New York la 31 martie 2010;
- F. întrucât tragedia recentă din Haiti a demonstrat necesitatea de a consolida instrumentele de care dispune UE pentru a face față catastrofelor (ajutor umanitar și mecanism comunitar de protecție civilă) din punctul de vedere al eficacității, rapidității, coordonării și vizibilității;
- G. întrucât, la propunerea haitienilor, a fost înființată o Comisie interimară pentru reconstrucția Haiti (CIRH), în scopul de a asigura coordonarea și utilizarea eficace a resurselor și de a implementa planul de acțiune pentru dezvoltarea Haiti; întrucât Comisia Europeană, în calitate de donator principal, este membră a CIRH și are drept de vot;
- H. întrucât îndepărtarea molozului reprezintă o provocare majoră pentru reconstrucția țării, fiind curățată doar o parte infimă a dărâmăturilor, și întrucât, în ritmul actual, ar trebui 6 ani pentru curățarea milioanele de metri cubi de moloz;
- I. întrucât epidemia de holeră declanșată la 19 octombrie 2010 a făcut până acum mai mult de 3 000 de victime, afectând mai mult de 150 000 de persoane; întrucât epidemia de holeră a pus în evidență carențele structurale evidente ale statului haitian, precum și limitele sistemului de ajutor internațional și ale MINUSTAH și întrucât măsurile luate împotriva epidemiei de holeră sunt afectate vizibil de criza politică actuală rezultată în urma alegerilor;
- J. întrucât din 174 de milioane USD, ONU a primit doar 44 milioane USD pentru combaterea epidemiei de holeră;
- K. întrucât potrivit previziunilor OMS vor apărea 400 000 de noi cazuri de holeră în următoarele 12 luni dacă epidemia nu este eradicată;
- L. întrucât alegerile din 28 noiembrie 2010, ale căror rezultate provizorii au fost anunțate la începutul lui decembrie, au provocat demonstrații violente în Haiti și numeroase reclamații de fraude; întrucât comunitatea internațională ar trebui să susțină un proces electoral transparent și legitim, pentru a asigura corectitudinea alegerilor, indispensabilă reconstrucției țării; întrucât protejarea civililor constituie o prioritate,
1. își reafirmă solidaritatea cu locuitorii din Haiti care au fost victimele seismului și ale holerei și subliniază faptul că reconstrucția trebuie să se desfășoare cu consultarea și prin asocierea populației și a societății civile din Haiti;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

2. insistă asupra unui angajament susținut și pe termen lung din partea comunității internaționale, inclusiv a UE, pentru îndeplinirea tuturor promisiunilor făcute cu ocazia Conferinței internaționale a donatorilor de la New York și pentru concretizarea lor neîntârziată; subliniază, de asemenea, că orice asistență umanitară și pentru reconstrucție acordată de Uniune este furnizată sub formă de donații și nu de împrumuturi care ar conduce la noi datorii;
3. reamintește puternica mobilizare a comunității internaționale în urma cutremurului devastator din Haiti și voința sa politică reală de a susține reconstrucția țării prin alte modalități, care să nu mai repete greșelile trecutului, și de a profita de această ocazie pentru a ataca, odată pentru totdeauna, cauzele profunde ale sărăciei din Haiti;
4. deplânge amploarea catastrofei din Haiti, ale cărei consecințe sunt încă foarte vizibile la un an de la cutremur; salută ajutorul umanitar acordat Haiti de către Comisie, care se ridică la 120 de milioane de euro (din care 12 milioane dedicate combaterii holerei), precum și ajutorul statelor membre ale Uniunii Europene, care se ridică la aproximativ 200 milioane EUR, ca și implicarea comisarului european responsabil de cooperarea internațională, ajutorul umanitar și protecția civilă și a DG ECHO și a experților săi;
5. subliniază că implementarea „cluster-elor” a permis coordonarea pe teren a intervențiilor umanitare, dar și că această metodă și-a demonstrat între timp limitările în fața numărului foarte mare de actori umanitari și a complexității situației de urgență datorate densității populației din zonele urbane;
6. salută eforturile depuse și acțiunile realizate de organizațiile umanitare (Crucea Roșie, ONG-uri, ONU) și de statele membre și insistă asupra necesității de a comunica efectele care nu au beneficiat de vizibilitate pe care le-au avut intervențiile umanitare, precum și a faptului că situația a putut fi ținută sub control îndeosebi prin preluarea răniților, aprovizionarea cu apă potabilă și alimente și instalarea unor adăposturi provizorii;
7. constată că epidemia de holeră a scos în evidență incapacitatea aproape totală a statului haitian de a lupta cu o boală ușor de prevenit și de vindecat, precum și limitele sistemului de ajutor internațional într-o țară care beneficiază de o desfășurare masivă de actori umanitari (12 000 de ONG-uri); subliniază că actorii umanitari nu trebuie și nu mai pot continua să compenseze slăbiciunile statului haitian sau să se substituie acestuia și că trebuie acționat urgent în scopul unei dezvoltări pe termen lung, mai ales în ceea ce privește accesul la serviciile de sănătate, la apă potabilă și la canalizare;
8. salută angajamentul comun al Comisiei și al statelor membre de a dona în total 1,2 miliarde de euro (dintre care 460 de milioane din partea Comisiei, destinate ajutorului neumanitar) luat în cadrul Conferinței internaționale a donatorilor pentru reconstrucția Haiti; repetă solicitarea ca Uniunea Europeană, în calitate de donator principal, să-și afirme spiritul de conducere politică în cadrul eforturilor de reconstrucție;
9. solicită Comisiei și statelor membre să integreze producția alimentară locală și problematica securității alimentare în eforturile sale de reconstrucție a Haiti, prin dezvoltarea infrastructurii în zonele rurale și acordarea de ajutor pentru micii agricultori, în cadrul abordării lor comune privind programarea resurselor pentru reconstrucția Haiti și al reexaminării la mijlocul perioadei a programării fondurilor restante ale Comisiei, adică a sumei de 169 de milioane de euro care nu au fost alocate din cele 460 de milioane anunțate la New York; solicită punerea în aplicare a noului Cadru de acțiune privind securitatea alimentară anunțat de Comisie în martie 2010;
10. deplânge începerea cu întârziere a lucrărilor Comisiei interimare pentru reconstrucția Haiti, care trebuie să joace un rol central în coordonarea reconstrucției; regretă lipsa informațiilor referitoare la funcționarea și eficacitatea sa și solicită Comisiei, în calitate de membră a CIRH, să intervină pentru a accelera punerea în aplicare a mandatului CIRH și să revizuiască funcționarea acesteia, precum și să prezinte un raport Parlamentului European referitor la activitățile CIRH, la utilizarea resurselor și a fondurilor promise la Conferința de la New York și angajate efectiv în reconstrucție;
11. recunoaște că CIRH, structura centrală de gestionare a reconstrucției, nu poate funcționa eficient decât prin refacerea capacităților statale haitiene și prin înnoirea persoanelor aflate la conducerea Haiti, acestea trebuind să fie alese în urma unui scrutin electoral transparent și legitim, precum și prin exercitarea unei voințe politice reale de a lua deciziile indispensabile pentru lansarea acestui șantier gigantic;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

12. îndeamnă insistent guvernul haitian să urmeze și să implementeze angajamentele asumate în Planul național de reconstrucție pentru a consolida autoritatea statului, măbind eficiența administrației locale, consolidând capacitățile instituțiilor locale și naționale și incorporând conceptul de descentralizare politică, economică și instituțională;
13. consideră că autoritățile locale și reprezentanții societății civile ar trebui să fie mai bine susținuți și implicați în procesul decizional;
14. deplânge faptul că haitienii au la dispoziție numai lopeți, cazmale și roabe pentru a evacua tonele de moloz care blochează capitala, mijloace ce par derizorii în raport cu amploarea situației; subliniază că îndepărtarea molozului este indispensabilă pentru reconstrucția țării; regretă că practic nu au fost deblocate nici un fel de fonduri pentru această activitate; solicită Comisiei să acorde sprijin financiar și tehnic pentru îndepărtarea molozului;
15. solicită ONU să revizuiască mandatul MINUSTAH, punând un accent deosebit pe aspectele legate de securitate; își face griji cu privire la eficacitatea MINUSTAH în lumina ultimelor evenimente, a epidemiei de holeră și a alegerilor în curs;
16. deplânge criza majoră de locuințe din Haiti; subliniază că mutarea persoanelor fără locuință, cazați în cea mai mare parte în tabere improvizate, mai ales în capitala Port au Prince, se confruntă cu lipsa de terenuri disponibile și cu lipsa oricărui sistem cadastral, precum și cu faptul că multe parcele sunt în proprietatea expatriaților haitieni; solicită autorităților haitiene să manifeste voința politică necesară adoptării de măsuri proactive, în special prin exproprieri;
17. își exprimă îngrijorarea din ce în ce mai mare față de situația persoanelor celor mai vulnerabile, în special a femeilor și a copiilor, în urma cutremurului fiind afectați în mod direct peste 800 000 de copii, care au fost expuși unor pericole cum ar fi violența, abuzurile sexuale, traficul de oameni, exploatarea și abandonul; solicită Uniunii Europene (Comisiei) să se implice activ în restabilirea unui mediu de viață protector și sigur pentru copii, sprijinind procesul de implementare a unui sistem de protecție socială în Haiti și încurajând reforma sistemului educațional; solicită, de asemenea, ameliorarea condițiilor de viață și de securitate din tabere;
18. solicită Uniunii Europene să coopereze cu guvernul insulei în vederea creării unui cadru legislativ cuprinzător care să protejeze drepturile copiilor, astfel să se implementeze în dreptul național obligațiile care decurg din numeroasele instrumente internaționale ratificate de Haiti în materie de drepturi ale copiilor, drepturi ale omului, eliminare a sclaviei și protecție a copilului;
19. consideră că este extrem de important ca Comisia să sprijine atât procesul de identificare, de înregistrare și de căutare a familiilor copiilor separați de familiile lor, cât și acordarea unei atenții speciale la granițe, astfel încât să se prevină traficul de copii și adopția ilegală;
20. subliniază necesitatea absolută de a construi imediat capacitățile statului haitian în vederea unei democrații funcționale și a bunei guvernări a țării, indispensabilă pentru reconstrucția acesteia, și de a asigura implicarea societății civile și a populației haitiene;
21. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la criza politică actuală declanșată de rezultatele scrutinului prezidențial și legislativ, care a fost contestat puternic și recunoscut cu rezerve de misiunile observatorilor străini și care, în momentul de față, face obiectul unui proces de renumărare a voturilor de către experți trimiși de Organizația Statelor Americane (OSA), care au recomandat în raportul lor, înaintat la 13 ianuarie 2011, îndepărtarea lui Jude Célestin, candidatul puterii, în favoarea lui Michel Martelly, datorită fraudelor înregistrate;
22. solicită Uniunii Europene să depună toate eforturile posibile în vederea susținerii ferme a unui proces electoral legitim și transparent și a bunei desfășurări a celui de-al doilea tur de scrutin, reportat pentru luna februarie, astfel încât să se prevină intrarea țării într-o criză mai profundă; consideră că doar un președinte ales și legitim și parlamentari legitimi vor putea lua deciziile necesare și consideră că reconstrucția țării se poate face numai într-un climat stabil și cu voință politică;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

23. solicită comunității internaționale și Uniunii Europene să coopereze îndeaproape cu viitoarele autorități haitiene și să le ajute la organizarea instituțiilor și capacităților statale, astfel încât să se asigure un nou echilibru la toate nivelurile și o democrație pe deplin funcțională pe parcursul întregului proces de reconstrucție;
24. subliniază importanța crucială a fluxurilor de capital reprezentate de sumele trimise de diaspora haitiană și vărsate direct în mâinile populației haitiene, care pot folosi repede acești bani pentru a-și satisface nevoile urgente; solicită statelor membre și guvernului haitian să faciliteze transmisia către destinatari a acestor sume transferate și să depună eforturi în vederea reducerii costurilor aferente acestora;
25. solicită UE și statelor membre să acorde redresării și reabilitării Haiti un loc important în programul de activitate; subliniază faptul că acum este momentul de a ajuta Haiti să devină o țară puternică din punct de vedere economic și politic, care să se poată autosuține; solicită comunității internaționale să profite de această ocazie pentru a combate, o dată pentru totdeauna, cauzele primare ale sărăciei din Haiti;
26. solicită Comisiei să depună, în spiritul consensului european pentru ajutor umanitar, împreună cu guvernul, autoritățile locale și societatea civilă, eforturi consistente pentru integrarea pregătirii pentru dezastre și a reducerii riscurilor de dezastre în etapa de urgență și în etapa de dezvoltare pe termen lung;
27. solicită Comisiei să prezinte cât mai rapid Parlamentului propuneri privind instituirea unei forțe europene de protecție civilă, bazată pe mecanismul european de protecție civilă;
28. constată că ajutorul umanitar este prezent de zeci de ani în Haiti, iar legătura dintre ajutorul de urgență, reabilitare și dezvoltare și-a demonstrat întreaga valoare cu ocazia acestei crize; subliniază faptul că este crucial ca ONU să fie și să rămână la conducerea coordonării tuturor operațiunilor civile și militare, atât în vederea restaurării securității și a ajutorului umanitar, cât și în vederea reconstrucției și dezvoltării;
29. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei Europene și statelor membre, președintelui și guvernului din Haiti, secretarului general adjunct pentru probleme umanitare și ajutor de urgență al ONU, precum și Băncii Mondiale și FMI.

Încălcarea libertății de exprimare și discriminarea pe bază de orientare sexuală în Lituania

P7_TA(2011)0019

Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la încălcarea dreptului la libertatea de exprimare și discriminarea pe motive de orientare sexuală în Lituania

(2012/C 136 E/10)

Parlamentul European,

- având în vedere instrumentele internaționale care garantează drepturile omului și libertățile fundamentale și care interzic discriminarea, în special Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO),
- având în vedere articolele 6 și 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolul 19 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, prin care UE și statele sale membre se angajează să respecte drepturile omului și libertățile fundamentale și care oferă, la nivel european, mijloace de luptă împotriva discriminării și încălcării drepturilor omului,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 11, care garantează dreptul la libertatea de exprimare și articolul 21, care interzice discriminarea pe motive de orientare sexuală,

Miercuri, 19 ianuarie 2011

- având în vedere propunerile de amendamente la Codul infracțiunilor administrative al Republicii Lituania (Nr. XIP-2595),
 - având în vedere proiectul de aviz al Ministerului Justiției din Republica Lituania (Nr. 11-30-01),
 - având în vedere activitățile Uniunii Europene în domeniul combaterii discriminării pe motive de orientare sexuală și homofobie,
 - având în vedere Raportul din noiembrie 2010 al Agenției pentru Drepturi Fundamentale, intitulat „Homofobia, transfobia și discriminarea pe motive de orientare sexuală și identitate de gen”,
 - având în vedere Rezoluția sa din 17 septembrie 2009 referitoare la situația din Lituania în urma adoptării Legii privind protecția minorilor ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la homofobie, protecția minorităților și politicile de combatere a discriminării, în special cele referitoare la homofobia din Europa ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, la 16 decembrie 2010, Parlamentul Lituaniei (Seimas) a amânat votul privind proiectul de lege prin care se urmărea modificarea Codului infracțiunilor administrative în vederea sancționării „promovării publice a relațiilor homosexuale” cu o amendă între 2 000 și 10 000 LTL (580–2 900 EUR), deoarece amendamentele nu fuseseră încă examinate de comisiile parlamentare relevante și autoritățile lituaniene le analizează în continuare;
- B. întrucât, pe lângă acestea, Comisia pentru educație, știință și cultură din cadrul Seimas a eliminat la 8 decembrie 2010 orientarea sexuală de pe lista criteriilor pe baza cărora se acordă protecție în cadrul dispozițiilor privind egalitatea de șanse prevăzute de Legea privind educația (articolul 5 alineatul (1));
- C. întrucât propunerile de amendamente la Codul infracțiunilor administrative contravin articolului 25 din Constituția Republicii Lituania, care prevede că „ființa umană nu trebuie să fie împiedicată să caute, să primească și să difuzeze informații și idei”, precum și articolului 29, care prevede că „toate persoanele sunt egale în fața legii, a instanțelor și a altor instituții și autorități ale statului. Nu este permisă nici restricționarea drepturilor ființei umane, nici acordarea de privilegii de orice fel pe criterii de gen, rasă, cetățenie, limbă, origine, statut social, opinii, convingeri sau concepții”;
- D. întrucât Ministrul Justiției din Republica Lituania a afirmat că propunerile de amendamente referitoare la Codul infracțiunilor administrative contravin obligațiilor Lituaniei în temeiul constituției sale, Cărții drepturilor fundamentale a UE, Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice;
- E. întrucât cel mai recent raport al Agenției pentru Drepturi Fundamentale, care are drept subiect „Homofobia, transfobia și discriminarea pe motive de orientare sexuală și identitate de gen”, din noiembrie 2010, conchide că „Amendamentele ar putea incrimina aproape orice mesaj, caracterizare sau informație cu caracter public privind homosexualitatea”;
- F. întrucât, în iunie 2009, în cadrul Seimas s-a votat cu o majoritate covârșitoare în favoarea modificării „Legii privind protecția minorilor împotriva efectelor dăunătoare ale informațiilor publice”, interzicându-se astfel accesul minorilor la informațiile legate de homosexualitate;
- G. întrucât înțelesul expresiei „manifestarea sau promovarea orientării sexuale” din Legea privind publicitatea rămâne neclar;

⁽¹⁾ JO C 224 E, 19.8.2010, p. 18.

⁽²⁾ JO C 287 E, 24.11.2006, p. 179; JO C 300 E, 9.12.2006, p. 491; JO C 74 E, 20.3.2008, p. 776.

Miercuri, 19 ianuarie 2011

- H. întrucât prezenta rezoluție a fost elaborată ca o reacție la o serie de evenimente îngrijorătoare, precum adoptarea Legii privind protecția minorilor împotriva efectelor dăunătoare ale informațiilor publice, încercarea autorităților locale de a interzice organizarea de marșuri ale homosexualilor și în favoarea egalității, utilizarea de către anumiți politicieni și parlamentari de frunte a unui limbaj incendiar sau amenințător sau care incită la ură;
- I. întrucât Vicepreședintele Comisiei, Viviane Reding, Înaltul Reprezentant al Uniunii Europene, Catherine Ashton, Președintele Consiliului European, Herman van Rompuy și Președintele Parlamentului European, Jerzy Buzek au condamnat în mod unanim homofobia și discriminarea de orice tip pe motive de orientare sexuală la 17 mai 2010, Ziua Internațională împotriva Homofobiei;
- J. întrucât Organizația Mondială a Sănătății a stabilit în 1990 că homosexualitatea nu se încadrează în categoria bolilor mintale; întrucât nu există studii credibile care să arate că educarea copiilor și a tinerilor în legătură cu sexualitatea poate afecta orientarea sexuală a acestora și întrucât educația în materie de diversitate sexuală încurajează toleranța și acceptarea diferențelor,
1. susține valorile și principiile pe care se întemeiază Uniunea Europeană, în special respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor tuturor minorităților;
 2. afirmă încă o dată că instituțiile și statele membre ale UE au datoria de a se asigura că drepturile omului sunt respectate, apărate și promovate în Uniunea Europeană, astfel cum este prevăzut în Convenția europeană a drepturilor omului, în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană, fără a se face nicio diferență pe motive de orientare sexuală;
 3. invită Parlamentul Lituaniei să respingă propunerile de amendamente la Codul infracțiunilor administrative, să includă orientarea sexuală pe lista criteriilor pe baza cărora se acordă protecție din Legea privind educația, să permită accesul liber al minorilor la informații privind orientarea sexuală și să clarifice înțelesul interdicției din Legea privind publicitatea;
 4. subliniază faptul că amendamentele propuse nu au fost încă votate de plenul Parlamentului Lituaniei și că acestea sunt în continuare examinate de către autoritățile naționale lituaniene;
 5. ia act de poziția fermă adoptată cu diverse ocazii de Președinta Republicii Lituania, Dalia Grybauskaitė, prin care aceasta denunță caracterul dăunător pentru cetățenii lituanieni și pentru imaginea Lituaniei al legislației homofobe propuse și invită președinta să își exercite dreptul de veto cu privire la amendamentele la Codul infracțiunilor administrative, în cazul în care acestea sunt aprobate;
 6. salută recenta desemnare a homofobiei drept o circumstanță agravantă a infracțiunilor;
 7. își exprimă aprecierea față de măsurile adoptate până în prezent la nivel bilateral de către Comisie; invită Comisia să efectueze o evaluare juridică a propunerilor de amendamente la Codul infracțiunilor administrative și să elaboreze o foaie de parcurs a UE conținând măsuri concrete împotriva homofobiei și a discriminării pe motive de orientare sexuală;
 8. salută intenția autorităților lituaniene de a examina amendamentele propuse, care au fost considerate a fi în contradicție cu dreptul european, în special în ceea ce privește principiul nediscriminării pe motive de orientare sexuală;
 9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale statelor candidate, Președintei și Parlamentului Republicii Lituania, Agenției UE pentru Drepturi Fundamentale și Comisarului pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei.

Joi, 20 ianuarie 2011

Situația creștinilor în contextul libertății religioase

P7_TA(2011)0021

Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la situația creștinilor în contextul libertății religioase

(2012/C 136 E/11)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare, în special Rezoluția sa din 15 noiembrie 2007 privind evenimente grave, care compromit existența comunităților creștine și cea a altor comunități religioase ⁽¹⁾, Rezoluția sa din 21 ianuarie 2010 referitoare la recente atacuri împotriva comunităților creștine ⁽²⁾, Rezoluția sa din 6 mai 2010 referitoare la atrocitățile în masă comise în Jos, Nigeria ⁽³⁾, Rezoluția sa din 20 mai 2010 referitoare la libertatea religioasă în Pakistan ⁽⁴⁾ și Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la Irak: pedeapsa cu moartea (mai ales cazul lui Tariq Aziz) și atacurile împotriva comunităților creștine ⁽⁵⁾,
- având în vedere rapoartele anuale referitoare la situația drepturilor omului în lume și, în special, Rezoluția sa din 16 decembrie 2010 referitoare la Raportul anual 2009 privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în această privință ⁽⁶⁾,
- având în vedere articolul 18 din Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
- având în vedere articolul 18 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 1966,
- având în vedere Declarația ONU din 1981 privind eliminarea tuturor formelor de intoleranță și de discriminare pe bază de religie și credință,
- având în vedere rapoartele Raportorului special al ONU pentru libertatea credinței și a religiei, în special rapoartele sale din 29 decembrie 2009, 16 februarie 2010 și 29 iulie 2010,
- având în vedere articolul 9 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului din 1950,
- având în vedere articolul 10 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 3 alineatul (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere articolul 17 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere declarația purtătorului de cuvânt al lui Catherine Ashton, vicepreședinte al Comisiei/Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, în urma atacului îndreptat împotriva credincioșilor unei biserici copte din Alexandria, Egipt, la 1 ianuarie 2011,
- având în vedere declarația lui Jerzy Buzek, Președinte al Parlamentului European, cu privire la explozia mortală care a avut loc într-o biserică egipteană la 1 ianuarie 2011,
- având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 474.

⁽²⁾ JO C 305 E, 11.11.2010, p. 7.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0157.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0194.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0448.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0489.

Joi, 20 ianuarie 2011

- A. întrucât Uniunea Europeană și-a exprimat în repetate rânduri angajamentul în favoarea libertății religioase, a libertății de conștiință și a libertății de gândire și a subliniat că guvernelor le revine datoria de a garanta aceste libertăți în întreaga lume; întrucât dezvoltarea drepturilor omului, a democrației și a libertăților civile este baza comună pe care Uniunea Europeană își clădește relațiile cu țările terțe și care a fost asigurată prin clauza de democrație în acordurile semnate între UE și țările terțe;
- B. întrucât articolul 18 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice prevede că orice persoană are dreptul la libertatea de gândire și de conștiință și la libertatea religioasă; întrucât acest drept presupune libertatea persoanei de a avea sau de a adopta prin alegere liberă o religie sau o credință, precum și libertatea de a-și manifesta religia sau credința, individual sau în cadrul unei comunități, atât în public, cât și în privat, prin cult, rituri, practici și învățături;
- C. întrucât libertatea de gândire, conștiință și religie se aplică atât persoanelor care aderă la o religie, cât și ateilor, agnosticilor și persoanelor care nu aderă la o credință anume;
- D. întrucât numărul de atacuri îndreptate împotriva comunităților creștine a crescut la nivel mondial în 2010, împreună cu numărul de procese și de condamnări la moarte pentru blasfemie, care afectează adesea femeile; întrucât statisticile din ultimii ani referitoare la libertatea religioasă arată că majoritatea actelor de violență religioasă sunt îndreptate împotriva creștinilor, astfel cum este indicat în Raportul privind libertatea religioasă din lume în 2009, redactat de organizația „Aid to the Church in Need”; întrucât, în anumite cazuri, situația cu care se confruntă comunitățile creștine este de natură de a pune în pericol existența lor, dispariția acestora putând duce la pierderea unei părți importante a patrimoniului religios al țărilor în chestiune;
- E. întrucât s-au curmat din nou viețile unor persoane nevinovate în urma unor atacuri cumplite, îndreptate în mod specific împotriva comunității creștine din Nigeria la 11 ianuarie 2011; întrucât la 24 decembrie 2010 s-au înregistrat atacuri împotriva mai multor biserici din Maiduguri, iar la 25 decembrie 2010 au fost organizate atacuri cu bombă în orașul nigerian Jos, care au dus la moartea a 38 de civili și la zeci de răniți; întrucât la 21 decembrie 2010 bărbați înarmați cu săbii și machete au atacat un grup de săteni creștini localnici, ucigând trei persoane și rănind două, la Turu, în Nigeria; întrucât, la 3 decembrie 2010, s-au găsit leșurile a șapte creștini, printre care femei și copii, iar alți patru au fost răniți într-un atac în orașul Jos, Nigeria;
- F. întrucât asasinarea, la 4 ianuarie 2011, a lui Salmaan Taseer, guvernatorul regiunii Punjab, precum și cazul Asiei Noreen în Pakistan, au provocat proteste ale comunității internaționale;
- G. întrucât un atac terorist asupra creștinilor copecți în Alexandria s-a soldat cu decesul sau rănirea unor civili nevinovați la 1 ianuarie 2011;
- H. întrucât, la 25 decembrie 2010, 11 credincioși au fost răniți, printre care un preot și o fetiță de 9 ani, după explozia unei bombe într-o capelă, în ziua de Crăciun, în Sulu, Filipine;
- I. întrucât celebrarea liturghiei de Crăciun a fost întreruptă cu forța la 25 decembrie 2010 în satele Rizokarpaso și Ayia Triada din nordul Ciprului;
- J. întrucât, la 30 decembrie 2010, atacurile teroriste fundamentalist-islamice împotriva unor familii de creștini asirieni s-au soldat cu cel puțin doi morți și 14 răniți, în urma unei serii de atacuri cu bombă coordonate asupra reședințelor unor creștini din Bagdad, Irak; întrucât, la 27 decembrie 2010, o femeie asiriană de credință creștină a fost ucisă de o mină amplasată de-a lungul drumului, iar soțul său a fost rănit, la Dujail, Irak; întrucât doi creștini irakieni au fost uciși în Mosul la 22 noiembrie 2010; întrucât o serie de atacuri care vizau zone cu populație creștină au provocat moartea unor civili nevinovați în Bagdad la 10 noiembrie 2010; întrucât 52 de persoane, printre care femei și copii, au decedat în urma masacrului care a avut loc în Bagdad, la 1 noiembrie 2010, în Biserica Catolică Siriană cu hramul Maicii Domnului;

Joi, 20 ianuarie 2011

- K. întrucât guvernul iranian și-a intensificat campania împotriva creștinilor din Republica Islamică, mai mult de 100 dintre aceștia fiind arestați în cursul lunii precedente, forțând multe persoane să fugă din țară pentru a evita începerea urmăririi penale și o posibilă condamnare la moarte;
- L. întrucât și în Vietnam are loc o represiune violentă a activităților bisericii catolice, precum și ale altor comunități religioase, fapt demonstrat de situația gravă cu care se confruntă comunitățile de „montagnarzi” vietnamezi; întrucât, totuși, este de salutat schimbarea atitudinii regimului vietnamez cu privire la cazul Părintelui Nguyen Van Ly, care a rezultat în eliberarea acestuia;
- M. întrucât atacurile extremiștilor islamici violenți reprezintă, de asemenea, atacuri asupra regimurilor actuale ale statelor implicate, iar aceste atacuri urmăresc să creeze neliniște și să declanșeze un război civil între diversele grupuri religioase;
- N. întrucât Europa, ca și alte regiuni ale lumii, nu se află la adăpost de actele de încălcare a libertății religioase, de atacurile asupra membrilor minorităților religioase, motivate de convingerile acestor persoane, și de discriminarea din motive religioase;
- O. întrucât dialogul intercomunitar este vital pentru promovarea păcii și a înțelegerii reciproce între popoare,
1. condamnă atacurile recente care au avut loc împotriva comunităților creștine în diverse țări și își exprimă solidaritatea cu familiile victimelor; își exprimă extrema îngrijorare față de multiplicarea actelor de intoleranță și de represiune, precum și a evenimentelor violente îndreptate împotriva comunităților creștine, în special în țările din Africa, Asia și Orientul Mijlociu;
 2. salută eforturile depuse de autoritățile țărilor respective în vederea identificării responsabililor și autorilor atacurilor împotriva comunităților creștine; îndeamnă guvernele respective să garanteze aducerea în fața justiției și judecarea în conformitate cu procedurile legale a tuturor persoanelor responsabile de aceste infracțiuni, precum și de alte acte de violență îndreptate împotriva creștinilor sau a altor minorități religioase sau de alt tip;
 3. condamnă cu fermitate toate actele de violență îndreptate împotriva creștinilor sau a altor comunități religioase, precum și toate formele de discriminare și intoleranță, bazate pe criterii ce țin de religie sau credință, îndreptate împotriva persoanelor credincioase, a apostatilor sau a necredincioșilor; subliniază încă o dată că dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și de religie este un drept fundamental al omului;
 4. este preocupat de exodul creștinilor din diverse țări, în special din țări situate în Orientul Mijlociu, care a avut loc în ultimii ani;
 5. își exprimă preocupările cu privire la faptul că legea împotriva blasfemiei în vigoare în Pakistan, împotriva căreia răposatul Guvernator Salman Taseer și-a exprimat opoziția în public, continuă să fie folosită pentru persecutarea confesiunilor religioase, inclusiv a creștinilor, cum ar fi în cazul lui Asia Noreen, creștină și mamă a cinci copii, care a fost condamnată la moarte, precum și cu privire la faptul că asasinul Guvernatorului Salman Taseer este considerat un erou de către părți importante ale societății pakistaneze;
 6. salută reacția opiniei publice egiptene, care a condamnat ferm actul terorist și a înțeles rapid că atacul a fost urzit pentru a submina legăturile tradiționale profunde dintre creștini și musulmani în Egipt; salută demonstrațiile comune ale creștinilor copti și ale musulmanilor din Egipt pentru a protesta împotriva atentatului; salută, de asemenea, condamnarea în public a atacului de către Hosni Mubarak, Președintele Egiptului, de Marele Șeic al Al-Azhar și de către Marele Muftiu al Egiptului;
 7. condamnă întreruperea brutală de către autoritățile turce a slujbei de Crăciun celebrate în ziua de Crăciun de către cei 300 de creștini rămași în partea nordică a Ciprului;
 8. își exprimă îngrijorarea profundă în legătură cu faptul că autorii de atentate teroriste abuzează de religie în mai multe zone ale lumii; denunță instrumentalizarea religiei în cadrul a diverse conflicte politice;

Joi, 20 ianuarie 2011

9. îndeamnă autoritățile statelor în care are loc un număr alarmant de mare de atacuri împotriva confesiunilor religioase să își asume responsabilitatea pentru a asigura practicarea religiei de o manieră normală și în public în cazul tuturor confesiunilor religioase, să-și intensifice eforturile îndreptate spre acordarea unei protecții eficiente și de încredere confesiunilor religioase din țările lor și să asigure siguranța personală și integritatea fizică a membrilor confesiunilor religioase din țară, respectând, astfel, obligațiile pe care și le-au asumat deja pe scena internațională;
10. subliniază din nou faptul că respectarea drepturilor omului și a libertăților civile, inclusiv a libertății religioase sau a credinței, constituie principii și obiective fundamentale ale Uniunii Europene și reprezintă o bază comună pentru relațiile cu țările terțe;
11. invită Consiliul, Comisia și Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/Vicepreședintele Comisiei Europene să acorde o atenție sporită subiectului libertății religioase și a credinței și situației comunităților religioase, inclusiv a creștinilor, în acordurile cu țările terțe și în cadrul cooperării cu acestea, precum și în rapoartele privind drepturile omului;
12. invită viitorul Consiliu Afaceri Externe, care va avea loc la 31 ianuarie 2011, să discute problematica persecutării creștinilor și a respectării libertății credinței și religiei; această discuție ar trebui să conducă la rezultate concrete, în special în ceea ce privește instrumentele care pot fi folosite pentru asigurarea securității și protecției comunităților creștine amenințate, indiferent de locul unde ar fi situate pe glob;
13. solicită Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/Vicepreședintelui Comisiei Europene să dezvolte de o manieră urgentă o strategie a UE referitoare la asigurarea respectării dreptului omului la libertatea de religie, incluzând și o listă de măsuri împotriva statelor care aleg cu bună știință să nu protejeze confesiunile religioase;
14. solicită Înalțului Reprezentant, în lumina evenimentelor recente și a necesității din ce în ce mai mari de a analiza și a înțelege evoluțiile culturale și religioase în relațiile internaționale și în societățile contemporane, să dezvolte o capacitate permanentă în cadrul Direcției pentru drepturile omului din cadrul Serviciului European de Acțiune Externă care să monitorizeze situația restricțiilor aplicate de guverne și societăți asupra libertății religioase și a drepturilor conexe, precum și să transmită anual un raport către Parlament;
15. solicită Consiliului, Comisiei, Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/Vicepreședintelui Comisiei Europene, precum și Parlamentului, să includă în raportul lor anual privind drepturile omului un capitol referitor la libertatea religioasă;
16. îndeamnă instituțiile UE să respecte obligațiile asumate în temeiul articolului 17 din TFUE de a menține un dialog deschis, transparent și regulat cu bisericile și organizațiile religioase, filozofice și neconfesionale, pentru a garanta faptul că problematica persecuției creștinilor și a altor comunități religioase constituie o chestiune prioritară, care este discutată sistematic;
17. solicită liderilor tuturor comunităților religioase din Europa să condamne atacurile îndreptate împotriva comunităților creștine și a altor grupări confesionale, în temeiul respectării fiecărei confesiuni în mod egal;
18. își reafirmă sprijinul pentru orice inițiativă de promovare a dialogului și a respectului reciproc dintre comunitățile religioase și alte comunități; îndeamnă toate autoritățile religioase să promoveze toleranța și să ia inițiative împotriva urii, a radicalizării violente și a extremismului;
19. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/Vicepreședintelui Comisiei Europene, parlamentelor și guvernelor statelor membre, Parlamentului și Guvernului Egiptului, Parlamentului și Guvernului Filipinelor, Parlamentului și Guvernului Irakului, Parlamentului și Guvernului Iranului, Parlamentului și Guvernului Nigeriei, Parlamentului și Guvernului Pakistanului, Parlamentului și Guvernului Vietnamului, precum și Organizației Conferinței Islamice.

Joi, 20 ianuarie 2011

Situația din Belarus

P7_TA(2011)0022

Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la situația din Belarus

(2012/C 136 E/12)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la situația din Belarus, în special rezoluția din 17 decembrie 2009 referitoare la Belarus ⁽¹⁾,
 - având în vedere decizia Consiliului 2010/639/PESC din 25 octombrie 2010 privind măsurile restrictive împotriva anumitor funcționari din Belarus ⁽²⁾, prin care atât măsurile restrictive, cât și suspendările sunt prelungite până la 31 octombrie 2011,
 - având în vedere concluziile Consiliului pentru Afaceri Externe din 25 octombrie 2010,
 - având în vedere Declarația din 20 decembrie 2010 a Biroului pentru instituții democratice și drepturile omului din cadrul OSCE (OSCE/ODIHR) și a Adunării parlamentare a OSCE (AP OSCE) cu privire la constatările și concluziile preliminare referitoare la alegerile prezidențiale din Belarus,
 - având în vedere articolul 110 din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât declarația de la Praga emisă cu ocazia Summitului Parteneriatului estic reafirmă, printre altele, angajamentele Belarusului față de principiile dreptului internațional și față de valorile fundamentale, inclusiv democrația, statul de drept și respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale;
- B. întrucât, la 25 octombrie 2010, Consiliul a solicitat autorităților belaruse să se asigure că alegerile (prezidențiale) se vor desfășura în conformitate cu normele și standardele (internaționale) pentru alegeri democratice și cu angajamentele asumate de Belarus în cadrul OSCE și al ONU;
- C. întrucât Belarus s-a angajat să ia în considerare recomandările făcute de OSCE și de Biroul său pentru instituții democratice și drepturile omului (ODIHR) în legătură cu îmbunătățirea legislației electorale în vederea armonizării acesteia cu standardele internaționale pentru alegeri democratice și să consulte OSCE în privința amendamentelor propuse; întrucât Adunarea Națională din Belarus a adoptat o reformă a codului electoral fără consultarea prealabilă a OSCE;
- D. întrucât Consiliul și-a reafirmat disponibilitatea de a aprofunda relațiile cu Belarus în funcție de progresele înregistrate de această țară pe calea democrației, a drepturilor omului și a statului de drept, precum și disponibilitatea de a acorda asistență Belarusului în atingerea acestor obiective; cu condiția înregistrării de progrese de către Belarus în aceste domenii, Consiliul și-a afirmat, de asemenea, disponibilitatea de a lua măsuri în vederea ameliorării relațiilor contractuale cu această țară;
- E. întrucât Consiliul, după evaluarea evoluțiilor din Belarus, a hotărât să prelungească măsurile restrictive luate împotriva anumitor funcționari belaruși, dar să suspende aplicarea restricțiilor privind călătoriile în UE, ambele măsuri aplicându-se până la 31 octombrie 2011;
- F. întrucât, conform Declarației privind constatările și concluziile preliminare referitoare la alegerile prezidențiale din Belarus a AP OSCE și a OSCE/ODIHR, s-au înregistrat unele progrese în perioada premergătoare alegerilor, dar acestea au fost umbrite de nereguli grave în ziua alegerilor și de violența care a izbucnit în noaptea de 19 decembrie 2010;

⁽¹⁾ JO C 286 E, 22.10.2010, p. 16.

⁽²⁾ JO L 280, 26.10.2010, p. 18.

Joi, 20 ianuarie 2011

- G. întrucât peste 700 de persoane au fost reținute din cauza participării lor la demonstrația din 19 decembrie 2010 de la Minsk, majoritatea lor fiind eliberate după ispășirea unor sentințe administrative de scurtă durată, în timp ce 24 de persoane, inclusiv activiști din opoziție, jurnaliști și șase candidați la președinție, au fost acuzate de „instigare la tulburarea ordinii publice” însoțită de atacuri violente și de rezistență armată, acuzații care ar putea conduce la pedepse cu închisoarea de până la 15 ani; întrucât alte 14 persoane ar putea face în curând obiectul unor acuzații;
- H. întrucât reprimarea demonstrației din 19 decembrie 2010 de către poliție, precum și celelalte măsuri luate de forțele de ordine împotriva opoziției democratice, a presei libere și a activiștilor societății civile au fost condamnate de către Președintele Parlamentului European, de Înalțul Reprezentant al UE și de Secretarul General al ONU;
- I. întrucât avocații care reprezintă protestatarii și membrii opoziției politice sau ai familiilor acestora sunt amenințați cu suspendarea licențelor sau anularea dreptului de a profesa avocatura,
1. consideră, în spiritul concluziilor preliminare ale AP OSCE și OSCE/ODIHR, că alegerile prezidențiale din 19 decembrie 2010 nu au îndeplinit standardele internaționale caracteristice unor alegeri libere, corecte și transparente; consideră că aceste alegeri sunt o altă oportunitate irosită de a asigura o tranziție democratică în Belarus și solicită, având în vedere neregulile numeroase și grave semnalate de OSCE/ODIHR, să fie organizate noi alegeri libere și democratice, conforme cu standardele OSCE;
 2. condamnă utilizarea brutală a forței de către poliție și serviciile KGB împotriva protestatarilor în ziua alegerilor și, în special, își exprimă indignarea cu privire la atacul brutal asupra dlui Niakliayeu, acestea fiind exemple de încălcare gravă a unor principii democratice fundamentale, precum libertatea de întrunire, libertatea de exprimare și drepturile omului; își exprimă îngrijorarea cu privire la încercările autorităților din Belarus de a-l lua în custodia statului pe Danil Sannikov, copilul în vârstă de trei ani al candidatului la președinție Andrei Sannikov și al Irinei Khalip, jurnalist de investigație, ambii părinți aflându-se în închisoare din data de 19 decembrie 2010, ziua alegerilor; își exprimă în mod special îngrijorarea față de sănătatea lui Mikalay Statkevich, aflat în grevă în ultimele 31 zile;
 3. condamnă cu fermitate arestarea și detenția protestatarilor pașnici și a majorității candidaților la președinție (de exemplu Uladzimir Niakliayeu, Andrei Sannikov, Mikalay Statkevich și Aleksey Michalevich), a liderilor opoziției democratice (de exemplu Pavel Sevyarynets, Anatoly Lebedko), precum și a numeroși activiști ai societății civile, jurnaliști, profesori și studenți, care ar putea fi condamnați la sentințe de până la 15 ani de închisoare; solicită o anchetă internațională independentă și imparțială asupra evenimentelor, desfășurată sub auspiciile OSCE; solicită să se renunțe imediat la acuzațiile motivate politic;
 4. condamnă represaliile și îndeamnă autoritățile belaruse să pună capăt imediat tuturor formelor de hărțuire, intimidare sau amenințare la adresa activiștilor societății civile, inclusiv raidurilor, perchezițiilor și confiscărilor de bunuri din apartamente private, din sediile presei independente și din birourile organizațiilor societății civile, precum și expulzărilor din universități și de la locul de muncă;
 5. solicită eliberarea imediată și necondiționată a tuturor persoanelor plasate în detenție în ziua alegerilor și în ziua următoare, inclusiv a prizonierilor politici recunoscuți de Amnesty International; solicită ca autoritățile belaruse să asigure contactul deținuților cu rudele și accesul liber al acestora la asistență juridică și medicală;
 6. regretă decizia autorităților belaruse de a pune capăt misiunii Biroului OSCE din Belarus și le invită să-și retragă imediat această decizie;
 7. condamnă blocarea în ziua alegerilor a mai multor site-uri internet importante, inclusiv rețele de socializare și site-uri web ale opoziției din Belarus; subliniază că legislația privind mass-media în vigoare în Belarus nu îndeplinește standardele internaționale și, prin urmare, invită autoritățile belaruse să o revadă și să o modifice;
 8. invită Consiliul, Comisia și Înalțul Reprezentant al UE să revadă politica UE față de Belarus și să analizeze posibilitatea aplicării de sancțiuni economice specifice și a înghețării tuturor ajutoarelor macrofinanciare oferite sub formă de împrumuturi ale FMI, precum și a operațiunilor de împrumut prin programele

Joi, 20 ianuarie 2011

BEI și ale BERD; subliniază că orientarea Politicii europene de vecinătate și asistența națională pentru Belarus ar trebui redirecționate pentru a asigura un sprijin sporit pentru societatea civilă; reafirmă importanța utilizării eficiente a Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului;

9. solicită Comisiei să sprijine, prin toate mijloacele financiare și politice disponibile, eforturile societății civile din Belarus, ale mediei independente (inclusiv TV Belsat, Radioul european din Belarus, Radio Racja și altele) și ale organizațiilor neguvernamentale din Belarus de a promova democrația și de a se opune regimului; constată necesitatea de a accelera și facilita relațiile organizațiilor neguvernamentale din Belarus cu comunitatea organizațiilor neguvernamentale internaționale; invită în același timp Comisia să întrerupă cooperarea cu mass-media de stat din Belarus și să își retragă asistența oferită acestora; în același timp, Comisia ar trebui să finanțeze retipărirea și distribuirea cărților de poezie scrise de Uladzimir Niakliayeu, care au fost recent confiscate și arse de către autoritățile belaruse;

10. îndeamnă Comisia să dezvolte un mecanism de înregistrare a ONG-urilor care, din motive politice, nu au drept de înregistrare în Belarus, pentru a le permite acestora să beneficieze de programele sale;

11. îndeamnă Comisia să continue și să creeze ajutorul financiar oferit Universității europene de științe umaniste de la Vilnius, Lituania, să sporească numărul bursei destinate studenților belaruși, care sunt persecutați pentru activitățile lor civice și exmatriculați din universități, și să contribuie la Conferința donatorilor pentru „Solidaritate cu Belarus” de la Varșovia (2 februarie 2011), precum și la viitoarea conferință de la Vilnius (3-4 februarie 2011);

12. solicită Consiliului, Comisiei și Înalțului Reprezentant al UE să reintroducă fără întârziere interdicția de viză pentru autoritățile belaruse de rang înalt, extinzând-o la funcționarii de stat, membrii corpului magistraților și agenții de securitate care pot fi considerați responsabili de fraudă electorală și de represaliile și arestările brutale ale membrilor opoziției de după alegeri și să înghețe activele acestor persoane; subliniază că aceste sancțiuni ar trebui să se aplice cel puțin până la eliberarea tuturor prizonierilor și deținuților politici și până la retragerea acuzațiilor împotriva acestora; salută exemplul Guvernului polonez care a impus restricții proprii de călătorie pentru reprezentanții regimului de la Minsk, simplificând, în același timp, accesul cetățenilor belaruși în Uniunea Europeană;

13. invită Consiliul să aibă în vedere posibilitatea de a suspenda participarea Belarusului la activitățile din cadrul Parteneriatului estic cel mai târziu la Summitul privind Parteneriatul estic de la Budapesta în cazul în care nu se furnizează explicații acceptabile și nu se înregistrează o îmbunătățire semnificativă a situației din Belarus; solicită ca această suspendare să nu se aplice ONG-urilor și nici societății civile;

14. îndeamnă Comisia și Consiliul să accelereze munca privind directivele de negociere referitoare la acordurile de readmisie și la facilitarea obținerii vizelor, inclusiv la introducerea unor taxe de viză rezonabile pentru a îmbunătăți contactele interpersonale;

15. îndeamnă statele membre ale UE să nu periclitze acțiunea UE prin inițiative bilaterale cu regimul belarus care ar submina credibilitatea și eficacitatea politicii externe europene;

16. consideră că evenimentele sportive, cum ar fi Campionatul mondial de hochei pe gheață din 2014, nu ar trebui organizate în Belarus atât timp cât în această țară există deținuți politici;

17. regretă poziția Federației Ruse, care a recunoscut alegerile și a descris represaliile desfășurate drept „o problemă internă”; recomandă Comisiei să se angajeze în dialoguri, consultări și coordonare politică cu vecinii Belarusului care nu fac parte din UE și care au în mod tradițional relații speciale cu această țară, fiind în același timp parteneri ai UE, și anume Rusia și Ucraina, pentru a maximiza eficacitatea politicii UE față de Belarus și pentru a coopera în vederea echilibrării corespunzătoare a reacției împotriva deficitului democratic și a încălcărilor dreptului omului din Belarus, pe de o parte, și necesitatea de a evita izolarea internațională a acestei țări, pe de altă parte;

18. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înalțului Reprezentant al UE, statelor membre ale UE, președintelui, guvernului și parlamentului Belarusului, precum și Adunărilor parlamentare ale Consiliului Europei și OSCE.

Joi, 20 ianuarie 2011

Raport privind politica în domeniul concurenței pe anul 2009

P7_TA(2011)0023

Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la Raportul privind politica în domeniul concurenței pe anul 2009 (2010/2137(INI))

(2012/C 136 E/13)

Parlamentul European,

- având în vedere Raportul Comisiei privind politica în domeniul concurenței pe anul 2009 (COM(2010)0282) și documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește Raportul Comisiei privind politica în domeniul concurenței pe anul 2009 (SEC(2010)0666),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (Regulamentul CE privind concentrările economice) ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 octombrie 2008 privind aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor adoptate în legătură cu instituțiile financiare în contextul actualei crize financiare mondiale ⁽³⁾ (Comunicarea privind sectorul bancar),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 decembrie 2008 privind recapitalizarea instituțiilor financiare în contextul actualei crize financiare: limitarea ajutorului la minimumul necesar și garanții împotriva denaturărilor nejustificate ale concurenței ⁽⁴⁾ (Comunicarea privind recapitalizarea),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 februarie 2009 privind tratarea activelor depreciate în sectorul bancar comunitar ⁽⁵⁾ (Comunicarea privind activele depreciate),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 iulie 2009 privind restabilirea viabilității și evaluarea măsurilor de restructurare luate în sectorul financiar, în contextul crizei actuale, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat ⁽⁶⁾ (Comunicarea privind restructurarea), aceste ultime patru comunicări numite în continuare împreună ca „cele patru comunicări pentru sectorul financiar”,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 17 decembrie 2008 privind un cadru comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice ⁽⁷⁾ (Cadrul temporar),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 9 februarie 2009, intitulată „Orientări privind prioritățile Comisiei în aplicarea articolului 82 din Tratatul CE la practicile de excludere abuzivă ale întreprinderilor dominante” ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ JO L 1, 4.1.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1.

⁽³⁾ JO C 270, 25.10.2008, p. 8.

⁽⁴⁾ JO C 10, 15.1.2009, p. 2.

⁽⁵⁾ JO C 72, 26.3.2009, p. 1.

⁽⁶⁾ JO C 195, 19.8.2009, p. 9.

⁽⁷⁾ JO C 16, 22.1.2009, p. 1.

⁽⁸⁾ JO C 45, 24.2.2009, p. 7.

Joi, 20 ianuarie 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei privind Codul celor mai bune practici de desfășurare a procedurilor de control al ajutoarelor de stat ⁽¹⁾, Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de tratare a anumitor tipuri de ajutoare de stat ⁽²⁾ și Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor referitoare la ajutoarele de stat de către instanțele naționale ⁽³⁾ (pachetul de măsuri de simplificare),
 - având în vedere orientările Comisiei privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Tabloul de bord privind ajutoarele de stat din primăvara anului 2009 (COM(2009)0164), din toamna anului 2009 (COM(2009)0661) și din primăvara anului 2010 (COM(2010)0255),
 - având în vedere Rezoluțiile sale din 10 martie 2009 referitoare la rapoartele privind politica în domeniul concurenței pentru anii 2006 și 2007 ⁽⁵⁾ și din 9 martie 2010 referitoare la raportul privind politica în domeniul concurenței pe anul 2008 ⁽⁶⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 26 martie 2009 referitoare la prețurile la alimente în Europa ⁽⁷⁾,
 - având în vedere Declarația scrisă din 19 februarie 2008 privind investigarea și soluționarea abuzurilor de putere exercitate de supermarketurile care își desfășoară activitatea în Uniunea Europeană ⁽⁸⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizele Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și Comisiei pentru transport și turism (A7-0374/2010),
- A. întrucât circumstanțele excepționale generate de criza economică și financiară din ultimii doi ani au impus măsuri excepționale; întrucât eforturile Comisiei au contribuit la stabilizarea piețelor financiare, protejând în același timp integritatea pieței unice;
- B. întrucât, pe timp de criză, este esențial să se asigure stabilitatea financiară, să se restabilească fluxurile de credit și să se reformeze sistemul financiar pentru ca piețele să funcționeze bine și întrucât normele de concurență ar trebui, așadar, aplicate cu flexibilitate, dar și cu strictețe;
- C. întrucât protecționismul și neaplicarea normelor de concurență nu ar face decât să adâncească și să prelungească criza;
- D. întrucât politica în domeniul concurenței este un instrument esențial, care îi permite UE să aibă o piață internă dinamică, eficientă și inovatoare și să fie competitivă la nivel mondial și, de asemenea, să depășească criza financiară;
- E. întrucât deficitul bugetar tot mai mare și nivelurile ridicate ale datoriei publice din multe state membre pot încetini redresarea economică și creșterea economică timp de mai mulți ani;
- F. întrucât, ca răspuns la criza financiară, guvernele statelor membre au acordat sume consistente ca ajutoare de stat, de exemplu sub forma schemelor de garanții, a schemelor de recapitalizare și a formelor complementare de sprijin cu lichidități al finanțărilor bancare; întrucât aceste măsuri le-au furnizat băncilor o sursă consistentă de finanțare și asigurare împotriva riscurilor la care este expus de regulă sectorul financiar;
- G. întrucât analizele empirice indică faptul că aceste ajutoare de stat au provocat o serie de efecte și denaturări, cum ar fi o circulație mai redusă a obligațiunilor private, fapt care trebuie luat în considerare la examinarea posibilei extinderi a ajutorului sau a prelungirii termenului de aplicare a normelor excepționale care sunt în vigoare momentan;

⁽¹⁾ JO C 136, 16.6.2009, p. 13.

⁽²⁾ JO C 136, 16.6.2009, p. 3.

⁽³⁾ JO C 85, 9.4.2009, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 82, 1.4.2008, p. 1.

⁽⁵⁾ JO C 87 E, 1.4.2010, p. 43.

⁽⁶⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 16.

⁽⁷⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 180.

⁽⁸⁾ JO C 184 E, 6.8.2009, p. 23.

Joi, 20 ianuarie 2011

- H. întrucât guvernanta fiscală reprezintă un factor important pentru menținerea unor condiții favorabile de concurență loială și pentru consolidarea funcționării pieței interne,
- I. întrucât concurența este încă imperfectă în sectorul energiei, al producției agricole și în alte sectoare;
- J. întrucât dezvoltarea cu succes a IMM-urilor în condiții de liberă concurență reprezintă una dintre condițiile prealabile esențiale pentru depășirea efectivă a crizei financiare,

Observații generale

1. salută Raportul privind politica în domeniul concurenței pe anul 2009;
2. constată cu satisfacție reacția rapidă a Comisiei la criză; felicită Comisia pentru utilizarea cu eficacitate, în circumstanțe excepționale, a măsurilor politicii în domeniul concurenței;
3. continuă să sprijine un rol mai activ al Parlamentului în conturarea politicii în domeniul concurenței prin introducerea unui rol colegiativ; solicită ca Parlamentul să fie informat periodic cu privire la orice inițiativă din acest domeniu;
4. invită, din nou, Comisia, în calitate de unică autoritate a UE cu competențe în domeniul concurenței, să informeze Parlamentul în detaliu, în fiecare an, cu privire la acțiunile ulterioare recomandărilor Parlamentului și să prezinte clarificări pentru eventualele devieri de la acestea; constată că răspunsul Comisiei la Raportul Parlamentului privind politica în domeniul concurenței pe anul 2008 este un simplu rezumat al acțiunilor întreprinse și nu oferă informații cu privire la eficiența măsurilor;
5. subliniază faptul că o politică a UE în domeniul concurenței întemeiată pe principiile pieței deschise și pe condiții de concurență echitabile în toate sectoarele constituie o piatră de temelie pentru o piață internă de succes și o condiție prealabilă pentru crearea de locuri de muncă durabile și bazate pe cunoaștere;
6. își reiterează apelurile făcute în vederea asigurării consecvenței între toate politicile și prioritățile UE stabilite în Strategia UE 2020 pentru creștere și locuri de muncă; subliniază importanța deosebită a unei astfel de consecvențe în ceea ce privește politica în domeniul concurenței;
7. subliniază importanța serviciilor de interes general pentru a răspunde nevoilor de bază ale publicului; solicită Comisiei să analizeze cadrul oferit de Tratatul de la Lisabona atunci când își finalizează lucrările în legătură cu aplicarea normelor de concurență ale UE serviciilor de interes economic general și cere să fie implicat îndeaproape în acțiunile Comisiei subsecvente consultării deschise privind normele referitoare la ajutoarele de stat aplicabile serviciilor de interes economic general;
8. subliniază necesitatea redactării unor norme de concurență clare care să fie favorabile și utile IMM-urilor;
9. subliniază că IMM-urile sunt deosebit de importante pentru întreaga economie europeană; subliniază în plus potențialul imens pe care îl au IMM-urile în ceea ce privește inovarea și își reiterează cererea adresată anterior Comisiei de a include un capitol dedicat, cu accent asupra condițiilor de concurență loiale și nediscriminatorii pentru IMM-uri;
10. invită Comisia să utilizeze expertize independente și de încredere pentru evaluările și studiile necesare pentru dezvoltarea politicii în domeniul concurenței; o îndeamnă să publice rezultatele acestora;
11. solicită Comisiei să se asigure că articolul 12 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevede că „cerințele din domeniul protecției consumatorilor se iau în considerare în definirea și punerea în aplicare a celorlalte politici și acțiuni ale Uniunii”, este aplicat în temeiul legislației viitoare în domeniul pieței interne;
12. solicită Comisiei să prezinte mai detaliat avantajele concurenței pentru consumatori în raportul său anual privind politica în domeniul concurenței;

Joi, 20 ianuarie 2011

13. salută cu interes Raportul privind funcționarea Regulamentului (CE) nr. 1/2003 al Consiliului, prezentat de Comisie la cinci ani după intrarea în vigoare a regulamentului respectiv și, recunoscând că acesta constituie un element fundamental în cadrul procesului de modernizare a normelor din domeniul concurenței și de coordonare a acțiunilor UE și ale autorităților naționale, constată nevoia de a depăși diferențele de opinie cu privire la stabilirea priorităților, la aspecte importante referitoare la elaborarea politicii din domeniul concurenței și la funcționarea sistemelor de cooperare, pentru a garanta o aplicare mai eficientă;

14. subliniază necesitatea dezvoltării de sinergie între politica din domeniul concurenței și cea privind protecția consumatorilor, inclusiv prin crearea unei variante europene de recurs colectiv pentru persoanele care au fost victime ale unor încălcări ale legislației privind concurența, care să se bazeze pe principiul participării voluntare și să țină seama de criteriile prevăzute în Rezoluția Parlamentului din 26 martie 2009 conform căreia ar trebui să se plătească compensații grupului identificat de persoane sau mandatarului acestora doar pentru daunele efective suferite; solicită Comisiei să analizeze modalitățile de a încorpora un astfel de mecanism în sistemele legislative naționale existente;

15. reamintește Rezoluția sa din 25 aprilie 2007 referitoare la Cartea verde privind acțiunile în despăgubiri în cazul încălcării normelor comunitare privind concurența⁽¹⁾ și subliniază că propunerea legislativă pendinte pe această temă ar trebui să includă conținutul Rezoluției Parlamentului din 26 martie 2009 referitoare la Cartea albă privind acțiunile în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor CE antitrust⁽²⁾; subliniază că este necesar ca Comisia să propună legislație, fără a o dilua în mod inutil, și să faciliteze acțiunile individuale și colective pentru compensarea efectivă a daunelor cauzate de încălcări ale normelor CE antitrust; o astfel de legislație trebuie să aibă o dimensiune orizontală, să evite excesele sistemului nord-american și să fie adoptată prin procedura legislativă ordinară (codecizie);

16. subliniază faptul că a sprijinit solicitarea Comisiei în vederea alocării mai multor resurse de la bugetul 2011 personalului Comisiei care supraveghează sectorul concurenței; solicită să fie informat în privința modului în care au fost utilizate resursele suplimentare; reamintește cererea sa de redistribuire a personalului actual al Comisiei pentru a acoperi competențe esențiale ale Comisiei;

17. subliniază că aplicarea unei politici în domeniul concurenței pline de succes și funcționarea nerestricționată a pieței interne sunt condiții prealabile esențiale pentru o creștere economică durabilă în Uniunea Europeană;

18. subliniază că eforturile actuale în vederea consolidării fiscale și a redresării durabile ar trebui utilizate de statele membre pentru a progresa către condiții de concurență mai echitabile în domeniul fiscal;

19. consideră că politica în domeniul concurenței ar trebui să contribuie la promovarea și respectarea standardelor deschise și a interoperabilității pentru a preveni o blocadă tehnologică exercitată asupra consumatorilor și clienților de un număr restrâns de actori de pe piață;

Capitol special: politica în domeniul concurenței și criza financiară și economică

20. salută normele temporare privind ajutoarele de stat, adoptate ca răspuns la criza financiară și economică, și anume cele patru comunicări pentru sectorul financiar și cadrul temporar destinat celorlalte sectoare; ia act de extinderea cu un an a aplicării măsurilor temporare privind ajutoarele de stat;

21. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că aceste măsuri temporare s-ar putea dovedi permanente în cele din urmă; subliniază nevoia de a întrerupe cât mai curând posibil măsurile și scutirile temporare, în special în sectorul automobilelor; îndeamnă Comisia să clarifice criteriile de eliminare treptată care vor fi utilizate pentru a decide eventuala lor prelungire;

22. invită Comisia să analizeze din nou dacă cadrul temporar în vigoare contribuie efectiv la asigurarea unor condiții de concurență echitabile la nivelul Uniunii și dacă aplicarea discreționară a cadrului produce un rezultat optim în această privință;

23. îndeamnă Comisia să pregătească o evaluare detaliată a deciziilor adoptate în cadrul aplicării măsurilor temporare de ajutor de stat ca răspuns la criza economică și financiară, ținând seama de aria de acoperire, gradul de transparență și coerența diferitelor măsuri bazate pe cadru și să anexeze evaluarea respectivă la raportul său anual privind politica în domeniul concurenței;

⁽¹⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 653.

⁽²⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 161.

Joi, 20 ianuarie 2011

24. își reiterează cererea adresată Comisiei de a publica, în cursul anului 2010, un raport cuprinzător cu privire la eficiența ajutoarelor de stat acordate pentru „redresare ecologică” și a ajutoarelor de stat acordate pentru protecția mediului;
25. subliniază necesitatea de a restaura poziția competitivă a instituțiilor financiare care nu au beneficiat de pe urma normelor temporare privind ajutoarele de stat;
26. invită Comisia să se asigure că băncile rambursează ajutorul de stat în cel mai scurt timp posibil după redresarea sectorului financiar, garantând astfel o concurență loială pe piața internă și condiții egale de ieșire de pe piață;
27. solicită Comisiei să precizeze măsurile obligatorii de restructurare legate de potențialele efecte de denaturare care pot duce la diferențe între statele membre privind condițiile de rambursare;
28. subliniază totuși că procesul de consolidare în curs din sectorul bancar a mărit, de fapt, cota de piață a câtorva instituții financiare majore și, prin urmare, îndeamnă Comisia să supravegheze îndeaproape sectorul pentru a impulsiona concurența pe piețele bancare europene, inclusiv să prezinte planuri de restructurare ce implică separarea activităților bancare în cazul în care depozitele persoanelor fizice au fost utilizate pentru a subvenționa încrucișat activități mai riscante de investiții bancare;

Revizuirea normelor temporare privind ajutoarele de stat, adoptate ca răspuns la criză

29. îndeamnă Comisia să prezinte un studiu care să demonstreze impactul măsurilor privind ajutoarele de stat asupra economiei;
30. îndeamnă Comisia să prezinte Parlamentului o analiză detaliată a impactului ajutoarelor de stat asupra concurenței în timpul crizei;
31. îndeamnă Comisia, în urma unei asemenea evaluări de impact cuprinzătoare, să implementeze măsuri corective oricând este cazul pentru a asigura condiții de concurență echitabile în cadrul pieței unice;
32. invită Comisia să efectueze o analiză detaliată a consecințelor mecanismelor revizuite de ajutor de stat, adoptate ca reacție la criză, în ceea ce privește concurența și menținerea unor condiții de concurență echitabile în UE, reforma financiară și crearea de locuri de muncă;
33. invită statele membre să coopereze în mod activ cu Comisia la elaborarea și evaluarea normelor temporare stabilite ca răspuns la criza financiară și economică, furnizând din timp rapoarte detaliate cu privire la implementarea și eficiența normelor respective; îndeamnă Comisia să efectueze o evaluare a modului lor de funcționare și să elaboreze un studiu privind impactul măsurilor luate de țări terțe asupra Uniunii Europene;
34. invită Comisia să asigure un maximum de transparență și să adere strict la principiul nediscriminării atunci când aprobă ajutoare de stat și prescrie măsuri de decapitalizare;
35. solicită Comisiei să prezinte un studiu care să examineze impactul posibil al sprijinului BCE cu lichidități asupra denaturării concurenței;
36. invită Comisia să monitorizeze îndeaproape masa monetară M3 în ceea ce privește ajutoarele de stat aprobate, pentru a preveni o capitalizare excesivă neintenționată a societăților, care ar avea drept rezultat denaturarea concurenței;

Controlul ajutoarelor de stat

37. observă că politica ajutoarelor de stat este parte integrantă a politicii în domeniul concurenței, iar controlul acestora reflectă necesitatea de a menține condiții de concurență echitabile pentru toate întreprinderile care desfășoară activități pe piața unică;

Joi, 20 ianuarie 2011

38. subliniază că este important ca utilizarea ajutoarelor de stat să fie monitorizată atent de către Comisie pentru a garanta că măsurile respective de sprijin nu sunt folosite în vederea protejării industriilor naționale într-un mod ce aduce atingere pieței interne și consumatorilor europeni;
39. consideră că este esențial ca, la evaluarea compatibilității ajutoarelor de stat cu tratatul, să se găsească un echilibru just între efectele negative ale ajutoarelor de stat asupra concurenței și asupra finanțelor publice și efectele pozitive ale ajutoarelor de stat în ceea ce privește interesele comune;
40. solicită stabilirea unor criterii clare de decapitalizare, având în vedere impactul pe termen mediu al decapitalizărilor asupra întreprinderilor în cauză, și anume asupra creșterii, inovării și ocupării forței de muncă, precum și în ceea ce privește diminuarea rolului acestor întreprinderi pe piața mondială;
41. îndeamnă Comisia să inspecteze cu atenție regimurile fiscale privind ajutoarele de stat în vigoare în unele state membre, în vederea verificării naturii lor nediscriminatorii și transparente;
42. invită Comisia să își restabilească și să consolideze unitatea privind ajutorul fiscal de stat;
43. consideră că, pentru a permite Comisiei să identifice mai ușor regimurile de concurență fiscală dăunătoare, este esențial ca decizia privind notificarea automată a hotărârilor fiscale, adoptată în 2002 de grupul de lucru pentru codul de conduită al UE privind impozitarea societăților comerciale (documentul Consiliului 11077/02), să fie pusă pe deplin în aplicare de statele membre;
44. constată cu îngrijorare că recuperarea ajutorului de stat acordat în mod ilegal rămâne un proces îndelungat și dificil; încurajează Comisia să consolideze procedurile și să facă presiuni în continuare asupra statelor membre, îndeosebi asupra acelor care recidivează;
45. îndeamnă Comisia să examineze în ce măsură o alocare prea generoasă a certificatelor gratuite de emisii ale Uniunii Europene în anumite sectoare ar putea denatura concurența, dat fiind faptul că aceste certificate, a căror eficiență s-a diminuat deoarece încetinirea activității economice a generat profituri neașteptate pentru anumite companii, reducând motivația acestora de a contribui la tranziția către o economie ecoeficientă;
46. subliniază că ajutorul de stat ar trebui să fie orientat în primul rând spre promovarea proiectelor de interes comun în cadrul Uniunii, cum ar fi implementarea infrastructurilor de bandă largă și de energie;
47. salută adoptarea Orientărilor pentru rețelele în bandă largă care acoperă ajutoarele de stat acordate rețelelor în bandă largă de bază (serviciile în bandă largă ADSL, prin cablu, mobile, fără fir sau prin satelit) și sprijinul pentru rețele AGN de viteză foarte mare (rețele bazate pe fibră optică sau rețele de cablu avansate și îmbunătățite, în stadiul actual) și solicită Comisiei și statelor membre să disemineze și să promoveze cele mai bune practici și să crească nivelul concurenței;
48. având în vedere necesitatea de a finaliza piața internă pentru toate modurile de transport, solicită Comisiei să publice un raport care să treacă în revistă toate ajutoarele de stat oferite sectorului transporturilor publice;
49. își reafirmă sprijinul pentru orientările Comisiei referitoare la ajutorul de stat acordat protecției mediului în domeniul transportului, în vederea încurajării sustenabilității în sectorul european al transporturilor; încurajează Comisia să întărească caracterul stimulat al ajutoarelor de stat autorizate în domeniul transporturilor;

Politica antitrust

50. salută poziția fermă a Comisiei din ultimii ani cu privire la comportamentele anticoncurențiale;
51. salută extinderea regulamentului vertical de exceptare pe categorii, deoarece acesta asigură un echilibru între producători și distribuitori; subliniază totuși că Comisia nu a ținut destul seama de circumstanțele specifice vânzărilor online, în special în contextul Agendei digitale și având în vedere eforturile sale actuale de finalizare a pieței interne pentru comerțul electronic;

Joi, 20 ianuarie 2011

52. subliniază în special că, în contextul măsurilor de monitorizare a pieții aplicate în prezent de Comisie, admisibilitatea în temeiul legislației antitrust a achizițiilor în comun efectuate de către marii distribuitori care acționează la nivel internațional este discutabilă;

53. observă, cu toate acestea, că se înregistrează destul de multe cazuri de nerespectare a duratei obligatorii a clauzelor de concurență și solicită Comisiei să acorde o atenție specială unor astfel de practici inadmisibile;

54. invită Comisia să aibă în vedere, în cadrul normativ integrat pentru protecția drepturilor de proprietate intelectuală, posibilitatea de a se recurge la legislația în domeniul concurenței pentru a se împiedica orice formă de abuz în acest domeniu;

55. îndeamnă Comisia, pentru a garanta buna funcționare a pieței interne și aplicarea uniformă a normelor din domeniul concurenței în UE, să țină seama în mod adecvat de hotărârile instanțelor naționale la aplicarea legislației în materie de concurență și să adopte în acest scop orice măsuri necesare pentru atingerea obiectivului respectiv;

56. reamintește că activitatea cartelurilor reprezintă una dintre cele mai grave încălcări ale legislației privind concurența; consideră că astfel de încălcări ale legislației privind concurența contravin intereselor cetățenilor UE, deoarece nu le permit consumatorilor să beneficieze de prețuri mai mici;

57. reiterează solicitarea sa adresată Comisiei privind îmbunătățirea, în cadrul inițiativelor sale, a coordonării dintre abordarea bazată pe legislația din domeniul concurenței și abordarea bazată pe legislația din domeniul protecției consumatorilor;

58. solicită Comisiei să evalueze impactul asupra concurenței al măsurilor ce vizează comportamentul pe piață și consecințele pe care aceste măsuri le au asupra clienților și consumatorilor;

59. îndeamnă Comisia să examineze mai atent efectul de transmitere pe plan economic în momentul în care analizează posibilele abuzuri de poziție dominantă, în cazurile în care descoperă că nu s-a abuzat de poziția dominantă;

60. consideră că aplicarea unor amenzi tot mai mari ca instrument antitrust unic se poate dovedi simplistă, având în vedere nu în ultimul rând pericolul pierderii de locuri de muncă ca rezultat al incapacității de a face plăți, și solicită elaborarea unei game mai largi de instrumente mai sofisticate, care să acopere aspecte precum responsabilitatea individuală, transparența și responsabilitatea societăților, proceduri mai scurte, dreptul la apărare și la un proces echitabil, mecanisme pentru asigurarea unei administrări eficiente a solicitărilor de clemență (în special pentru a depăși interferențele cauzate de procesele de descoperire din SUA), programe de conformitate a companiilor și dezvoltarea de standarde europene; este în favoarea unei abordări stimulatив-punitive, care să aibă efecte disuasive eficace, îndeosebi asupra acelor care recidivează, încurajând, în același timp, conformitatea;

61. solicită din nou Comisiei să includă, dacă este cazul, baza de calcul a amenzilor și noile principii de aplicare a acestora în Regulamentul (CE) nr. 1/2003;

62. invită Comisia să deschidă o anchetă generală privind modul de stabilire a prețului la minereul de fier;

Controlul concentrărilor economice

63. subliniază, la mai mult de cinci ani de la intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 139/2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi, importanța identificării domeniilor în care poate fi redusă birocrăția și în care poate fi atinsă o mai mare convergență între normele aplicabile la nivel național și cele aplicabile la nivelul UE;

64. subliniază că actuala criză economică nu justifică o relaxare a politicilor UE de control al concentrărilor;

65. subliniază că aplicarea normelor în materie de concurență concentrărilor trebuie evaluată din perspectiva întregii piețe interne;

Joi, 20 ianuarie 2011

Evoluțiile sectoriale

66. solicită Comisiei să monitorizeze evoluțiile de pe piețele produselor de bază în urma concluziilor Consiliului European din iunie 2008 (punctul 40) și, după caz, să abordeze problema speculațiilor;
67. recunoaște faptul că un nivel ridicat al concentrării pieței și lipsa transparenței pe piețele produselor de bază constituie într-un obstacol serios pentru concurență și au efecte negative asupra industriei europene; invită, prin urmare, Comisia să analizeze piețele produselor de bază, cum ar fi cele pentru minereul de fier și, în special, pentru cele 14 materii prime critice identificate de Comisie, cu scopul de a stabili în ce măsură aceste piețe necesită un nivel mai ridicat al transparenței și al concurenței, de vreme ce unele dintre aceste materii sunt esențiale pentru răspândirea tehnologiilor ecoeficiente (ca de exemplu panouri fotovoltaice și baterii litiu-ion);
68. afirmă că transparența este o condiție preliminară esențială pentru funcționarea corectă a piețelor financiare; invită Comisia să depună eforturi pentru a se asigura că datele privind piețele financiare sunt difuzate cu deplina respectare a prevederilor legislației UE în materie de concurență și, în acest sens, salută inițiativele de a preveni abuzurile legate de folosirea codurilor ISIN și RIC de identificare a titlurilor de valoare;
69. îndeamnă Comisia să supravegheze SEPA (zona unică de plăți în euro) pentru a garanta că sistemul de plăți este accesibil, nediscriminatoriu, transparent și eficient și nu împiedică în vreun fel concurența; solicită monitorizarea atentă a acelor aspecte ale sistemului care afectează politica UE în materie de concurență;
70. solicită Comisiei să își continue eforturile pentru a asigura o concurență eficientă pe piața cardurilor de plată, în conformitate cu principiile SEPA, cu scopul de a facilita plățile transfrontaliere și de a maximiza potențialul pieței interne; solicită monitorizarea sistematică a evoluțiilor pe aceste piețe și includerea în rapoartele anuale privind concurența a unor indicatori de progres corespunzători;
71. consideră că încălcarea legislației din domeniul concurenței pe piața cardurilor de plată se răsfrânge în mod negativ asupra consumatorilor; sprijină Comisia în eforturile sale de reducere a comisioanelor neobișnuit de mari înregistrate pentru schimburile valutare multilaterale transfrontaliere, ce se reflectă în prețuri mai mari pentru consumatori;
72. regretă că, în continuare, consumatorii de energie din UE resimt efectele negative ale unei piețe a energiei denaturate; subliniază că o concurență eficientă pe piețele energiei conduce la creșterea inovării, la o aprovizionare cu energie mai sigură și la prețuri mai accesibile și la un impact mai mic asupra mediului; constată că în sectorul energetic încă mai există în calea concurenței obstacole precum interconexiuni insuficiente, lipsa transparenței în sistemul de transmitere prin care operatorii alocă competențe producătorilor și disparități în definirea categoriilor de beneficiari ai serviciilor în rândul statelor membre;
73. invită Comisia să monitorizeze îndeaproape implementarea celui de-treilea pachet privind liberalizarea energiei de către statele membre și să evalueze eficacitatea acestuia în ceea ce privește crearea unei piețe interne funcționale; încurajează Comisia să inițieze o analiză suplimentară în sectorul energetic în cazul în care în această evaluare se ajunge la o concluzie negativă;
74. subliniază importanța deosebită a tehnologiilor informației și comunicațiilor pentru inovare, maximizarea potențialului economiei digitale și dezvoltarea societății cunoașterii; consideră că este extrem de important să se asigure interoperabilitatea, să se faciliteze dezvoltarea de rețele și să se mențină piețele deschise pentru ca operatorii economici să poată concura pe baza meritelor produselor lor;
75. reamintește faptul că convergența digitală și importanța tot mai mare a interoperabilității și a standardelor reprezintă aspecte esențiale pentru TIC în acest mediu global din ce în ce mai mult interconectat; subliniază, în plus, importanța asigurării continue a liberei concurențe în domeniul TIC, odată cu apariția pe piață de noi produse și servicii digitale; solicită, prin urmare, Comisiei să abordeze aceste aspecte în viitoarele orientări cu privire la acordurile de cooperare orizontală;

Joi, 20 ianuarie 2011

76. sprijină măsurile Comisiei care încurajează realizarea unei acoperiri suficiente a serviciilor în bandă largă la prețuri accesibile pentru toți cetățenii europeni și o invită pe aceasta să își dubleze eforturile pentru a ține sub control evoluția tarifelor de roaming pentru comunicațiile electronice transfrontaliere și să includă detalii cu privire la progresele înregistrate în acest sens în rapoartele sale anuale privind concurența;
77. subliniază rolul nou și important pe care îl are politica concurenței în economia digitală; solicită Comisiei să urmărească îndeaproape evoluțiile tehnologice de pe piața digitală și să reacționeze rapid dacă este necesar pentru a se asigura că platformele digitale rămân deschise în cea mai mare măsură posibilă prin aplicarea strictă a normelor de concurență;
78. subliniază importanța promovării unei piețe digitale interne; subliniază, în această privință, importanța promovării încrederii consumatorului în serviciile online, precum și a accesului la acestea, în special prin ameliorarea drepturilor consumatorilor, prin protejarea informațiilor private și prin eliminarea tuturor obstacolelor care încă stau în calea comerțului și tranzacțiilor transfrontaliere online;
79. solicită Comisiei să se asigure că autoritățile naționale de reglementare (ANR) din sectorul telecomunicațiilor respectă recomandarea sa privind tarifele de terminare a apelurilor telefonice pentru a elimina denaturarea concurenței; îndeamnă Comisia să ia în considerare măsuri suplimentare în cazul în care nu se obțin rezultatele așteptate, adică prețuri de consum mai mici;
80. atrage atenția asupra Regulamentului (CE) nr. 544/2009 privind tarifele pentru serviciile intracomunitare de roaming, care a intrat în vigoare la 1 iulie 2010, aducându-le consumatorilor o serie de avantaje sub forma reducerii prețurilor la serviciile vocale și de SMS în roaming; subliniază, cu toate acestea, că pe piețele serviciilor de roaming concurența nu a evoluat încă suficient și că mai există încă unele probleme structurale; solicită Comisiei ca în revizuirea pe care o va realiza în anul 2011 să aibă în vedere posibilitatea abolirii totale a tarifelor pentru serviciile de roaming în interiorul UE;
81. regretă cazurile de licitare netransparentă a frecvențelor mobile noi de generația a patra în unele state membre; încurajează Comisia să continue monitorizarea îndeaproape a activităților statelor membre în această privință și să le ceară în continuare acestora să realizeze o analiză detaliată a impactului pe care îl au asupra concurenței deciziile privind spectrul de frecvențe și să ia măsurile necesare pentru a împiedica orice fenomen anticongruent, în conformitate cu directiva modificată privind serviciile GSM, asigurând, astfel, condiții de concurență echitabile pentru participanții la piață și pentru operatorii noi;
82. salută Comunicarea revizuită privind radiodifuziunea din iulie 2009, care reafirmă competența statelor membre de a defini cadrul de activitate, finanțarea și organizarea serviciilor publice de radiodifuziune, recunoscând, în același timp, responsabilitatea Comisiei în ceea ce privește controlarea erorilor evidente și invită statele membre să mențină un echilibru între serviciile digitale de mass-media oferite, să garanteze o concurență loială și astfel să păstreze un peisaj mass-media vibrant în mediul online;
83. invită Comisia să ofere informații cu privire la investigațiile sale privind aplicarea normelor privind ajutoarele de stat pentru sectorul poștal și să le accelereze în același timp;
84. subliniază necesitatea unei mai strânse cooperări între Comisie și autoritățile naționale din domeniul concurenței pentru o abordare comună cu privire la concurența de pe piața bunurilor alimentare, bazată pe un schimb continuu de informații, depistarea din timp a domeniilor problematice și distribuirea eficientă a responsabilităților între membrii Rețelei europene în domeniul concurenței, având în vedere că piețele alimentare tind să aibă o dimensiune națională mai accentuată, funcționând în condiții juridice, economice și culturale diferite;
85. subliniază că această cooperare ar trebui să aibă ca obiectiv dezvoltarea unei abordări comune privind protejarea, monitorizarea și aplicarea reglementărilor din domeniul concurenței și asigurarea unor condiții echitabile de concurență pe piețele alimentare, precum și o mai bună eficiență în lanțul de aprovizionare cu alimente, în beneficiul consumatorilor;
86. consideră că, în contextul actualei monitorizări a pieței, Comisia ar trebui să controleze îndeaproape operațiunile de achiziții comune la nivel internațional, dat fiind că este evident faptul că reducerile de preț de care beneficiază marile societăți în virtutea poziției importante pe piață nu sunt transferate către consumatori sub forma unor prețuri cu amănuntul mai mici;
87. reamintește că Grupul la nivel înalt, înființat în octombrie 2009 în urma crizei care a afectat puternic producătorii de lapte, și-a prezentat recomandările care privesc în special relațiile contractuale și puterea de negociere a producătorilor; îndeamnă Comisia să acționeze fără întârziere pentru a promova progresul într-o manieră coerentă cu dispozițiile dreptului UE în materie de concurență;

Joi, 20 ianuarie 2011

88. îndeamnă Comisia să efectueze în cooperare cu autoritățile naționale din domeniul concurenței o analiză mai detaliată a concurenței din sectorul agro-industrial, în ceea ce privește transparența și evoluția prețurilor de consum; solicită Comisiei să prezinte un studiu care să se axeze în special pe efectele puterii pe piață a marilor furnizori de produse alimentare și a distribuitorilor cu ridicata, care le permite să influențeze funcționarea pieței produselor alimentare;
89. reiterează în acest context solicitările sale anterioare pentru anchete sectoriale în domeniul publicității online, al motoarelor de căutare și al industriilor alimentare; solicită inițierea unei anchete privind concentrările din sectorul mass-mediei, inclusiv în cazul tuturor canalelor de distribuție a conținutului mediatic, cum ar fi presa scrisă, televiziunea, posturile radio și internetul; solicită Comisiei să prezinte o analiză a concurenței în sectorul telecomunicațiilor și al industriei automobiliste;
90. consideră că concurența în domeniul producției agricole este o condiție preliminară pentru reducerea prețurilor pentru consumatori în țările europene și îndeamnă Comisia să efectueze o analiză mai detaliată a concurenței din sectorul agro-industrial, în ceea ce privește sprijinul, transparența și evoluția prețurilor de consum;
91. regretă lipsa progreselor în ceea ce privește îmbunătățirea concurenței în sectorul farmaceutic și solicită Comisiei să accelereze realizarea pieței interne a medicamentelor, în cadrul căreia EMEA să joace un rol mai important în ceea ce privește autorizarea centralizată a medicamentelor; solicită Comisiei să combată posibilele abuzuri ce pot fi provocate de practicile sistematice de grupare a brevetelor, care întârzie intrarea pe piață a medicamentelor generice și restricționează accesul pacienților la medicamente accesibile; îndeamnă Comisia să adopte măsuri punitive ca răspuns la toate campaniile de dezinformare îndreptate împotriva medicamentelor generice;
92. consideră că concurența în domeniul sănătății ar putea îmbunătăți calitatea serviciilor de sănătate în beneficiul pacienților din UE; solicită Comisiei să supravegheze sectorul sănătății și îndeosebi concurența între spitalele din sectorul public și cele private; solicită Comisiei să investigheze mai îndeaproape cazurile în care spitalele private din statele ce au liberalizat deja sectorul sănătății se plâng cu privire la subvențiile de care beneficiază spitalele din sectorul public;
93. subliniază necesitatea creării și a monitorizării concurenței loiale între diferitele moduri de transport și cadrul fiecăruia dintre acestea pentru a genera structuri și politici tarifare transparente și clare;
94. invită Comisia să analizeze efectele pe care asistența substanțială oferită în ultimii ani industriei automobilelor le are asupra concurenței dintre diversele mijloace de transport;
95. solicită Comisiei să asigure transparența în privința alocării și utilizării efective a sloturilor orare pentru a garanta existența unei concurențe reale în sectorul aviației;
96. invită Comisia să facă o prezentare generală a cazurilor în care transportatori aerieni cu costuri reduse au beneficiat de sprijin din partea statului față de alți transportatori, prin condițiile speciale care li se aplică atunci când operează pe anumite aeroporturi, după perioada de trei ani aplicată în cazul ajutoarelor pentru companiile aeriene nou înființate;
97. subliniază necesitatea limitării adecvate a cotei de piață a consorțiilor maritime de transportatori de containere și a partajării avantajelor operaționale, atât pentru serviciile maritime, cât și pentru serviciile de hinderland, în conformitate cu normele generale ale UE privind concurența loială și sub rezerva condițiilor stabilite în Regulamentul (CE) nr. 906/2009 în ceea ce privește aplicarea articolului 101 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; subliniază în plus necesitatea de a se asigura cooperarea operațională în vederea furnizării comune de servicii maritime de linie de către companiile de transport naval, garantând, astfel, eficiența și calitatea serviciilor de transport naval;
98. invită Comisia și statele membre să asigure realizarea pieței interne a transporturilor și o concurență loială în domeniul transporturilor, acordând totodată atenție și altor obiective politice ale Uniunii Europene, precum buna funcționare a serviciilor de transport și de mobilitate, obiectivelor politice în domeniul serviciilor publice, al siguranței și al protecției mediului și obiectivelor UE 2020 privind reducerea emisiilor de CO₂ și dependența de petrol;

Joi, 20 ianuarie 2011

99. solicită Comisiei și statelor membre să garanteze condiții egale atât pentru diferitele moduri de transport, cât și pentru întreprinderile publice și private din cadrul unui anumit mod de transport;
100. solicită Comisiei să asigure mai multă transparență în relația dintre stat și companiile feroviare publice, inclusiv filialele de transport rutier ale acestora, precum și în transferul de fonduri;
101. invită Comisia să prezinte o analiză a impozitării, a taxelor, a finanțării și tarifării infrastructurii, a sistemelor de TVA aplicabile diferitelor moduri de transport și în cadrul fiecărui stat membru, precum și a efectelor acestora asupra concurenței dintre diferitele moduri de transport și cadrul fiecăruia dintre acestea și să specifice în acest context efectul taxelor obligatorii și nelimitate percepute pentru utilizarea infrastructurilor feroviare în comparație cu efectele taxelor neobligatorii și limitate aplicabile în cazul utilizării infrastructurilor rutiere;
102. invită Comisia ca, la revizuirea legislației privind drepturile călătorilor și rambursarea acestora în caz de întârzieri, să garanteze existența unor sisteme de rambursare pentru întârzieri echitabile și egale pentru toate modurile de transport și să creeze organisme de arbitraj independente între operatori și clienți;
103. subliniază necesitatea evitării concurenței neloiale în cadrul sectorului liberalizat al transporturilor rutiere prin garantarea aplicării corecte a normelor sociale, de siguranță și de mediu, acordând o atenție specială deschiderii acestei piețe la practicile de cabotaj și de dumping;
104. solicită Comisiei să își intensifice eforturile pentru realizarea pieței interne feroviare prin deschiderea piețelor naționale de transport de călători; invită statele membre și Comisia ca în perioada de tranziție să propună clauze de reciprocitate pentru statele membre care decid să-și deschidă propriile piețe în avans;
105. atrage atenția Comisiei asupra obstacolelor indirecte în calea concurenței care derivă din disparitățile, în sectorul transporturilor, legate de normele de securitate, interoperabilitate și omologare de tip;
106. solicită Comisiei și statelor membre să fie vigilente și să asigure, prin intermediul deciziilor luate atât la nivelul UE, cât și la nivel național, implementarea coerentă și armonizată a normelor de concurență în sectorul feroviar; subliniază îndeosebi necesitatea coordonării activității autorităților de supraveghere (reglementare) a sectorului feroviar cu cea a autorităților naționale și europene din domeniul concurenței;
107. sprijină ferm crearea unui brevet european și a unui mecanism de soluționare a litigiilor în materie de brevete la nivelul UE care să abordeze problema denaturării concurenței cauzate de dispozițiile în vigoare privind brevetele;
108. subliniază faptul că inovarea științifică și tehnică, brevetele și industria culturală contribuie într-o extrem de mare măsură la competitivitatea economiei europene; invită, prin urmare, insistent statele membre să găsească urgent o soluție la problemele încă nerezolvate legate de sistemul UE de brevete unice; salută, din acest motiv, obiectivul prevăzut în inițiativa emblematică „O Uniune a inovării” din cadrul Strategiei Europa 2020 ca primele livrete UE să fie emise în 2014;
109. reiterează faptul că în UE competitivitatea depinde într-o foarte mare măsură de capacitatea de inovare, de instalațiile de cercetare și dezvoltare și de legătura dintre inovare și procesul de fabricare;
110. subliniază rolul-cheie pe care îl joacă cercetarea în îmbunătățirea competitivității europene; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să se asigure că se atinge obiectivul de 3 % pentru investițiile în cercetare și dezvoltare;
- *
- * *
111. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

Joi, 20 ianuarie 2011

O politică durabilă a UE pentru nordul îndepărtat

P7_TA(2011)0024

Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la o politică durabilă a UE pentru nordul îndepărtat (2009/2214(INI))

(2012/C 136 E/14)

Parlamentul European,

- având în vedere Convenția Națiunilor Unite privind dreptul mării (CNUDM), încheiată la 10 decembrie 1982 și în vigoare începând cu data de 16 noiembrie 1994,
- având în vedere Comisia Națiunilor Unite pentru limitele platformei continentale,
- având în vedere Convenția-cadru a Națiunilor Unite privind schimbările climatice (UNFCCC) și Convenția privind diversitatea biologică (CDB),
- având în vedere Declarația Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene din 13 septembrie 2007,
- având în vedere Declarația privind înființarea Consiliului Arctic (CA), semnată la 19 septembrie 1996,
- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, în special partea a patra a acestuia, precum și Acordul privind spațiul economic european (SEE),
- având în vedere Declarația de cooperare în regiunea euro-arctică Barents, semnat la Kirkenes la 11 ianuarie 1993;
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 noiembrie 2008 privind Uniunea Europeană și regiunea arctică (COM(2008)0763),
- având în vedere rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la guvernarea Arcticii ⁽¹⁾,
- având în vedere Concluziile Consiliului privind chestiunile arctice din 8 decembrie 2009 ⁽²⁾ și cele privind Uniunea Europeană și regiunea arctică din 8 decembrie 2008 ⁽³⁾,
- având în vedere Declarația de la Ilulissat, adoptată la 28 mai 2008 la Conferința Oceanului Arctic,
- având în vedere Tratatul dintre Norvegia, Statele Unite ale Americii, Danemarca, Franța, Italia, Japonia, Țările de Jos, Marea Britanie, Irlanda, Teritoriile Britanice de peste Mări și Suedia privind Spitsbergen/Svalbard din 9 februarie 1920,
- având în vedere politica privind Dimensiunea nordică și parteneriatele din cadrul acesteia, precum și spațiile comune UE-Rusia,
- având în vedere Acordul de parteneriat dintre UE și Groenlanda, 2007-2012,
- având în vedere cel de-al cincilea program-cadru al UE pentru cercetare și dezvoltare tehnologică,

⁽¹⁾ JO C 9 E, 15.1.2010, p. 41.

⁽²⁾ Reuniunea nr. 2985 a Consiliului Afaceri externe.

⁽³⁾ Reuniunea nr. 2914 a Consiliului.

Joi, 20 ianuarie 2011

- având în vedere Convenția nr. 169 a Organizației Internaționale a Muncii, adoptată la 27 iunie 1989,
- având în vedere Convenția Nordică referitoare la poporul Sami, din noiembrie 2005,
- având în vedere Declarația Organizației Națiunilor Unite nr. 61/295 din 13 septembrie 2007 privind drepturile popoarelor indigene,
- având în vedere rezoluțiile Consiliului 6/12 din 28 septembrie 2007, 6/36 din 14 decembrie 2007, 9/7 din 24 septembrie 2008, 12/13 din 1 octombrie 2009, și 15/7 din 5 octombrie 2010,
- având în vedere strategia Finlandei pentru regiunea arctică, adoptată la 4 iunie 2010,
- având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri externe a Parlamentului Suediei referitor la Comunicarea Comisie COM(2008)0763 ⁽¹⁾,
- având în vedere Strategia comună daneză și groenlandeză pentru arctica într-o perioadă de tranziție din mai 2008,
- având în vedere Strategia Guvernului Norvegiei pentru Nordul Îndepărtat din 2007 și măsurile luate în urma acesteia în martie 2009,
- având în vedere Raportul Nordregio 2009:2 intitulat „Puternic, specific și promițător – către o viziune cu privire la zonele nordice slab populate în 2020”,
- având în vedere Programul de cooperare al Consiliului de miniștri al Consiliului Arctic 2009-2011, programul Consiliului Euro-Arctic de la Marea Barentz (BEAC) și programul Președinției Consiliului Arctic,
- având în vedere Strategia nordică a Canadei din august 2009 și declarația de urmărire privind politica externă canadiană referitoare la Arctica din 20 august 2010,
- având în vedere legea canadiană de modificare a Legii de prevenire a poluării în apele arctice din august 2009,
- având în vedere documentul intitulat „Principii fundamentale ale politicii de stat a Federației Ruse în Arctica până în 2020 și perspective de viitor” adoptat la 18 septembrie 2008 și strategia națională din mai 2009 în materie de securitate națională a Rusiei la orizontul anului 2020,
- având în vedere American National Security Presidential Directive (Directiva prezidențială privind securitatea națională americană) și Homeland Security Presidential Directive (Directiva prezidențială privind securitatea internă) din 9 ianuarie 2009,
- având în vedere Legea SUA privind dezvoltarea responsabilă a energiei în Arctica din 2010,
- având în vedere Legea SUA privind investigarea și prevenirea deversărilor de hidrocarburi în Arctica din 2009,
- având în vedere Legea SUA de executare a evaluării navigației maritime din Arctica din 2009,
- având în vedere Declarația de la Monaco din noiembrie 2008,
- având în vedere declarația finală adoptată cu ocazia primului Forum parlamentar al Dimensiunii nordice, desfășurat la Bruxelles la 26 septembrie 2009,
- având în vedere declarația adoptată cu ocazia celei de-A noua conferințe a parlamentarilor din regiunea arctică la 15 septembrie 2010,

⁽¹⁾ 2009/10:UU4.

Joi, 20 ianuarie 2011

- având în vedere noul concept strategic al NATO, aprobat de șefii de stat și de guverne la summit-ul de la Lisabona în noiembrie 2010, precum și implicațiile în ceea ce privește perspectivele securității în regiunea arctică, îndeosebi aspectele militare din Nordul îndepărtat,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0377/2010),
- A. întrucât Comunicarea Comisiei constituie o primă etapă oficială pe calea răspunsului la solicitarea Parlamentului European având ca obiect elaborarea unei politici UE privind Arctica; întrucât Concluziile Consiliului privind chestiunile legate de Arctica ar trebui recunoscute drept o etapă ulterioară a definirii unei politici a UE privind Arctica;
- B. întrucât Parlamentul European a fost un participant activ la lucrările Comitetului activ la parlamentarilor din regiunea arctică prin intermediul Delegației pentru relațiile cu Elveția, Islanda și Norvegia, de aproape două decenii, activitate care a culminat cu găzduirea Conferinței parlamentarilor din regiunea arctică, la Bruxelles, în septembrie 2010;
- C. întrucât Danemarca, Finlanda și Suedia sunt țări arctice iar atât Finlanda cât și Suedia sunt parțial situate în interiorul cercului polar arctic; întrucât singura populație indigenă din UE, populația Sami, trăiește în regiunile arctice ale Finlandei și Suediei, precum și în Norvegia și Rusia;
- D. întrucât necesitatea ca UE să ia în considerare regiunea arctică în perspectivele sale geopolitice va deveni mai stringentă ca urmare a cererii Islandei de a adera la UE;
- E. întrucât Norvegia este asociată UE prin intermediul acordului SES, fiind un partener de încredere;
- F. întrucât UE și-a asumat un angajament de lungă durată în Arctica prin implicarea sa în politica UE privind Dimensiunea nordică comună alături de Rusia, Norvegia și Islanda, inclusiv sub forma „ferestrei arctice” a Dimensiunii Nordice, în cadrul cooperării la Marea Barentș și, îndeosebi, în cadrul Consiliului Euro-Arctic al Mării Barentș, prin implicațiile parteneriatului strategic cu Canada, Statele Unite și Rusia și participarea sa în calitate de observator ad-hoc activ în cadrul CA;
- G. întrucât elaborarea treptată a politicii UE privind Arctica ar trebui să se bazeze pe recunoașterea cadrelor juridice existente la nivel internațional, multilateral și bilateral, precum seria globală de norme prevăzute în CNUDM (Convenția Națiunilor Unite privind dreptul mării) și în mai multe acorduri sectoriale, bilaterale și multilaterale care reglementează deja anumite aspecte importante pentru Arctica;
- H. întrucât UE și statele sale membre aduc o contribuție importantă la activitățile de cercetare din Arctica, iar programele UE, inclusiv cel de-al șaptelea program-cadru în curs, sprijină importante proiecte de cercetare din regiune;
- I. întrucât se estimează că aproximativ o cincime din resursele de hidrocarburi nedescoperite ale lumii se situează în Arctica, cu toate că sunt necesare cercetări mai aprofundate pentru a determina mai exact ce cantități de gaz și țiței se găsesc în regiune și cât de fiabilă din punct de vedere economic ar fi exploatarea acestor rezerve;
- J. întrucât, la nivel mondial, se înregistrează un interes ridicat și în ceea ce privește celelalte resurse arctice, regenerabile sau neregenerabile, cum ar fi: mineralele, pădurile, peștii și peisajele din zonele virgine, pentru turism;
- K. întrucât interesul crescând față de regiunea arctică manifestat de actori din exteriorul spațiului arctic, precum China, reliefat de faptul că această țară a comandat primul său spărgător de gheață și a majorat fondurile alocate cercetării polare, precum și de solicitările adresate de Coreea de Sud, China, Italia, Uniunea Europeană, Japonia și Singapore în vederea obținerii statutului de observator permanent în cadrul Consiliului Arctic, indică apariția unei schimbări în modul în care este percepută Arctica din punct de vedere geopolitic;
- L. întrucât guvernul recent format al Groenlandei, în ceea ce privește politicile în domeniile relevante, inclusiv legislația de mediu și resursele, alături de actualizarea recentă a Acordului de parteneriat UE-Groenlanda au contribuit la o creștere a interesului pentru exploatarea resurselor din Groenlanda și a platoului său continental;

Joi, 20 ianuarie 2011

- M. întrucât efectele schimbărilor climatice care își au originea, în principal, în afara Arcticii și în globalizarea economiei mondiale, vor afecta această regiune; întrucât retragerea gheții marine, mai ales, precum și potențialul de resurse și eventuala utilizare a noilor tehnologii sunt susceptibile să producă repercusiuni și efecte ambientale majore neprevăzute în alte părți ale planetei, precum și o intensificare a traficului maritim, îndeosebi între Europa, Asia și America de Nord, precum și a explorării și a exploatării resurselor naturale, și anume gazele naturale, petrolul și alte minereuri, ca și a unor resurse naturale, precum cele halieutice, a exploatării resurselor genetice marine, a dezvoltării mineritului, a exploatării pădurilor, a turismului și a activităților de cercetare; întrucât efectele în cauză vor determina apariția unor noi provocări, dar și a unor noi oportunități în Arctica dar și în alte părți;
- N. întrucât schimbările climatice sunt gestionate prin metode de monitorizare, soluționare și adaptare; întrucât promovarea dezvoltării durabile în folosirea resurselor naturale și în construirea de noi infrastructuri este gestionată printr-un proces de planificare strategică,

UE și Arctica

1. reamintește că trei state membre ale UE, Danemarca, Finlanda și Suedia, sunt state arctice; convine că, până în prezent, UE nu are nicio coastă la Oceanul Arctic; reafirmă interesul legitim manifestat UE și de alte țări terțe, în calitate de părți interesate, în virtutea drepturilor și obligațiilor lor ce decurg din dreptul internațional, din angajamentele din cadrul politicilor privind mediul și clima, ca și al altor politici, precum și din activitățile de finanțare și cercetare și din interesele economice, inclusiv transportul maritim și exploatarea resurselor naturale; reamintește, de asemenea, că UE dispune de întinse zone arctice de uscat, în Finlanda și Suedia, care sunt locuite de unica populație indigenă din Europa, și anume sami;

2. ia în considerare faptul că, prin intermediul statelor membre nordice și a celor candidate, UE este afectată de politicile din zona arctică și are, la rândul său, un impact asupra politicilor din zona arctică, și recunoaște activitățile care se desfășoară în cadrul celor câteva parteneriate privind dimensiunea nordică, politicile comune ale UE cu Rusia, Norvegia și Islanda;

3. subliniază că Uniunea deține competențe exclusive în anumite domenii de politici care prezintă importanță pentru Arctica, cum ar fi conservarea resurselor biologice marine din cadrul politicilor comune privind pescuitul, în timp ce în alte domenii deține competențe pe care le exercită, parțial, în comun cu statele membre;

4. subliniază că UE se angajează să elaboreze politici în Arctica bazate pe cele mai bune cunoștințe științifice disponibile și pe înțelegerea proceselor care afectează Arctica, și în consecință, Uniunea a consacrat deja eforturi de cercetare considerabile pentru a obține dovezi științifice în sprijinul elaborării de politici;

5. conștient de necesitatea de a proteja mediul fragil al Arcticii, reliefează importanța stabilității și a păcii de ansamblu în regiune; subliniază că UE ar trebui să aplice politici care să asigure faptul că măsurile adoptate în vederea rezolvării problemelor de mediu țin seama de interesele locuitorilor regiunii arctice, inclusiv ale popoarelor autohtone, legate de protecția și dezvoltarea acestei regiuni; evidențiază similitudinea existentă în ceea ce privește abordarea, analiza și prioritățile dintre Comunicarea Comisiei și documentele de strategie politică ale statelor arctice; subliniază necesitatea participării la politici care să țină seama de interesul față de gestionarea și utilizarea durabilă a resurselor naturale ale regiunii arctice, terestre sau marine, neregenerabile sau regenerabile ceea ce va asigura Europei, în schimb, importante resurse și constituie o sursă majoră de venituri pentru locuitorii acestei regiuni;

6. accentuează faptul că o viitoare aderare a Islandei la UE ar transforma Uniunea într-o entitate de coastă a Arcticii și, remarcând totodată că statutul Islandei este acela de țară candidată la UE scoate în evidență necesitatea unei politici arctice coordonate la nivelul UE și constituie o oportunitate strategică pentru ca UE să își asume un rol mai activ și să contribuie la guvernarea multilaterală a regiunii arctice; consideră că aderarea Islandei la UE va consolida și mai mult prezența UE în Consiliul Arctic;

7. subliniază importanța interacțiunii cu comunitățile arctice și a sprijinirii programelor destinate construirii de capacități pentru a îmbunătăți viața comunităților indigene și locale din regiune, și de a înțelege mai bine condițiile de viață și culturile acestor comunități; solicită UE să promoveze un dialog mai strâns cu populațiile indigene și cu locuitorii din zona arctică;

Joi, 20 ianuarie 2011

8. subliniază necesitatea unei politici a UE unificate și coordonate privind regiunea arctică, în care atât prioritățile UE, cât și strategia și potențialele provocări sunt stabilite în mod clar;

Noi căi de transport mondiale

9. subliniază importanța majoră a siguranței și a securității noilor căi de transport mondiale pe mare din Arctica, îndeosebi pentru UE și pentru economiile statelor membre, aceste țări controlând 40 % din navigația comercială mondială; salută activitatea desfășurată de Organizația Maritimă Internațională (OMI) în legătură cu un Cod Polar de navigație cu caracter obligatoriu și activitatea grupurilor de lucru ale Consiliului Arctic (CA), în particular Grupul operativ privind operațiunile de căutare și salvare (SAR - Search and Rescue); subliniază că UE și statele membre ar trebui să apere în mod activ libertatea mărilor și dreptul de liberă trecere prin apele internaționale;

10. subliniază importanța dezvoltării unor noi coridoare feroviare și de transport în zona de transport euro-arctică Barentz (BEATA), pentru a veni în întâmpinarea necesităților din ce în ce mai mari din domeniul comerțului internațional, minerit și alte sectoare de dezvoltare economică, precum și în ceea ce privește legăturile de aviație din Nordul îndepărtat; atrage atenția în acest sens asupra noului Parteneriat pentru transporturi și logistică din cadrul Dimensiunii nordice;

11. sugerează că trebuie incluse națiuni importante care fac transport maritim în alte zone în rezultatele inițiativei privind operațiunile de căutare și salvare ale Consiliului Arctic; recomandă, așadar, Comisiei și Consiliului ca, împreună cu Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (AESM), să coordoneze politicile UE și ale statelor membre în acest domeniu specific în cadrul IMO, CA și al altor organizații;

12. subliniază că, în pofida eforturilor privind un cod polar obligatoriu pentru transportul maritim, o soluție mai rapidă în această problemă poate fi găsită prin coordonarea și armonizarea legislației naționale și invită AESM să se preocupe în cel mai înalt grad de transportul maritim din zona arctică;

13. salută celelalte inițiative de cooperare legate de securitatea și siguranța navigației în Arctica și de îmbunătățirea accesului la diferite rute prin Marea Nordului; accentuează faptul că aceasta privește nu numai traficul comercial, ci și o parte însemnată și aflată în creștere a transportului turistic de cetățeni ai UE; solicită efectuarea mai multor cercetări asupra efectului pe care le au schimbările climatice asupra rutelor de navigație și de transport din Arctica; cere, tot astfel, o evaluare a impactului intensificării navigației și a activităților comerciale, inclusiv a celor desfășurate în largul coastei, asupra mediului arctic și a locuitorilor acestuia;

14. invită statele din regiune să se asigure că orice rută de transport folosită în prezent, și cele care pot apărea în viitor, sunt deschise navigării internaționale și să se abțină de la introducerea oricăror sarcini arbitrare unilaterale, administrative sau financiare, care ar putea îngreuna navigația în Arctica, altele decât măsurile convenite internațional menite să crească securitatea sau protecția mediului;

Resurse naturale

15. este conștient de nevoia de resurse a unei populații mondiale în creștere și recunoaște creșterea interesului față de acestea, precum și drepturile suverane ale statelor arctice, în temeiul dreptului internațional; recomandă oricărei părți implicate să întreprindă acțiuni menite să asigure cel mai înalt nivel posibil de siguranță și standarde sociale și de mediu în explorarea și exploatarea resurselor naturale;

16. subliniază că evaluarea impactului asupra mediului (EIA), precum și procesele de evaluare a impactului strategic și social, vor constitui instrumente centrale în gestionarea proiectelor și programelor concrete din Arctica; atrage atenția asupra Directivei 2001/42/EC ⁽¹⁾ privind evaluarea strategică de mediu (ESM) și asupra faptului că Finlanda, Suedia și Norvegia au ratificat Convenția UE privind EIA în context transfrontalier (Convenția Espoo), care va oferi un bun fundament pentru promovarea activă a procedurilor de evaluare a impactului asupra mediului în Arctica; face trimitere în acest context la Declarația de la Bergen făcută la reuniunea ministerială a Comisiei OSPAR desfășurată între 23 și 24 septembrie 2010;

⁽¹⁾ JO L 197, 21.7.2001, p. 30.

Joi, 20 ianuarie 2011

17. invită statele din regiune să rezolve orice conflict prezent sau viitor privind accesul la resursele naturale din Arctica, prin intermediul unui dialog constructiv, poate chiar în CA, care constituie un forum bun pentru astfel de discuții; subliniază rolul Comisiei ONU privind limitele platoului continental (UNCLCS) în găsirea unor soluții pentru conflictele dintre statele arctice privind delimitarea zonelor lor economice exclusive;

18. atrage atenția, în special, asupra faptului că statele arctice trebuie să se asigure că companiile petroliere care intenționează să extragă petrol în larg, în perimetrul granițelor lor marine, posedă tehnologiile și expertiza necesare în materie de siguranță și sunt pregătite financiar să prevină și să răspundă în cazul accidentelor în extracția de petrol și al scurgerilor de petrol; observă că condițiile climaterice extreme și fragilitatea foarte mare a regiunii arctice obligă companiile petroliere implicate să dezvolte o expertiză specială în prevenirea și rezolvarea scurgerilor de petrol din regiune;

19. salută noul acord de delimitare ⁽¹⁾ dintre Norvegia și Rusia, în special voința exprimată de a participa la o cooperare mai strânsă în ceea ce privește gestionarea comună a resurselor și gestionarea comună continuă a stocurilor halieutice, inclusiv în ceea ce privește sustenabilitatea; consideră că în special cooperarea bilaterală dintre Norvegia și Rusia exemplifică aplicarea comună a celor mai înalte standarde tehnice disponibile în domeniul protecției mediului în prospecțiunile petroliere și de gaze naturale realizate în Marea Barenț; atrage atenția mai ales asupra importanței dezvoltării continue a noilor tehnologii elaborate special pentru mediul arctic, cum este tehnologia instalațiilor din subsolul marin;

20. este conștient de interpretările diferite ale Tratatului Svalbard/Spitsbergen în ceea ce privește aplicabilitatea sa pentru platoul continental și zonele maritime din regiunea Svalbard/Spitsbergen și, dată fiind accesibilitatea relativ bună la resursele din platoul continental, ar saluta un acord privind statutul juridic al platoului care să recunoască drepturile și obligațiile legale ale statelor de coastă; este încrezător că orice divergențe care ar putea apărea vor fi rezolvate într-un mod constructiv;

21. reamintește poziția ocupată de UE, în calitatea sa de principal consumator al resurselor naturale arctice, precum și implicarea actorilor economici europeni; solicită Comisiei să se angajeze mai profund în promovarea cooperării și a transferului de tehnologie, pentru a asigura cele mai înalte standarde și proceduri administrative adecvate, pentru a crea o bază științifică solidă pentru tendințele viitoare și necesitățile în materie de guvernare în domeniul resurselor arctice, precum pescuitul, mineritul, domeniul forestier și turismul și pentru a face uz pe deplin de competențele UE de reglementare în acest domeniu; întrucât activitățile economice din Arctica se vor intensifica, solicită UE să promoveze în zonă principiile dezvoltării durabile;

22. insistă asupra faptului că, înainte de inițierea oricăror alte activități comerciale de pescuit în regiunea arctică, trebuie să se efectueze evaluări științifice preventive fiabile ale stocurilor, spre a se stabili nivelurile de pescuit care permit conservarea stocurilor de pește fixate ca țintă și nu conduc la dispariția celorlalte specii sau la deteriorarea gravă a mediului marin, și că toate activitățile de pescuit în larg trebuie să fie reglementate de o Organizație Regională de Administrare a Pescuitului care respectă avizele științifice și dispune de un bun program de control și supraveghere care să asigure conformitatea cu măsurile administrative, pescuitul din interiorul Zonelor Economice Excluzive (ZEE) trebuind să respecte aceleași standarde;

23. consideră că înființarea și respectarea zonelor marine protejate suficient de mari și de diverse reprezintă un instrument important în conservarea mediului marin;

Schimbările climatice și efectele poluării asupra Arcticii

24. recunoaște că UE, la fel ca și alte regiuni dezvoltate ale lumii, contribuie substanțial la schimbările climatice și, prin urmare, poartă o răspundere specială și trebuie să joace un rol de frunte în combaterea schimbărilor climatice;

25. recunoaște faptul că clima regiunii arctice ar putea fi cel mai bine protejată cu ajutorul unui acord global ambițios cu privire la climă, dar consideră că încălzirea rapidă a zonei arctice necesită elaborarea suplimentară a unor măsuri pe termen scurt, menite să limiteze încălzirea în zona arctică;

⁽¹⁾ Semnat la 15 septembrie 2010.

Joi, 20 ianuarie 2011

26. consideră că Arctica este o regiune sensibilă, în care efectele schimbărilor climatice sunt deosebit de vizibile, cu grave repercusiuni asupra altor regiuni ale lumii; sprijină, în consecință, concluziile Consiliului privind o mai intensă cooperare cu CCONUSC și Rețelele de observare pe termen lung a Arcticii (SAON), precum și eforturile de realizare a Sistemului integrat de observație Svalbard (SIOS) și a componentelor arctice ale Observatorului european multidisciplinar al platformei marine (EMSO), întrucât aceste inițiative dau naștere unei contribuții europene unice la înțelegerea schimbărilor climatice și ambientale din regiunea arctică;

27. recunoaște că emisiile de negru de fum din UE și din alte regiuni din emisfera nordică contribuie excesiv de mult la încălzirea zonei arctice și subliniază necesitatea includerii emisiilor de negru de fum în cadrul de reglementare relevant al UNICE și UE, cum ar fi Convenția privind poluarea atmosferică trans-frontalieră pe distanțe lungi și directiva privind plafoanele naționale de emisie;

28. salută interzicerea folosirii și a transportului de păcură pe vasele care operează în regiunea Arcticii, aprobată de Comisia pentru protecția mediului maritim arctic din cadrul OMI, care va intra în vigoare la 1 august 2011; subliniază că ar trebui introdusă o interdicție similară în apele arctice pentru a reduce riscurile la adresa mediului în caz de accidente;

29. sprijină amplificarea cooperării cu statele din zona arctică și cu cele din afara zonei arctice în ceea ce privește dezvoltarea Rețelelor de observare pe termen lung a Arcticii (SAON) și încurajează Agenția europeană de mediu să-și continue valoroasa activitate și să promoveze cooperarea prin intermediul Rețelei europene de informare și observare pentru mediu (Eionet), folosind principiile orientative ale Sistemului comun de informații referitoare la mediu (SPIM);

30. subliniază importanța rolului care îi revine UE și națiunilor din zona circumpolară în ceea ce privește reducerea poluării din regiunea arctică de transportul pe distanțe lungi, de exemplu de transportul maritim; +subliniază, în această privință, importanța punerii în aplicare a legislației europene, ca, de exemplu, a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾; atrage atenția asupra faptului că schimbările climatice produse în Arctica vor avea un impact major asupra zonelor de coastă din Europa și de pe alte continente, precum și asupra sectoarelor dependente de climă din Europa, precum agricultura și pescuitul, energia regenerabilă, creșterea renilor, vânătoarea, turismul și transporturile;

Dezvoltarea socioeconomică durabilă

31. recunoaște faptul că efectele topirii stratului de gheață și ale temperaturilor mai ridicate determină nu numai dislocarea populației indigene amenințând, astfel, modul de viață indigen, ci creează, de asemenea, posibilități de dezvoltare economică în regiunea Arcticii; recunoaște voința locuitorilor și a guvernelor din regiunea Arcticii care au drepturi suverane și responsabilități, de a continua procesul de dezvoltare economică durabilă în paralel cu protecția resurselor tradiționale ale populației indigene și a deosebitei sensibilități a ecosistemelor arctice, ținând seama de experiența acestora în utilizarea și dezvoltarea diferitelor resurse ale regiunii în mod sustenabil; recomandă aplicarea principiilor unui management bazat pe ecosisteme, pentru a consolida cunoașterea științifică a mediului cu valori și nevoi de ordin social;

32. subliniază cât de important este faptul că UE, alături de regiunile din zonă, discută rolul major al fondurilor structurale pentru dezvoltare și cooperare, pentru a face față viitoarelor provocări globale, din perspectiva progresului și a posibilităților de a beneficia de potențialul de dezvoltare al zonei;

33. consideră că, pentru a identifica potențialul specific al fiecărei localități și pentru a dezvolta strategii adecvate privind așezările, respectând diferențele regionale, este nevoie de un proces inclusiv desfășurat cu ajutorul la nivel național sau european; este încreștinat că parteneriatele și dialogul dintre nivelurile de autoritate implicate garantează implementarea politicilor la nivelul maximei eficacități;

34. ia act de statutul special și recunoaște drepturile popoarelor indigene din Arctica și atrage atenția în special asupra situației juridice și politice a populațiilor indigene din statele arctice și asupra reprezentării acestora în Consiliul Arctic; cere o mai mare implicare a populațiilor indigene în procesul de elaborare a politicilor; subliniază necesitatea adoptării unor măsuri speciale de protejare a culturii, limbii și a drepturilor teritoriale ale populațiilor indigene, după cum au fost ele definite în Convenția ILO nr. 169; solicită instituirea unui dialog regulat între reprezentanții populațiilor indigene și instituțiile UE și, de asemenea, cere UE să țină seama de nevoile speciale ale populațiilor răspândite din zonele periferice în termeni de dezvoltare regională, ocupațională și educațională; subliniază importanța activităților de sprijinire a promovării culturii, limbii și obiceiurilor populațiilor indigene;

⁽¹⁾ JO L 136, 29.05.2007, p. 3.

Joi, 20 ianuarie 2011

35. constată că economia populațiilor indigene se bazează, în mare măsură, pe utilizarea sustenabilă a resurselor naturale și că, în consecință, iar atenuarea schimbărilor climatice și a efectelor acestora, precum și dreptul populațiilor indigene la un mediu natural curat constituie aspecte care țin de problematica drepturilor omului;
36. salută activitatea Raportorului special al ONU privind situația drepturilor omului și a libertăților fundamentale ale popoarelor indigene, precum și activitatea Mecanismului experților ONU privind drepturile popoarelor indigene;
37. salută încheierea cu succes, de către Mecanismul experților, a raportului său de activitate referitor la studiul privind popoarele indigene și dreptul de a participa în activitățile decizionale;
38. încurajează statele membre din regiunea arctică să inițieze negocieri care să ducă la ratificarea unei Convenții nordice privind poporul sami;
39. îndeamnă UE să promoveze activ cultura și drepturile lingvistice ale populației fino-ugrice din nordul Rusiei;
40. ia act de recente evoluții pe plan juridic cu privire la interzicerea de către UE a produselor derivate din focă, în special de acțiunea în anulare introdusă la Curtea Generală, având ca obiect Regulamentul (CE) nr. 1007/2009 ⁽¹⁾ (cauza T-18/10, Inuit Tapiriit Kanatami / Parlament și Consiliu), în curs de soluționare; ia act de procedura de consultare desfășurată sub auspiciile Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), la solicitarea Canadei și a Norvegiei; își exprimă speranța că dezacordurile dintre părți pot fi depășite prin aplicarea hotărârilor CJUE și a rezultatului procedurilor OMC;
41. este la curent cu interesul crescând în exploatarea resurselor; în acest sens, evidențiază necesitatea unor abordări atotcuprinzătoare, pe bază de ecosisteme, aceasta fiind în măsură, cu maximă probabilitate, să facă față provocărilor multiple cu care se confruntă zona arctică, legate de schimbările climatice, transportul maritim, pericolele ecologice și poluanți, pescuit și alte activități umane, în concordanță cu politica maritimă integrată a UE sau cu Planul de administrare integrată al Norvegiei pentru Marea Barents și zonele maritime ale insulelor Lofoten; recomandă statelor membre să aprobe orientările revizuite din 2009 ale Consiliului Arctic privind petrolul și gazul de pe platformele maritime;

Guvernanța

42. recunoaște instituțiile și cadrul amplu de drept internațional care reglementează domenii de importanță pentru Arctica, precum CNUDM (inclusiv principiile de bază ale libertății navigației și traversării inofensive), OMI, Convenția OSPAR ⁽²⁾, Comisia pentru pescuit a Atlanticului de Nord-Est (NEAFC), CITES ⁽³⁾ și Convenția de la Stockholm, precum și numeroasele acorduri și cadre bilaterale existente, pe lângă reglementările naționale în vigoare în statele arctice; conchide, prin urmare, că Arctica nu trebuie considerată drept o regiune în care există un vid juridic, ci, dimpotrivă, drept o zonă care dispune de instrumente de guvernanță bine dezvoltate; atrage totuși atenția asupra faptului că, din cauza provocărilor pe care le reprezintă schimbările climatice și dezvoltarea economică tot mai intensă, toate părțile implicate trebuie să continue dezvoltarea, consolidarea și aplicarea respectivelor norme existente;
43. subliniază faptul că, deși statele joacă un rol-cheie în guvernanță în regiunea arctică, alți actori, cum ar fi organizațiile internaționale, populațiile locale și indigene și autoritățile substatuale îndeplinesc, de asemenea, roluri importante; evidențiază importanța sporirii încrederii în rândul celor care au interese legitime în regiune prin adoptarea unei abordări participative și prin utilizarea dialogului ca modalitate de dezvoltare a unei viziuni comune pentru Arctica;
44. consideră că impresia vehiculată de anumiți observatori a unei așa-numite „bătălii pentru Arctica” nu contribuie la promovarea înțelegerii și a cooperării constructive în regiune; evidențiază faptul că statele arctice și-au exprimat, în numeroase ocazii, angajamentul de a soluționa, iar în unele cazuri au depus eforturi în direcția soluționării posibilelor conflicte de interese în conformitate cu principiile de drept internațional;
45. recunoaște importanța rolului care revine CA în calitatea sa de principal forum de cooperare din întreaga regiune arctică; reamintește faptul că nu numai statele membre Danemarca, Suedia și Finlanda și țara candidată Islanda, care sunt membre ale Consiliului Arctic, ci și statele membre Germania, Franța, Marea Britanie, Țările de Jos, Spania și Polonia sunt observatori permanenți activi; își afirmă angajamentul de nu

⁽¹⁾ JO L 286, 31.10.2009, p. 36.

⁽²⁾ Convenția pentru protecția mediului maritim al Atlanticului de Nord-Est.

⁽³⁾ Convenția privind comerțul internațional cu specii de faună și floră sălbatice amenințate cu dispariția

Joi, 20 ianuarie 2011

sprijini niciun aranjament care ar exclude vreunul dintre statele membre arctice, țările candidate sau statele arctice EEA/EFTA; recunoaște activitatea concretă desfășurată în grupurile de lucru ale CA, cu participarea observatorilor, și solicită Comisiei și agențiilor UE să continue să participe în mod activ la toate grupurile de lucru relevante, profitând de fiecare ocazie când li se oferă această posibilitate; se pronunță în favoarea consolidării bazei juridice și economice a CA;

46. convine că provocările cu care se confruntă Arctica sunt de natură mondială și ar trebui, în consecință, să includă toți actorii relevanți;

47. salută rezultatele principalelor rapoarte elaborate în ultimii ani de grupurile de lucru ale CA cu privire la petrolul și gazele naturale arctice, efectele încălzirii și necesitățile de intervenție în caz de urgență;

48. salută nivelul de organizare politică a intereselor indigene în parlamentele sami și în Consiliul sami din Europa de Nord și cooperarea dintre mai multe organizații indigene la nivel circumpolar și recunoaște rolul distinct jucat de CA în ce privește participarea popoarelor indigene; recunoaște drepturile popoarelor indigene din regiunea arctică enunțate în Declarația Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene și încurajează Comisia să utilizeze IEDDO în scopul abilitării acestora;

49. salută ampla cooperare în domeniul precum protecția mediului maritim arctic (Grupul de lucru PAME), nu doar la nivel regional, dar și la nivel bilateral și internațional; consideră, în acest sens, că activitatea desfășurată în materie de operațiuni de căutare și salvare în cadrul CA constituie o primă etapă a procesului de creare a unor mecanisme care să poată adopta, de asemenea, decizii cu caracter obligatoriu;

50. salută evaluarea continuă a CA cu privire la domeniul de aplicare și structura activităților sale și este încrezător că acesta va continua să extindă baza proceselor decizionale pentru a include și alți actori pe lângă CA;

51. își exprimă speranța că CA va continua să-și dezvolte importanța sa activitate și să extindă baza proceselor decizionale pentru a include alți actori arctici care își consolidează prezența în regiunea arctică, permițându-le, astfel, să participe cu cunoștințele și capacitățile de care dispun și ținând seama de interesele lor legitime în temeiul dreptului internațional, subliniind, în același timp importanța net superioară a intereselor statelor arctice; salută procedura internă din cadrul CA referitoare la revizuirea statutului observatorilor și a posibilității viitor domeniului de aplicare al atribuțiilor CA;

52. pinează că un CA consolidat ar trebui să joace un rol major în cooperarea arctică și, în consecință, ar saluta o îmbunătățire a capacităților politice și administrative ale CA, de exemplu secretariatul permanent aflat actualmente în discuție, repartizarea mai echitabilă a costurilor, organizarea cu mai mare frecvență a reuniunilor ministeriale și a întâlnirilor arctice anuale la vârf, conform propunerilor Ministrului de Externe al Finlandei, stat membru al UE și totodată membră a Consiliului Arctic; ar saluta, de asemenea, o mai mare implicare a parlamentarilor Arcticii, în scopul sublinierii dimensiunii parlamentare și pentru asigurarea includerii actorilor relevanți din afara regiunii arctice; insistă, în afară de aceasta, asupra faptului că continuarea reuniunilor la nivel înalt ale unui grup restrâns de state va submina, pur și simplu, statutul și rolul CA în întregul său; încurajează CA să își păstreze abordarea deschisă și inclusivă și să rămână, astfel deschis tuturor părților interesate;

53. consideră că Dimensiunea nordică reprezintă punctul central pentru coordonarea regională din Europa nordică; observă faptul că cei patru parteneri, și anume UE, Islanda, Norvegia și Federația Rusă, precum și Consiliul Arctic, Consiliul euro-arctic al Mării Barent, Consiliul statelor din zona Mării Baltice, Consiliul de miniștri nordic, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD), Banca Europeană de Investiții (BEI), Banca de Investiții Nordică (NIB) și Banca Mondială (BIRD) sunt participanți la Dimensiunea nordică și că Statele Unite și Canada dețin statut de observator în cadrul Dimensiunii nordice; subliniază necesitatea unei stricte alinieri între politica privind dimensiunea nordică și politica arctică a UE în curs de elaborare; remarcă Fereastra arctică a Dimensiunii nordice; scoate în evidență valoroasa experiență a parteneriatelor Dimensiunii nordice, în special noul Parteneriat al Dimensiunii nordice privind transportul și logistica și beneficiile pe care le aduce acesta în ceea ce privește cooperarea din Arctica;

54. își confirmă sprijinul față de statutul de observator permanent al UE în cadrul CA; recunoaște că statele membre ale UE sunt incluse în activitățile CA prin intermediul unor organizații internaționale (ca de exemplu OMI, OSPAR, NEAFC și Convenția de la Stockholm) și subliniază necesitatea coerenței în toate politicile UE referitoare la Arctica; solicită Comisiei să asigure în mod corespunzător informarea constantă a Parlamentului în legătură cu reuniunile și activitatea desfășurată în cadrul CA și al grupurilor sale de lucru; subliniază, în același timp, că UE și statele sale membre sunt deja prezente în calitate de membre sau

Joi, 20 ianuarie 2011

observatoare în alte organizații internaționale importante pentru Arctica, precum OMI, OSPAR, NEAFC și Convenția de la Stockholm, și, prin urmare, ar trebui să se concentreze într-un mod mai coerent asupra activității desfășurate în aceste organizații; subliniază, în acest sens, în special necesitatea coerenței în toate politicile UE referitoare la Arctica; încurajează CA să includă, mai îndeaproape societatea civilă și ONG-urile în calitate de observatori ad-hoc;

55. consideră că Consiliul euro-arctic al Mării Barentz (BAEC) este un important nod pentru cooperarea dintre Danemarca, Finlanda, Rusia, Suedia și Comisia Europeană; ia act de activitatea BAEC în domeniile sănătății și chestiunilor sociale, educației și cercetării, energiei, culturii și turismului; ia act de rolul consultativ al Grupului de lucru al popoarelor indigene (WGIP) din cadrul BAEC;

Concluzii și solicitări

56. solicită Comisiei să dezvolte grupul inter-servicii existent într-o structură permanentă cu participarea mai multor servicii pentru a asigura aplicarea unei abordări politice coerente, coordonate și integrate în domeniul de politici esențiale care prezintă importanță pentru Arctica, precum mediul, energia, transporturile și pescuitul; recomandă atribuirea rolului de colider al acestei structuri SEAE și DG MARE, cea din urmă funcționând ca un coordonator trans-sectorial în cadrul Comisiei; recomandă, în consecință, ca și în cadrul SEAE să fie înființată o unitate Arctica;

57. solicită Comisiei să țină seama, în cadrul negocierilor acordurilor bilaterale, de necesitatea protejării sensibilității ecosistemelor arctice, a intereselor populației arctice, inclusiv a populației indigene, precum și de faptul că resursele naturale ale Arcticii trebuie să fie folosite în mod sustenabil și solicită Comisiei să se ghideze după aceste principii în toate activitățile sale;

58. constată că datele științifice demonstrează cu claritate că ecosistemul arctic suferă în prezent modificări majore determinate de schimbările climatice și că această situație impune adoptarea unei abordări prudente și riguroase din punct de vedere științific în ceea ce privește evoluțiile viitoare din Arctica; solicită să fie realizate studii științifice suplimentare în cadrul unui acord multilateral pentru a oferi informații care să contribuie la înțelegerea ecosistemului arctic de către mediul internațional și care să stea la baza procesului decizional internațional înainte de orice evoluții majore;

59. subliniază faptul că principalele contribuții la cercetarea relevantă pentru Arctica provin de la UE și statele sale membre, după cum este, de asemenea, cazul cooperării regionale și al elaborării de tehnologii care prezintă interes atât pentru această regiune, cât și pentru alte regiuni, și solicită Comisiei să studieze posibilitățile de dezvoltare a unor inițiative circumpolare de cofinanțare și coprogramare pentru a facilita și a eficientiza cooperarea dintre experții din toate țările implicate; solicită UE să promoveze activitățile de cooperare cu SUA, Canada, Norvegia, Islanda, Groenlanda și Rusia în domeniul cercetărilor arctice multidisciplinare instituind, prin aceasta, mecanisme de finanțare coordonate; în plus, solicită Comisiei să elaboreze un mijloc de colaborare directă cu statele membre arctice, organizații indigene și institute de cercetări arctice pentru a informa UE cu privire la chestiunile relevante, temele de cercetare importante și problemele care îi preocupă pe cei care locuiesc și lucrează în Arctica, în scopul creării unor activități de cercetare viitoare;

60. consideră că UE ar trebui să continue dezvoltarea capacităților sale și invită Comisia să studieze și să transmită informații cu privire la posibilitățile de creare precum și cu privire la continuarea activităților UE în Arctica, ca, de exemplu, un program circumpolar comun de finanțare a cercetării multilaterale, care să faciliteze cooperarea și să reducă formalitățile birocratice și proiecte comune ale comunității cercetătorilor; cere Comisiei să exploreze, ca importantă prioritate, înființarea unui Centru UE de informare privind Arctica, ca structură comună, integrată în rețea, luând în considerație propunerile adecvate; remarcă, în această privință, propunerea Universității Lapland; consideră că un astfel de centru trebuie să fie în măsură să organizeze contactele permanente ale UE cu principalii actori relevanți din perspectiva Arcticii și să canalizeze serviciile și informațiile referitoare la Arctica către instituțiile UE și părțile interesate;

61. subliniază că, pentru a preciza în mod obiectiv caracterul și ritmul schimbărilor care survin în mediul natural din Arctica, este foarte important să se acorde acces deplin echipelor internaționale de oameni de știință în vederea efectuării de cercetări în această zonă deosebit de sensibilă a planetei noastre; evidențiază faptul că UE își intensifică prezența și implicarea, în special în sectorul european al Arcticii, prin construirea unei infrastructuri comune pentru cercetare și prin creșterea numărului de programe de cercetare desfășurate în Arctica; sprijină, în special, echipele de cercetători alcătuite din oameni de știință din numeroase domenii diferite, care reprezintă toate țările implicate; salută cooperarea adesea desfășurată în condiții bune și de deschidere din domeniul cercetării și opinează că cercetarea ar trebui să fie deschisă, ceea ce ar fi în interesul și ar pune-o la dispoziția comunității internaționale, în ansamblul ei;

Joi, 20 ianuarie 2011

62. evidențiază contribuția obiectivului Cooperării teritoriale europene a UE ca valoare adăugată europeană evidentă, în special programele de cooperare transfrontalieră din Kolartik și Karelia, precum și programul de cooperare transfrontalieră (CBC) din bazinul Mării Baltice, care include regiunea Mării Barentz; Solicită Comisiei să studieze modul în care un program privind periferia nordică, ameliorat în mod corespunzător, ar putea avea un impact similar asupra Strategiei arctice în următoarea perioadă de planificare;
63. cere Comisiei să sprijine eforturile de a realiza rapid și cu eficiență observatoarele SIOS și EMSO, ca contribuție unică la mai buna înțelegere și la protejarea mediului arctic;
64. solicită Comisiei să prezinte propuneri cu privire la modalitățile în care Proiectul Galileo sau proiecte ca cel de monitorizare globală pentru mediu și securitate, care ar putea avea un impact asupra Arcticii, ar putea fi dezvoltate astfel încât să permită creșterea siguranței și a rapidității navigației în apele Arcticii, investind astfel în siguranța și accesibilitatea Căii de Nord-Est în mod deosebit, pentru a contribui la creșterea previzibilității mișcărilor gheții, la o mai bună cartografiere a fundului marin arctic și la o înțelegere a principalelor procese geodinamice din zonă, care sunt de o importanță majoră pentru geodinamica Pământului, pentru ciclul apei în regiunile polare, în scopul îmbunătățirii cunoștințelor noastre despre aceste ecosisteme unice;
65. solicită tuturor guvernelor din regiunea arctică, în special Rusiei, să adopte și să sprijine Declarația Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene, adoptată de Adunarea Generală a ONU la 13 septembrie 2007;
66. îndeamnă statele membre să ratifice toate acordurile importante privind drepturile popoarelor indigene, precum Convenția OIM nr. 169;
67. solicită UE și statelor sale membre ca, în cadrul activităților curente ale OMI privind un Cod polar obligatoriu pentru transportul maritim, să prezinte propuneri vizând reglementarea specifică a emisiilor de funingine și a păcurii; în eventualitatea eșecului acestor negocieri, solicită Comisiei să prezinte propuneri de reglementare a navelor care ancorează în porturi din UE înainte sau după navigarea prin apele arctice, în scopul impunerii unui regim strict de limitare a emisiilor de funingine și a folosirii și transportului de păcură;

*

* *

68. încredințează Președintelui său sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui/Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre și guvernelor și parlamentelor statelor din regiunea arctică.

O strategie a UE pentru Marea Neagră

P7_TA(2011)0025

Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la o strategie UE pentru Marea Neagră (2010/2087(INI))

(2012/C 136 E/15)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Sinergia Mării Negre - o nouă inițiativă de cooperare regională” (COM(2007)0160),
- având în vedere Concluziile Consiliului cu privire la Inițiativa „Sinergia Mării Negre”, din 14 mai 2007,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 ianuarie 2008 privind o nouă abordare a politicii regionale în zona Mării Negre ⁽¹⁾,

(1) JO C 41 E, 19.2.2009, p. 64.

Joi, 20 ianuarie 2011

- având în vedere declarația comună a miniștrilor afacerilor externe din țările Uniunii Europene și din regiunea extinsă a Mării Negre, adoptată la Kiev, la 14 februarie 2008,
- având în vedere „Raportul privind primul an de punere în aplicare a Sinergiei Mării Negre”, elaborat de Comisie și adoptat la 19 iunie 2008 (COM(2008)0391),
- având în vedere declarația comună de lansare a Parteneriatului pentru mediu din cadrul Sinergiei Mării Negre (Bruxelles, 16 martie 2010),
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind consolidarea Politicii Europene de Vecinătate (COM(2006)0726), precum și intenția acesteia de a prezenta o revizuire a Politicii Europene de Vecinătate (PEV) în anul 2011,
- având în vedere parteneriatul pentru aderarea Republicii Turcia,
- având în vedere acordurile de parteneriat și cooperare încheiate cu Armenia, Azerbaidjan, Georgia, Republica Moldova și Ucraina, precum și negocierile în curs pentru noi acorduri de asociere și planurile aferente de acțiune în cadrul PEV,
- având în vedere rapoartele referitoare la stadiul PEV cu privire la Armenia, Azerbaidjan, Republica Moldova, Georgia și Ucraina, adoptate de Comisie la 12 mai 2010,
- având în vedere Acordul de parteneriat și cooperare încheiat cu Federația Rusă, precum și negocierile în curs privind un nou acord UE - Rusia,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 decembrie 2008 către Parlamentul European și Consiliu, intitulată „Parteneriatul estic”(COM(2008)0823),
- având în vedere Declarația comună a reuniunii la nivel înalt de la Praga privind Parteneriatul estic din 7 mai 2009,
- având în vedere progresul recent înregistrat la nivelul dialogului vizând facilitarea obținerii vizelor, desfășurat cu țările din regiune,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 noiembrie 2007 privind consolidarea Politicii Europene de Vecinătate ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Republica Moldova, Federația Rusă, Turcia, Ucraina și țările din Caucazul de Sud, precum și cele referitoare la Politica maritimă integrată,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru comerț internațional, cel al Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, precum și cel al Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0378/2010),
- A. întrucât regiunea Mării Negre reprezintă o punte strategică care leagă Europa cu zona Mării Caspice, Asia Centrală și Orientul Mijlociu, precum și cu sud-estul Asiei și China, fiind caracterizată prin legături strânse și un potențial ridicat, dar și prin diversitate și rivalități; întrucât această regiune cuprinde statele membre UE Bulgaria, Grecia și România, țara candidată Turcia și partenerii de PEV Armenia, Azerbaidjan, Georgia, Republica Moldova și Ucraina, precum și Federația Rusă, în calitate de partener strategic;

⁽¹⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 443.

Joi, 20 ianuarie 2011

- B. întrucât regiunea Mării Negre este de importanță strategică pentru UE; întrucât Marea Neagră este parțial o mare internă a UE, iar din punct de vedere geografic este, în mare măsură, o mare europeană, de aici rezultând provocări și oportunități comune pentru UE și pentru țările din regiune, precum și o nevoie comună de a asigura pacea, democrația, securitatea, stabilitatea, cooperarea regională și o prosperitate sustenabilă în jurul Mării Negre; întrucât este necesară o abordare mai coerentă, mai sustenabilă și mai strategică în regiunea Mării Negre;
- C. întrucât regiunea Mării Negre reprezintă un mediu bogat din punct de vedere social, cultural și religios, în cadrul căruia dialogul intercultural și interreligios ar trebui să joace un rol central;
- D. întrucât Sinergia Mării Negre (SMN) a avut meritul de a fi recunoscut importanța strategică a regiunii Mării Negre pentru UE, precum și necesitatea unei mai mari implicări a UE în zonă; întrucât realizările SMN au fost până acum destul de limitate și nu există o imagine clară și cuprinzătoare asupra rezultatelor actuale ale implementării SMN, motiv pentru care UE a fost criticată pentru lipsă de viziune strategică asupra regiunii și pentru aplicarea unei metode fragmentare în implementare;
- E. întrucât nu s-a elaborat un plan de acțiune care să vizeze obiective și repere concrete și mecanisme de raportare, monitorizare, evaluare și urmărire, așa cum a cerut Parlamentul încă din prima sa rezoluție referitoare la Marea Neagră;
- F. întrucât a fost prezentat un singur raport intermediar, în 2008, care nu a fost urmat de nicio altă formă de raportare periodică; întrucât nu au fost realizate prea multe proiecte și, până în prezent, a fost lansat doar un parteneriat pentru mediu;
- G. întrucât nu a avut loc nicio conferință ministerială din 2008, ceea ce subliniază lipsa de vizibilitate, viziune strategică și orientare politică pentru SMN;
- H. întrucât eforturile de până acum, deși laudabile, au fost frânate în foarte mare măsură de organizarea administrativă deficitară, de lipsa de angajare politică și instituțională și de insuficiența resurselor umane și financiare;
- I. întrucât, din 2008, în regiunea Mării Negre s-au produs multe schimbări și, deși cooperarea regională pare să avanseze în unele arii specializate cum ar fi mediul, educația, cercetarea și tehnologia, precum și în materie de apropiere normativă, persistă încă, și chiar au câștigat în amploare, o serie de probleme cum ar fi conflictele prelungite din Caucaz și Transnistria, securitatea maritimă și operațiunile de căutare și salvare, militarizarea, populația strămutată și deteriorarea regimurilor democratice;
- J. întrucât misiunea președinției franceze și acțiunile statelor membre au demonstrat angajamentul UE de a preveni și soluționa conflictul din Georgia;
- K. întrucât regiunea Mării Negre prezintă o importanță geostrategică din punctul de vedere al securității energetice a UE, în special, în ceea ce privește diversificarea mijloacelor de aprovizionare cu energie;
- L. întrucât alte inițiative ale UE, implicând țări din regiunea Mării Negre, nu ar trebui considerate ca fiind concurente cu SMN, ci mai degrabă ca fiind complementare;
- M. întrucât s-a solicitat Comisiei să elaboreze o strategie UE pentru regiunea Dunării, care ar trebui să ia în considerare strânsa interconectare a acesteia cu regiunea Mării Negre,
1. consideră că, având în vedere importanța strategică a regiunii Mării Negre pentru UE și rezultatele mai degrabă limitate ale SMN, ar trebui lansată o strategie care să consolideze coerența și vizibilitatea acțiunii UE în regiune și că strategia UE pentru Marea Neagră ar trebui să constituie parte integrantă a unei viziuni mai extinse a politicii externe și de securitate a UE;

Joi, 20 ianuarie 2011

2. solicită Comisiei și Serviciului european pentru acțiune externă (SEAE) să elaboreze o strategie pentru regiunea Mării Negre, în paralel cu evaluarea Politicii Europene de Vecinătate, care să definească o abordare integrată și cuprinzătoare a UE în vederea abordării dificultăților și oportunităților din regiune, cu un plan detaliat de acțiune, obiective clare și inițiative și repere proeminente; consideră că această strategie va face posibilă coordonarea eficace a activităților și diviziunea sarcinilor;
3. își reiterează solicitarea adresată Comisiei și SEAE de a realiza evaluări periodice ale implementării strategiei, prin crearea unor mecanisme concrete de monitorizare, evaluare, urmărire și raportare; recomandă consultarea comisiilor competente ale Parlamentului European în etapele-cheie ale acestui proces;
4. recomandă asigurarea coerenței dintre politica la nivelul UE și strategiile naționale ale statelor membre ale UE din regiunea Mării Negre;
5. subliniază faptul că statele membre ale UE trebuie să convină asupra unor priorități clare în vederea elaborării unui plan de acțiune realist și solid din punct de vedere financiar, precum și a unui sistem corespunzător de evaluare a eficienței acestuia;
6. subliniază că trebuie alocate resurse umane adecvate pentru realizarea obiectivelor noii strategii, în special luând în considerare această strategie în cadrul structurii organizaționale și de personal a SEAE;
7. salută lansarea, în cadrul IPEV, a Programului operațional comun pentru cooperarea transfrontalieră în bazinul Mării Negre și consideră că și numărul mare de cereri primite reflectă interesul major pentru proiecte comune de cooperare în regiunea Mării Negre; salută aprobarea a 16 noi proiecte de către Comisia mixtă de monitorizare în luna noiembrie 2010; consideră, cu toate acestea, că ritmul scăzut al funcționării programului reflectă deficiențele actualelor mecanisme de finanțare; subliniază, în special, dificultățile juridice legate de nevoia de finanțare a participanților prin diferite instrumente financiare și invită Comisia să elaboreze soluții pentru eliminarea unor astfel de obstacole; consideră că acest program ar putea acoperi, de asemenea, proiecte de investiții;
8. solicită elaborarea unui Program operațional comun pentru bazinul Mării Negre pentru următoarea perioadă de programare în vederea abordării pe deplin a tuturor obiectivelor menționate în Documentul strategic privind cooperarea transfrontalieră din cadrul IEPV pentru 2007-2013 și pentru a depune în continuare eforturi în vederea realizării acestor obiective; subliniază faptul că ar trebui elaborate condiții uniforme pentru depunerea candidaturilor, dând posibilitatea fiecărei persoane juridice din orice stat participant din zona aferentă programului să candideze ca solicitant principal; consideră că toate țările înscrise în Programul operațional comun pentru bazinul Mării Negre ar trebui implicate și încurajate să participe activ în viitoarea perioadă de programare;
9. își exprimă, de aceea, convingerea că succesul strategiei depinde de alocarea unor fonduri adecvate și identificabile; solicită crearea unei linii bugetare specifice pentru Strategia pentru Marea Neagră, precum și elaborarea unor metode eficiente de efectuare a plăților, adaptate la caracteristicile specifice ale regiunii, și realizarea de controale stricte privind utilizarea fondurilor; încurajează finanțarea în mod prioritar a proiectelor de dezvoltare de mică amploare; solicită Comisiei și regiunilor să promoveze proiecte de schimburi interpersonale în cadrul cooperării transfrontaliere și să asigure și să suplimenteze instrumentul financiar al Fondului pentru mici proiecte;
10. subliniază necesitatea unei abordări bazate pe proiect, în vederea includerii autorităților locale, a comunităților de afaceri, a ONG-urilor sau a altor organizații ale societății civile (OSC-uri) în cadrul procesului de proiectare, de implicare comună și de punere în aplicare a activităților aferente Strategiei pentru Marea Neagră; subliniază importanța monitorizării activităților de la Marea Neagră prin stabilirea de repere de sau alți indicatori adecvați;
11. încurajează dezvoltarea de sinergii între diferitele politici ale Uniunii care se regăsesc în cadrul strategiei, îndeosebi fondurile structurale, Programul-cadru de cercetare și dezvoltare și Rețelele de transport transeuropene, pentru a asigura sustenabilitatea măsurilor finanțate; în acest mod, oportunitățile create printr-o inițiativă de dezvoltare economică pot fi preluate de o altă inițiativă complementară;

Joi, 20 ianuarie 2011

12. consideră că incluziunea și apropierea regională sunt principii importante ale viziunii UE asupra regiunii și consideră Turcia și Rusia drept parteneri care ar trebui în mod ideal implicați corespunzător în cooperarea regională de la Marea Neagră; consideră că rolul dublu al Bulgariei, României și Greciei, ca state cu ieșire la mare care sunt și state membre ale UE, este esențial pentru succesul politicii UE în regiunea Mării Negre;
13. consideră că, pentru a obține vizibilitate, orientare strategică și coordinare la înalt nivel, reuniunile ministeriale dintre UE și părțile din regiunea extinsă a Mării Negre ar trebui organizate în mod regulat și ar trebui să implice toți actorii din regiune, inclusiv Organizația Cooperării Economice a Mării Negre (OCEMN), Comisia pentru protejarea Mării Negre împotriva poluării, BERD și BEI; își exprimă convingerea că un instrument instituțional care reunește UE și OCEMN ar putea constitui un pas înainte în direcția creării unui parteneriat autentic în regiune; constată, cu toate acestea, că OCEMN pare a se confrunța în prezent cu dificultăți structurale, necesitând revigorare și reformare pentru a deveni un partener regional eficient;
14. regretă că Forumul Mării Negre pentru Dialog și Parteneriat a fost afectat negativ de tensiuni regionale și, ca urmare, nu a fost înființat până în prezent; consideră că un astfel de forum ar putea contribui la lansarea de idei și încurajarea dialogului între actorii regionali;
15. consideră că strategia pentru Marea Neagră ar trebui dezvoltată la toate nivelurile de cooperare regională; salută cooperarea parlamentară între UE și țările din regiunea Mării Negre;
16. recunoaște importanța autorităților regionale și locale și a părților interesate pentru conceperea și implementarea strategiei, având în vedere legătura strânsă a acestora cu teritoriul și cu populația locală; solicită, prin urmare, identificarea nevoilor acestora și implicarea lor în strategie;
17. salută crearea Forumului societății civile din zona Mării Negre și încurajează cooperarea consolidată dintre autoritățile locale, societatea civilă și societăți comerciale; solicită Comisiei să acorde sprijin consolidat societății civile, inclusiv rețelelor de organizații ale societății civile; subliniază rolul sectorului neguvernamental în asigurarea atât a implementării eficiente a activităților din cadrul Strategiei pentru Marea Neagră, cât și a succesului măsurilor de consolidare a încrederii;
18. subliniază natura complementară a SMN și a Parteneriatului estic și solicită Comisiei să utilizeze abordările diferite ale celor două inițiative în mod pozitiv și să clarifice, la toate nivelurile, modalitatea în care acest nivel substanțial de complementaritate poate fi utilizat; solicită Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să se asigure că SEAE coordonează eficient diferitele inițiative și instrumente utilizate de UE în regiunea extinsă a Mării Negre;
19. salută dezvoltarea Strategiei UE pentru regiunea Dunării, care va fi finalizată până la sfârșitul acestui an și susține aprobarea și demararea punerii în aplicare a acesteia în prima parte a anului 2011; subliniază nevoia de extindere a Strategiei UE pentru regiunea Dunării către regiunea Mării Negre; subliniază faptul că dezvoltarea sustenabilă a regiunii Dunării va continua să consolideze importanța geostrategică a Mării Negre; în consecință, recunoaște în același timp natura diferită a regiunilor și obiectivele geografice distincte ale celor două strategii și consideră că acestea ar trebui să fie complementare și să se consolideze reciproc;
20. subliniază că obiectivul principal urmărit de UE și statele membre în Strategia UE pentru Marea Neagră ar trebui să fie instituirea unui spațiu al păcii, democrației, prosperității și al stabilității, fundamentat pe respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și contribuind la securitatea energetică a UE; consideră că acțiunile în domeniile bunei guvernări, statului de drept, promovării respectării drepturilor omului, gestionării migrației, energiei, transportului, mediului și dezvoltării economice și sociale ar trebui să fie prioritare;

Securitatea și buna guvernare

21. reamintește că regiunea Mării Negre necesită politici active și soluții pe termen lung pentru a face față provocărilor regionale și transnaționale considerabile cu care se confruntă, cum ar fi conflictele prelungite, populația strămutată, litigiile bilaterale, frontierele închise, rivalități strategice ce conduc la militarizare și la proliferarea armelor, instituții și guvernare slabe, deteriorarea regimului democratic, criminalitatea și traficul transfrontalier, gestionarea frontierelor și a circulației, precum și deteriorarea securității și siguranței maritime;

Joi, 20 ianuarie 2011

22. subliniază importanța vitală a stabilirii, încurajării și dezvoltării unor relații de bună vecinătate între țările din regiunea Mării Negre ca premisă pentru cooperarea reușită și consideră inacceptabil faptul că regiunea se confruntă în continuare cu problema frontierelor închise între țări vecine;
23. consideră că UE poate și trebuie să joace un rol mai activ în structurarea cadrului securității din regiunea Mării Negre; solicită o implicare mai puternică a UE în dialogul strategic regional și cooperarea UE cu partenerii săi strategici în chestiuni de securitate, precum și în prevenirea și soluționarea conflictelor, în conformitate cu dreptul internațional; subliniază faptul că dezvoltarea deplină a strategiei pentru Marea Neagră este direct legată de progresul concret înregistrat în rezolvarea pașnică a conflictelor înghețate; solicită, astfel, un angajament mai direct al UE și preluarea rolului de conducere în negocieri și în procesele de pace, pentru a intensifica măsurile de consolidare a încrederii și programele de asistență, vizând stabilirea bazei pentru soluționări globale de durată, precum și pentru a diminua consecințele conflictelor asupra populației locale; salută activitatea EUBAM și a EUMM;
24. solicită Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să depună eforturi pentru a încuraja Rusia să respecte Planul Sarkozy de șase puncte în vederea stabilizării și soluționării conflictului din Georgia;
25. subliniază necesitatea consolidării sistemelor de monitorizare și invită UE să elaboreze un sistem de avertizare rapidă a conflictelor ca instrument de prevenire a conflictelor și de consolidare a încrederii în regiunea Mării Negre pentru a evita destabilizarea și extinderea conflictelor; solicită concentrarea mai degrabă pe cazuri concrete și nu pe îngrijorarea generală; solicită luarea în considerare a măsurilor de consolidare a încrederii, precum publicarea de informații privind vânzările de arme și activitățile militare navale; își exprimă îngrijorarea cu privire la extinderea acordului privind staționarea flotei Rusiei din Marea Neagră în Crimeea și la posibilul impact al acestuia asupra stabilității în regiune;
26. solicită UE să ia măsuri pentru a crea un cadru juridic și mecanisme regionale de contracarare a proliferării armelor în regiunea Mării Negre;
27. solicită abordarea criminalității și traficului transfrontalier, în special a traficului cu droguri și ființe umane, precum și a migrației ilegale în cadrul strategiei pentru Marea Neagră, precum și o întărire a cooperării în privința gestionării frontierelor și a circulației;
28. subliniază necesitatea unei mai bune gestionări a migrației dinspre și către regiunea Mării Negre, prin consolidarea integrării politice, economice și sociale a imigranților, în baza principiilor stabilite în Abordarea globală a migrației a UE;
29. ia act de creșterea numărului de accidente pe mare în ultimii ani, implicând victime umane și daune aduse mediului, precum și de incapacitatea statelor cu ieșire la mare de a asigura operațiuni coordonate și reușite de salvare; în acest sens, solicită UE să utilizeze politica maritimă integrată pentru a coordona activitățile de căutare, salvare și prevenire a accidentelor în regiunea Mării Negre; solicită instituirea unei strategii privind supravegherea în zona Mării Negre;
30. consideră că o strategie de securitate pentru regiunea Mării Negre ar trebui să includă și obiectivele de îmbunătățire a guvernanței, a regimului democratic, a respectării drepturilor omului și a capacităților statului; solicită Comisiei și SEAE să propună, cu statut prioritar, inițiative legate de construcția instituțională și guvernarea democratică, care sunt indispensabile oricărui stat ce dorește o dezvoltare reușită; subliniază faptul că obiectivul de îmbunătățire a guvernanței, a statului de drept și a structurilor statului în fostele state sovietice din regiune reprezintă, în sine, o strategie de securitate, dat fiind că eșecul statal total sau parțial și stagnarea la nivel politic creează condiții pentru interferență externă și amenințări transnaționale;
31. subliniază faptul că, în cadrul strategiei UE pentru regiunea Mării Negre, o atenție importantă trebuie acordată apărării drepturilor omului și consolidării democrației în întreaga regiune, care ar trebui să includă promovarea unei cooperări reușite între organizațiile nonguvernamentale și apărătorii drepturilor omului din regiune;
32. ia act de faptul că una dintre prioritățile UE este creșterea nivelului de respectare a drepturilor omului și a democrației în întreaga lume; subliniază faptul că drepturile omului sunt încălcate zilnic în regiunile ocupate Osetia de Sud și Abhazia; solicită UE și, în special SEAE, să răspundă în mod activ la toate tipurile de încălcare a drepturilor omului în regiunea Mării Negre;

Joi, 20 ianuarie 2011

33. subliniază rolul important pe care OSCE îl joacă în regiune și consideră că este esențial pentru UE să coopereze cu OSCE în domeniul consolidării instituționale, al statului de drept, al monitorizării alegerilor, al libertății mijloacelor de informare în masă, precum și în domeniul democrației și drepturilor omului;

Energie, transport și mediu

34. consideră, pe de o parte, că zona Mării Negre prezintă o importanță strategică pentru securitatea energetică a UE și diversificarea mijloacelor de aprovizionare cu energie a UE și, în acest scop, reiterează importanța stringentă a unei strategii coerente pentru zona Mării Negre; pe de altă parte, consideră cooperarea în domeniile energiei, transportului și mediului esențială pentru dezvoltarea armonioasă și sustenabilă a regiunii; salută lansarea Parteneriatului pentru mediu și așteaptă cu nerăbdare lansarea altor două parteneriate, pentru transport și energie; solicită implementarea rapidă și eficientă a acestora; consideră că dezvoltarea unui cadru juridic comun la nivel regional ar aduce beneficii importante, sub forma unei cooperări și a unor sinergii mai eficace în privința acestor chestiuni; consideră că crearea și susținerea unor rețele profesionale și instituționale ar putea crește șansele unui proces decizional cooperant și eficient;

35. subliniază necesitatea consolidării cooperării energetice multilaterale în regiunea Mării Negre, ale cărei principii-cheie sunt stabilite de OMC și de Tratatul privind carta energiei; sprijină integrarea deplină a piețelor și a cadrului de reglementare pe baza legislației UE din domeniul energiei și al mediului și încurajează participarea statelor din regiunea extinsă a Mării Negre la Tratatul privind carta energiei, precum și asistența UE, a BEI și a BERD la modernizarea infrastructurii energetice în regiunea Mării Negre;

36. subliniază că este important ca statele membre să aibă o abordare comună față de regiunea Mării Negre, cu scopul de a îndeplini obiectivele UE pe termen lung vizând siguranța aprovizionării cu energie și stabilitatea în regiune;

37. reamintește necesitatea unor acțiuni mai solide ale Comisiei ca sprijin pentru măsurile de diversificare a mijloacelor de aprovizionare cu gaze și a unui cadru normativ pentru promovarea unei piețe a gazului transparente, competitive și reglementate; solicită UE, în același timp, să dezvolte în mod activ relațiile de cooperare cu statele din regiunea Mării Negre și să consolideze oportunitățile acestora de a susține proiecte energetice de interes pentru UE; salută, în acest sens, aderarea Republicii Moldova și a Ucrainei la Comunitatea Energetică;

38. subliniază urgența înființării Adunării Parlamentare Euronest, ceea ce va contribui la realizarea obiectivelor Parteneriatului estic și, astfel, va avea un impact pozitiv asupra chestiunilor legate de securitatea energetică;

39. reamintește obiectivul UE de diversificare a rutelor și surselor de aprovizionare, precum și de elaborare a unei politici energetice comune a UE; subliniază importanța proiectelor legate de coridorul sudic, în special importanța fundamentală pentru securitatea energetică a Europei a proiectului Nabucco, proiect de prioritate strategică al UE, și a realizării rapide a acestuia; ia act de proiectul South Stream; subliniază importanța transportului de gaz natural lichefiat (GNL) în Europa, sub forma proiectului AGRI și a creării unor terminale GNL în porturile Mării Negre, precum și importanța conductei paneuropene de petrol Constanța-Trieste;

40. îndeamnă Comisia să încheie acordurile cu potențialele țări furnizoare pentru gazoductul Nabucco până la sfârșitul lui 2011;

41. consideră că pachetul privind infrastructura energetică ce urmează să fie prezentat în scurt timp de către Comisie trebuie să pună un accent deosebit pe proiectele în domeniul energiei planificate în regiunea Mării Negre; atrage atenția asupra faptului că rutele de tranzit care traversează statele din regiune pot îmbunătăți în mod semnificativ siguranța aprovizionării în UE;

42. subliniază potențialul surselor de energie regenerabile în regiunea Mării Negre, care ar putea contribui considerabil la un viitor energetic sigur la nivel global și la o creștere economică durabilă și îndeamnă Comisia și țările cu ieșire la Marea Neagră să deblocheze acest potențial;

Joi, 20 ianuarie 2011

43. solicită ca parteneriatul UE-regiunea Mării Negre să includă transferul de cunoștințe și de tehnologie în domeniul energiei regenerabile, al eficienței energetice și al asistenței tehnice la proiectarea rețelelor și subliniază că economiile de energie sunt esențiale pentru sporirea siguranței aprovizionării; sprijină cercetarea în domeniul surselor alternative de energie, în special al energiilor regenerabile, al eficienței energetice și al economiilor de energie, acestea fiind esențiale pentru a putea face față provocărilor create de schimbările climatice și pentru a contribui la eforturile globale de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră;

44. susține dezvoltarea continuă de inițiative în cadrul programelor TRACECA și INOGATE; solicită UE să acorde mai multă asistență pentru proiectele de infrastructură din regiune, atât în mod direct, cât și prin coordonarea altor contribuitori și investitori;

45. consideră esențială dezvoltarea porturilor UE la Marea Neagră și la Dunărea maritimă, inclusiv a terminalelor pentru petrol și gaz și a infrastructurii pentru transportul intermodal, în scopul îmbunătățirii comerțului internațional și a transportului hidrocarburilor în regiune; consideră necesară modernizarea infrastructurilor în regiunea Mării Negre și stabilirea conexiunilor cu coridoarele europene de transport; solicită Comisiei și statelor membre să accelereze realizarea proiectelor prioritare de transport transeuropene de pe axele 7, 18, 21 și 22, prevăzute în anexa II la Decizia nr. 884/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004, de modificare a Deciziei nr. 1692/96/CE privind orientările comunitare pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport și integrarea progresivă a acestora cu TRACECA, cu axa centrală, cea de sud-est și cu rutele maritime pentru transport internațional definite în Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European „Extinderea principalelor axe transeuropene de transport către țările învecinate - Orientări pentru transportul în Europa și în regiunile învecinate” [COM(2007)0032] și a coridoarelor de transport paneuropene 8 și 9;

46. solicită statelor cu ieșire la Marea Neagră să încheie un memorandum de înțelegere în vederea dezvoltării coridoarelor maritime ale Mării Negre și solicită Comisiei să deschidă o linie bugetară TEN-T care să finanțeze coridoarele maritime ale Mării Negre, similară celor prin care se finanțează coridoarele maritime din Marea Baltică, Marea Nordului și Marea Mediterană;

47. salută acțiunile întreprinse pentru extinderea spațiului aerian comun european pentru a include țările de la Marea Neagră; invită Comisia să urmărească dialogul cu Republica Moldova privind liberalizarea sectorului său de transport aerian și să înceapă rapid negocierile pentru aderarea Republicii Moldova la spațiul aerian comun european;

48. subliniază importanța Mării Negre ca resursă naturală și își exprimă profunda îngrijorare cu privire la situația mediului în această regiune; subliniază necesitatea unui echilibru între dezvoltarea economică și protecția mediului, precum și necesitatea unei abordări comune a acestei provocări și subliniază, prin urmare, necesitatea unei aplicări integrale a Convenției privind protejarea Mării Negre împotriva poluării;

49. solicită Comisiei să acorde prioritate cerințelor privind eficiența energetică și protecția mediului și a climei cu ocazia finanțării proiectelor de infrastructură, care ar trebui să se bazeze pe o evaluare de mediu pozitivă; reamintește provocările rezultate în urma efectelor schimbărilor climatice în regiunea Mării Negre și, de aceea, îndeamnă la intensificarea cooperării între țările cu ieșire la Marea Neagră, mai ales în domeniul prevenirii situațiilor de urgență;

50. solicită UE să includă Marea Neagră în cadrul politicii maritime integrate și, în special, în politica comună în domeniul pescuitului (PCP) în condiții de egalitate cu celelalte bazine europene; UE ar trebui să depună toate eforturile diplomatice necesare pentru a apropia statele cu deschidere la Marea Neagră din afara UE cât mai mult posibil de principiile PCP; subliniază importanța creării unui organism separat de gestionare a stocurilor comune pentru Marea Neagră, precum și importanța punerii în aplicare a mecanismului aferent planurilor multianuale de gestionare;

Dezvoltarea economică, socială și umană

51. consideră că ar trebui promovată dezvoltarea economică, socială și umană a regiunii în ansamblu; acordă o importanță deosebită respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale în regiune; subliniază că regiunea deține resurse naturale extraordinare, care pot încuraja o creștere economică rapidă; subliniază faptul că gestionarea adecvată a acestor resurse este vitală pentru facilitarea acestei dezvoltări;

Joi, 20 ianuarie 2011

52. subliniază că liberalizarea în continuare a comerțului și intensificarea schimburilor intraregionale sunt esențiale pentru dezvoltarea economică a regiunii; subliniază importanța creării, în regiunea Mării Negre, a unui spațiu al oportunităților și prosperității economice pentru populația locală și partenerii comerciali ai regiunii; subliniază nevoia combaterii fraudei și a corupției, în vederea creșterii gradului de atractivitate a regiunii pentru investitori; subliniază importanța cooperării în domeniul turismului și al dezvoltării porturilor și a liniilor de coastă; susține politica maritimă integrată a UE, care vizează dezvoltarea socio-economică a regiunilor maritime, dar regretă că dimensiunea referitoare la Marea Neagră a acesteia este puțin dezvoltată; salută rezultatele obținute în cooperarea din domeniul educației, cercetării și tehnologiei; încurajează, încă o dată, obiectivul de promovare a dezvoltării sociale și a unei societăți civile puternice; subliniază faptul că UE ar trebui să-și continue eforturile în cadrul dialogului privind facilitarea obținerii vizelor desfășurat cu țările din regiune;

53. își exprimă convingerea că UE ar trebui să joace un rol mai important în regiunea Mării Negre, oferind țărilor din regiune mai multe perspective privind o integrare mai apropiată în cadrul politicilor UE; subliniază faptul că oportunitățile de liberalizare a comerțului și crearea unei zone de liber schimb în conformitate cu principiile OMC ar trebui considerate cu atenție, examinate integral și promovate;

54. atrage atenția asupra parteneriatului strategic pe termen lung dintre UE și Rusia și asupra intereselor comune ale acestora în ceea ce privește creșterea volumului schimburilor comerciale și a investițiilor bilaterale, facilitarea și liberalizarea comerțului în cadrul economiei mondiale, precum și consolidarea și dezvoltarea concurenței, inclusiv în regiunea Mării Negre;

55. recunoaște că regiunea Mării Negre a fost lovită puternic de criza financiară mondială, care a avut ca rezultat încetarea bruscă a unei perioade de creștere de 6 % pe an, în medie, precum și a fluxului de capital străin, necesar continuării dezvoltării economice a statelor riverane din regiunea Mării Negre, supunând sistemul financiar al regiunii unei presiuni extreme; subliniază că această situație trebuie abordată prin consolidarea reglementărilor financiare și bancare, îmbunătățirea credibilității și transparenței fiscale, combaterea fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a corupției, intensificarea cooperării regionale și sporirea coordonării între organizațiile regionale, cum ar fi OCEMN;

56. încurajează formularea, în contextul acestei strategii, a unei abordări integrate și utilizarea principiilor încetățenite ale politicilor de coeziune și de vecinătate ale UE, care pot contribui la obținerea unor rezultate concrete, facilitând, totodată, procesul de consolidare a resurselor pentru regiunile rămase în urmă; consideră, în special, că ar trebui promovată cooperarea transfrontalieră între regiuni pentru a aborda problemele comune prin măsuri coordonate; subliniază faptul că Gruparea europeană de cooperare teritorială (GECT) oferă un cadru de colaborare potrivit pentru o guvernare structurată, pe mai multe niveluri; solicită Comisiei să caute modalități de a coordona mai bine diferitele instrumente europene de cooperare transfrontalieră la granițele externe ale Uniunii;

57. subliniază că schimbul de bune practici dintre regiuni are o importanță centrală pentru toate domeniile de cooperare, deoarece regiunile care au o experiență îndelungată în elaborarea și implementarea de proiecte ar putea sprijini alte regiuni să-și îmbunătățească performanțele;

58. consideră că îmbunătățirea capacității administrative a tuturor părților interesate de la nivel regional și local din regiunea Mării Negre este esențială pentru a asigura implementarea eficientă și gestionarea financiară corectă a proiectelor UE, o mai mare transparență și responsabilitate și o dezvoltare teritorială echilibrată în regiune;

59. subliniază importanța facilitării obținerii de vize și a mobilității persoanelor în regiune și îndeamnă Comisia să ia în considerare elaborarea de regimuri preferențiale de acordare a vizelor pentru oameni de afaceri, cadre universitare, tineri, autorități locale și alte grupuri, în vederea consolidării contactelor în întreaga regiune și, în special, în vederea consolidării încrederii; încurajează elaborarea, sub egida UE, a unor proiecte comune privind promovarea patrimoniului cultural și a turismului în regiune;

60. consideră în continuare că programele de promovare a dialogului intercultural și între comunități religioase necesită o încurajare susținută pentru a promova cooperarea în regiune, că inițiativele comune

Joi, 20 ianuarie 2011

în domeniul educației și al mijloacelor de informare în masă sunt deosebit de necesare pentru a crea și consolida legături semnificative între liderii de opinie din regiune și că inițiative precum Rețeaua Universităților de la Marea Neagră reprezintă bune exemple ale modalității în care interacțiunea academică poate determina sinergii pozitive în regiune; solicită consolidarea rețelilor universitare și studențești, a infrastructurilor și a proiectelor de cercetare în colaborare; salută inițiativa de a înființa și susține un Colegiu al Mării Negre care să contribuie la formarea unei elite regionale care să poată considera cooperarea ca fiind o metodă naturală de abordare a dificultăților comune;

61. recunoaște realizările proiectului Black Sea Interconnection în ceea ce privește crearea unei rețele regionale de cercetare și educație în regiunea extinsă a Mării Negre, precum și conectarea acesteia la GEANT, și invită Comisia să continue să sprijine proiectele de cercetare în regiunea Mării Negre, printre care HP-SEE, SEE-GRID, SCENE, CAREN și BSRN;

*

* *

62. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale statelor din regiunea Mării Negre.

Pakistan: asasinarea lui Salmaan Taseer, guvernatorul provinciei Punjab

P7_TA(2011)0026

Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la Pakistan, în special la asasinarea guvernatorului Salmaan Taseer

(2012/C 136 E/16)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind drepturile omului și democrația în Pakistan, în special cele din 20 mai 2010 ⁽¹⁾ și 12 iulie 2007 ⁽²⁾, 25 octombrie 2007 ⁽³⁾ și 15 noiembrie 2007 ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 2010 referitoare la Raportul anual 2009 privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în această privință ⁽⁵⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 16 noiembrie 2009 cu privire la libertatea religioasă sau a credinței în care se subliniază importanța strategică a acestei libertăți și a combaterii intoleranței religioase,
- având în vedere declarația comună UE-Pakistan din 4 iunie 2010, în care ambele părți și-au reafirmat determinarea de a aborda în comun aspectele legate de securitatea regională și mondială, de a promova respectarea drepturilor omului și de a coopera pentru consolidarea guvernului și instituțiilor democratice din Pakistan,
- având în vedere declarația președintelui său din 19 noiembrie 2010 cu privire la condamnarea la moarte a lui Asia Bibi,
- având în vedere declarația din 4 ianuarie 2011 a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Catherine Ashton, privind asasinarea guvernatorului Salmaan Taseer, precum și declarația acesteia din 12 noiembrie 2010 privind un caz de condamnare la moarte în Pakistan,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0194.

⁽²⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 583.

⁽³⁾ JO C 263 E, 16.10.2008, p. 666.

⁽⁴⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 434.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0489.

Joi, 20 ianuarie 2011

- având în vedere articolul 18 din Declarația Universală a Drepturilor Omului (DUDO) din 1948,
 - având în vedere Declarația ONU privind eliminarea tuturor formelor de intoleranță și de discriminare pe bază de religie și credință din 1981,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Salmaan Taseer, guvernatorul provinciei Punjab, era unul dintre criticii cei mai vocali și mai vizibili ai legilor privind blasfemia și ai abuzului exercitat de grupurile extremiste în cazuri cum ar fi cel al lui Asia Bibi, femeia creștină condamnată la moarte pentru blasfemie în temeiul secțiunii 295-C din Codul penal pakistanez;
 - B. întrucât, la 4 ianuarie 2011, Salmaan Taseer a fost asasinat în Islamabad de către una dintre propriile sale gărzi, Malik Mumtaz Hussein Qadri, care nu era de acord cu opoziția lui Taseer față de legile pakistaneze privind blasfemia;
 - C. întrucât nicio altă gardă care a asistat la asasinarea guvernatorului Taseer nu a încercat să-l oprească în vreun fel pe asasin; întrucât asasinul a fost salutat și sprijinit de sute de avocați atunci când a apărut la tribunal, iar zeci de mii de demonstranți au ieșit pe străzile din Karachi pentru a-și arăta susținerea față de fapta sa; întrucât un imam important a emis o fatwa împotriva lui Sherry Rehman, un fost ministru pakistanez, politician reformator și jurnalist bine-cunoscut, desemnând-o drept următoarea persoană care trebuie să fie ucisă;
 - D. întrucât în urma tragicului eveniment, o alianță amplă a clericilor din această țară, reprezentată de Jamaate Ahle Sunnat Pakistan, o organizație care este purtătoarea de cuvânt a sectei moderate Barelvi, a emis un comunicat care iertauciderea guvernatorului Taseer și îl onora pe ucigaș, afirmând că „niciun musulman nu ar trebui să participe la funeralii sau să încerce măcar să se roage pentru Salman Taseer sau să își exprime regretul sau simpatia pentru incident” și solicitând ca niciun musulman să nu adreseze rugăciuni funerare și niciun cleric religios să nu officieze funeraliile guvernatorului asasinat;
 - E. întrucât capitolul referitor la drepturile fundamentale din Constituția Pakistanului din 1973 garantează „libertatea de a profesa o religie și de a gestiona instituții religioase” (articolul 20), egalitatea pentru toți cetățenii (articolul 25) și „drepturile și interesele legitime ale minorităților” (articolul 26);
 - F. întrucât la 25 decembrie 2009 președintele Asif Ali Zardari a reafirmat angajamentul Partidului Popular Pakistanez de a respecta drepturile tuturor persoanelor aparținând unor minorități de fi tratate ca cetățeni egali;
 - G. întrucât dispozițiile legale cunoscute ca „legile privind blasfemia”, introduse în 1982 și 1986, subminează drepturile fundamentale religioase și ale minorităților acordate prin Constituție, sunt utilizate în mod abuziv de grupurile extremiste și de cei care doresc să se răzbune din motive personale și au dus la intensificarea violenței împotriva minorităților religioase, precum și împotriva unor cetățeni cu spirit critic, care îndrăznesc să se împotrivescă in justiției;
 - H. întrucât marea majoritate a persoanelor acuzate în temeiul legilor privind blasfemia sunt musulmani, dar acuzațiile împotriva unor persoane aparținând cultelor minoritare pot declanșa acte de violență disproporționate împotriva întregii lor comunități;
 - I. întrucât, la 30 decembrie 2010, guvernul pakistanez și-a renegat angajamentul de a revizui legile discriminatorii, anunțând într-o declarație politică că nu intenționează să abroge sau să modifice legile privind blasfemia;
 - J. întrucât asasinarea guvernatorului Taseer provoacă îngrijorări legate de securitatea judecătorilor care se ocupă de cazuri de blasfemie, dat fiind faptul că judecătorii de la instanțele inferioare au fost deja supuși presiunilor extremiștilor musulmani și chiar și judecătorii de la instanțele superioare ar putea avea rezerve să adopte hotărâri juste în cazurile de persecuție religioasă, de frica unor atacuri teroriste la adresa lor;

Joi, 20 ianuarie 2011

- K. întrucât, de la asasinarea guvernatorului Taseer, vocile moderate, minoritățile religioase și apărătorii drepturilor omului se simt din ce în ce mai nesiguri;
- L. întrucât articolul 3 alineatul (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că promovarea democrației și respectarea drepturilor omului și a libertăților civile constituie principii și obiective fundamentale ale Uniunii Europene și oferă o bază comună în relațiile sale cu țările terțe; întrucât acordarea ajutorului UE pentru comerț și dezvoltare depinde de respectarea drepturilor omului și ale minorităților,
1. condamnă în mod ferm uciderea brutală a lui Salmaan Taseer, guvernatorul provinciei pakistaneze Punjab, la 4 ianuarie 2011 într-o piață din Islamabad, îi apreciază curajul și tăria morală de a adopta o poziție în favoarea toleranței religioase și a tratamentului uman față de cei fără putere, în pofida climatului politic polarizat din Pakistan și își exprimă condoleanțele pentru familia victimei și poporul pakistanez;
 2. îndeamnă autoritățile pakistaneze să efectueze o investigație aprofundată cu privire la toate aspectele asasinatului și să îi aducă pe toți autorii acestei crime rapid în fața justiției, cu respectarea strictă a statului de drept;
 3. constată că multe grupuri pentru drepturile omului au criticat lipsa de susținere pentru pozițiile curajoase ale guvernatorului Taseer din partea liderilor pakistanezi - atât politicieni, cât și membri ai armatei - și își exprimă consternarea și profunda îngrijorare în legătură cu gradul ridicat de sprijin popular, chiar și printre juriști, pentru intoleranța religioasă și crimă, manifestat prin demonstrații și susținere publică pentru asasin; solicită guvernului pakistanez să nu permită înăbușirea vocilor moderate din țară de către extremiști;
 4. este profund îngrijorat de faptul că anumite părți ale armatei, ale corpului judiciar și ale clasei politice ar satisface tacit sau chiar deschis solicitările extremiștilor politici sau religioși din Pakistan;
 5. își exprimă îngrijorarea în legătură cu faptul că asasinul guvernatorului Taseer din Islamabad era un polițist din propria unitate de protecție a guvernatorului; solicită guvernului pakistanez să elimine elementele extremiste islamiste din rândul forțelor de securitate pakistaneze și să asigure respectarea de către forțele de securitate a Constituției și a statului de drept;
 6. își exprimă sprijinul față de toate măsurile luate de guvernul pakistanez în lupta împotriva răspândirii extremismului violent;
 7. este îngrijorat că legile pakistaneze privind blasfemia, față de care guvernatorul Taseer se opusese în mod public, sunt încă utilizate pentru a persecuta confesiuni religioase, inclusiv creștini precum Asia Bibi, mamă a cinci copii, care a fost condamnată la moarte;
 8. solicită autorităților pakistaneze să o elibereze imediat pe Asia Bibi și să ia măsuri pentru garantarea siguranței familiei ei, care a trebuit să se ascundă; solicită președintelui Zadari să își exercite autoritatea constituțională pentru a o grația ca urmare a încheierii recursului introdus în numele său;
 9. deplânge faptul că cele două partide politice religioase majore din Pakistan au declarat că Salmaan Taseer merita să fie ucis pentru opiniile lui, incitând astfel în plus la frică și satisfăcând terorismul și criminalitatea politică și religioasă;
 10. este îngrijorat că libertatea de exprimare, inclusiv pe internet, ar putea fi restrânsă în Pakistan în urma asasinării guvernatorului Taseer, deoarece învățații religioși din cadrul Jamaat e-Ahl e-Sunnat Pakistan afirmă în mod deschis că „susținătorii sunt la fel de vinovați ca cel care a comis o blasfemie”, adăugând că „politicienii, mass-media și alții ar trebui să tragă învățăminte din această moarte exemplară”;
 11. salută condamnarea asasinatului de către secțiuni semnificative ale presei pakistaneze și ia act de acțiunile întreprinse de organismul de reglementare a mass-mediei din Pakistan împotriva anumitor posturi de televiziune ca răspuns la anumite aspecte legate de prezentarea lor a evenimentului;

Joi, 20 ianuarie 2011

12. sprijină solicitarea din partea unor jurnaliști pakistanezi importanți de a examina rolul mass-mediei ca platformă pentru predicatori radicali și alți extremiști care l-au amenințat în mod public pe Taseer și alte figuri publice care gândesc la fel;
13. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la faptul că legile privind blasfemia – care pot atrage pedeapsa cu moartea în Pakistan și care sunt adesea utilizate pentru a justifica cenzura, inculparea, persecuția și, în anumite cazuri, uciderea membrilor minorităților politice, rasiale și religioase – pot face obiectul unor abuzuri care afectează locuitorii de toate religiile din Pakistan;
14. solicită din nou guvernului pakistanez să revizuiască aprofundat legile privind blasfemia și aplicarea lor actuală, inclusiv cele privind pedeapsa obligatorie cu moartea sau detenția pe viață prevăzute de secțiunea 295 C din Codul penal pakistanez care prevede pedeapsa obligatorie cu moartea pentru cei găsiți vinovați de blasfemie împotriva profetului Mohammed, pentru a pune în aplicare modificările sugerate de Ministerul Federal pentru Minorități;
15. salută în special eforturile lui Shahbaz Bhatti, ministrul pentru minorități, și ale lui Sherry Rehman, care au introdus un proiect de lege în vederea abolirii pedepsei cu moartea pentru blasfemie; solicită autorităților pakistaneze să facă tot posibilul pentru a proteja viețile tuturor celor amenințați de radicali islamiști pentru vederile lor seculare sau divergente, în special avocați, judecători și activiști pentru drepturile omului care apără statul de drept;
16. așteaptă ca guvernul pakistanez să ia toate măsurile necesare pentru a garanta securitatea tuturor judecătorilor din Pakistan, permițându-le să-și îndeplinească rolul constituțional fără frică de intimidare, violență sau hărțuire;
17. salută semnarea de către Pakistan a instrumentelor de ratificare a Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice al ONU și a Convenției împotriva torturii; solicită guvernului pakistanez să își retragă rezervele exprimate cu privire la aceste două acorduri și să garanteze libertatea religioasă, astfel cum este înscrisă în Pactul ONU, acordând protecție cetățenilor lor pentru a le permite să își practice liber religia;
18. invită guvernul pakistanez să garanteze minorităților respectarea drepturilor omului menționate în Constituție și în Declarația Universală a Drepturilor Omului, în special la articolul 18, care prevede că „orice om are dreptul la libertatea gândirii, de conștiință și religie”;
19. sprijină orice inițiativă de promovare a dialogului și a respectului reciproc între comunități; îndeamnă autoritățile politice și religioase din Pakistan să promoveze toleranța și să ia inițiative împotriva urii și a extremismului violent;
20. solicită guvernului pakistanez să pună în aplicare reformele propuse ale sistemului de învățământ și să reglementeze și să inspecteze școlile „madrasa”; invită autoritățile pakistaneze să elimine din manualele aprobate de departamentul responsabil de programa școlară națională din cadrul Ministerului Educației toate elementele care promovează ura, superioritatea religioasă și defăimarea religiei;
21. invită Serviciul European de Acțiune Externă să includă toleranța religioasă în societate pe lista subiectelor discutate în cadrul dialogului său politic cu Pakistan, acest aspect fiind de cea mai mare importanță în lupta pe termen lung împotriva extremismului religios;
22. invită statele membre și Comisia să acorde în continuare sprijin financiar organizațiilor de apărare a drepturilor omului și apărătorilor acestora și să elaboreze măsuri practice pentru a sprijini mișcarea societății civile din Pakistan împotriva legilor privind blasfemia și a altor reglementări discriminatorii;
23. îndeamnă Serviciul European de Acțiune Externă să insiste ca guvernul pakistanez să respecte clauza privind democrația și drepturile omului inclusă în Acordul de cooperare dintre Uniunea Europeană și Republica Islamică Pakistan; solicită Comisiei să prezinte un raport privind punerea în aplicare a Acordului de cooperare și a clauzei privind democrația și drepturile omului;

Joi, 20 ianuarie 2011

24. solicită Serviciului European de Acțiune Externă să sprijine guvernul pakistanez să își dezvolte Ministerul pentru Drepturile Omului și să instituie o Comisie Națională pentru Drepturile Omului eficace, independentă și cu autoritate;

25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și guvernului și parlamentului Pakistanului.

Brazilia: extrădarea lui Cesare Battisti

P7_TA(2011)0027

Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la Brazilia: extrădarea lui Cesare Battisti

(2012/C 136 E/17)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 5 februarie 2009 referitoare la refuzul extrădării lui Cesare Battisti din Brazilia ⁽¹⁾,
- având în vedere recomandarea Consiliului din 12 martie 2009 privind Parteneriatul strategic Uniunea Europeană – Brazilia ⁽²⁾, și în special alineatul (1) litera (n) al acestuia, care menționează în mod explicit recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești definitive,
- având în vedere Acordul-cadru de cooperare între Comunitatea Europeană și Republica Federativă a Braziliei,
- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană și principiile consfințite de acesta legate de democrație și statul de drept pe care se întemeiază UE,
- având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât parteneriatul dintre UE și Republica Federală Brazilia se bazează pe încredere reciprocă și pe respectarea democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale;
- B. întrucât relațiile economice, comerciale și politice dintre Brazilia și Uniunea Europeană sunt excelente și în plină expansiune și se bazează, printre altele, pe principii comune precum respectarea drepturilor omului și al statului de drept;
- C. întrucât Cesare Battisti a fost condamnat în contumacie prin hotărâri definitive pronunțate de instanțele italiene pentru săvârșirea a patru omoruri și pentru asocierea cu grupuri armate, furt, deținere de arme de foc și a primit două sentințe de închisoare pe viață;
- D. întrucât Cesare Battisti a stat ascuns până la arestarea sa în Brazilia în martie 2007;
- E. întrucât Cesare Battisti a depus o cerere la Curtea Europeană a Drepturilor Omului privind decizia de extrădare în Italia și întrucât aceasta fost respinsă ca inadmisibilă în decembrie 2006;
- F. întrucât dispozițiile și normele din Tratatul privind extrădarea din 1989 dintre Italia și Republica Federativă a Braziliei au încercat să definească mecanismele de cooperare între autoritățile celor două state în domeniul extrădării, în deplină conformitate cu garanțiile prevăzute de sistemele juridice ale acestora;

⁽¹⁾ JO C 67 E, 18.3.2010, p. 146.

⁽²⁾ JO C 87 E, 1.4.2010, p. 168.

Joi, 20 ianuarie 2011

- G. întrucât la 18 noiembrie 2009 Curtea Supremă din Brazilia a decis să permită extrădarea lui Cesare Battisti și l-a autorizat pe președintele în exercițiu al Republicii Federative a Braziliei să îl trimită pe deținut în Italia, în conformitate cu normele din Tratatul privind extrădarea dintre Italia și Brazilia;
- H. întrucât la 31 decembrie 2010 președintele în exercițiu de atunci a decis să refuze extrădarea lui Cesare Battisti;
- I. întrucât decizia a fost contestată de guvernul italian în fața Curții Supreme din Brazilia;
- J. întrucât avocații lui Cesare Battisti au solicitat în mod oficial la aceeași instanță extrădarea imediată a acestuia;
- K. întrucât la 6 ianuarie 2011 Președintele Curții Supreme din Brazilia a refuzat extrădarea imediată a lui Cesare Battisti și a redeschis în mod oficial cauza, care va fi analizată în februarie când Curtea își reia activitatea,
1. afirmă că respectarea legalității și a independenței aparatului judiciar, inclusiv tratamentul echitabil față de cei condamnați, este una dintre valorile de bază ale UE și a statelor sale membre, precum și ale Braziliei;
 2. subliniază că parteneriatul dintre UE și Republica Federală Brazilia se bazează pe recunoașterea reciprocă a faptului că ambele părți respectă statul de drept și drepturile fundamentale, inclusiv dreptul la apărare și dreptul de a beneficia de un proces corect și echitabil;
 3. își exprimă încrederea că, în lumina acestor considerente, autoritățile braziliene competente își vor exercita dreptul – și își vor îndeplini datoria – de a procesa noua cerere a guvernului italian de revizuire a deciziei privind extrădarea lui Cesare Battisti și va examina modalitățile de a garanta că tratatul bilateral privind extrădarea este interpretat corect;
 4. solicită Serviciului European de Acțiune Externă să poarte un dialog politic cu Brazilia și să se asigure că orice decizie luată este conformă întru totul principiilor de bază ale UE și în spiritul unor bune relații cu statele membre;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Vice-președintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernului Braziliei, președintelui Republicii Federative a Braziliei, președintelui Congresului Braziliei și Președintelui Delegației pentru relațiile cu țările Mercosur.

Iran, în special cazul lui Nasrin Sotoudeh

P7_TA(2011)0028

Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la Iran – cazul lui Nasrin Sotoudeh

(2012/C 136 E/18)

Parlamentul European,

— având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Iranul, în special cele referitoare la drepturile omului și, în mod deosebit, rezoluțiile adoptate la 10 februarie 2010 ⁽¹⁾ și la 8 septembrie 2010 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 9.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0310.

Joi, 20 ianuarie 2011

- având în vedere declarația făcută la 23 noiembrie 2010 de Navy Pillay, Înaltul Comisar ONU pentru drepturile omului, care și-a exprimat îngrijorarea cu privire la cazul lui Nasrin Sotoudeh și a afirmat că acesta se înscrie în cadrul unor represiuni mai largi și că situația apărătorilor drepturilor omului în Iran devine din ce în ce mai dificilă,
 - având în vedere Declarația Organizației Națiunilor Unite privind apărătorii drepturilor omului, adoptată prin consens de către Adunarea Generală a ONU în 1998, care prevede că statele „iau toate măsurile necesare pentru a asigura protecția de către autoritățile naționale [a apărătorilor drepturilor omului] împotriva violenței, amenințărilor, represaliilor, discriminării de facto sau de jure, presiunii sau oricărui alte acțiuni arbitrare”, care constituie consecințe ale eforturilor lor legitime de a promova drepturile omului,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale și Convenția cu privire la drepturile copilului la care Iranul este parte,
 - având în vedere Rezoluția Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite din 21 decembrie 2010 referitoare la situația drepturilor omului în Republica Islamică Iran,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Nasrin Sotoudeh, avocată de prestigiu în domeniul drepturilor omului, a fost condamnată la 11 ani de închisoare, fiind acuzată că „a acționat împotriva securității naționale”, „a fost membră a Centrului pentru apărătorii drepturilor omului”, că nu a purtat *hejab* (vălul islamic) în timpul unui mesaj video, precum și că „a făcut propagandă împotriva regimului”; întrucât acesteia i s-a interzis, de asemenea, să practice avocatura și să călătorească timp de 20 de ani după săvârșirea pedepsei;
- B. întrucât Sotoudeh, mamă a doi copii, a fost arestată la 4 septembrie 2010, a fost ținută timp îndelungat în izolare, a fost torturată și i s-a interzis contactul cu familia și avocatul și întrucât aceasta a fost foarte aproape de moarte după ce a făcut greva foamei pentru a protesta împotriva condițiilor sale de detenție și a nerespectării dreptului său la un proces echitabil;
- C. întrucât soțul lui Sotoudeh, Reza Khandan, a fost convocat de poliție la 15 ianuarie 2011 și a fost reținut peste noapte, a fost eliberat pe baza cauțiunii unui garant și este urmărit penal pentru sprijinirea soției sale;
- D. întrucât Nasrin Sotoudeh a fost avocata cetățeanului olandez Zahra Bahrani, care a fost arestat după protestele din Ashura din 27 decembrie 2009 și condamnat recent la moarte;
- E. întrucât condamnarea lui Sotoudeh face parte dintr-un asalt sistematic asupra avocaților din domeniul drepturilor omului și al activiștilor din Iran, care cuprinde condamnarea din 7 ianuarie 2011 a lui Shiva Nazarahari, cofondatoare a Comisiei reporterilor pentru drepturile omului și activistă marcantă, la patru ani de închisoare și 74 de lovituri de bici, precum și condamnarea din 30 octombrie 2010 a lui Mohammad Seifzadeh, avocat eminent, la nouă ani de închisoare și interdicția de a practica avocatura timp de zece ani; întrucât avocatul din domeniul drepturilor omului Mohammad Oliyafar săvârșește în prezent o pedeapsă de un an de închisoare pentru sprijinirea clienților săi; întrucât printre alți apărători ai drepturilor omului care se confruntă cu persecuția iminentă se numără Mohammad Ali Dadkhah, Abdolfattah Soltani și Houtan Kian;
- F. întrucât la mai bine de un an de la demonstrațiile de la Ashura, din decembrie 2009, sute de cetățeni iranieni care au fost arestați zac în continuare în închisoare, iar autoritățile au continuat seria arestărilor în cursul acestui an, în special cu ocazia Zilei studenților din 7 decembrie 2010, și întrucât, potrivit rapoartelor întocmite de Amnesty International, peste 70 de studenți se află încă în închisoare;
- G. întrucât jurnaliștii și bloggerii continuă și ei să fie vizați, raportându-se că un număr de peste 30 de jurnaliști se află în prezent în închisoare și chiar reprezentanți reputați ai culturii iraniene, cum ar fi regizorul Jafar Panahi, căruia i s-a interzis în decembrie 2010 să facă filme timp de 20 de ani, a fost condamnat la 6 ani de închisoare și i s-a îngrădit libertatea de exprimare;

Joi, 20 ianuarie 2011

- H. întrucât cazurile de mărturisiri forțate, tortură și rele tratamente aplicate prizonierilor, privare de somn, detenție în izolare, detenție ilegală, aplicare a unor tratamente crude, inumane și degradante, abuzuri fizice, inclusiv violență sexuală, precum și cazurile de impunitate a reprezentanților statului sunt în continuare larg răspândite în Iran și ridică semne de întrebare cu privire la corectitudinea și transparența procedurilor judiciare din această țară;
- I. întrucât, în loc să poată investiga cazurile de execuții extrajudiciare, rudele îndoliate ale celor uciși pot fi victimele arestărilor, cum a fost cazul lui Mahdi Ramazani, care a fost arestat la mormântul fiului său în decembrie 2010 și i s-a cerut o cauțiune exorbitantă, pe care nu este în măsură să o plătească;
- J. întrucât Iranul și-a luat angajamentul față de comunitatea internațională de a respecta Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice,
1. invită guvernul Republicii Islamice Iran să o elibereze imediat și necondiționat pe Nasrin Sotoudeh, precum și pe toți ceilalți prizonieri de conștiință, și consideră că condamnarea lui Nasrin Sotoudeh este de natură politică, aceasta urmărind înlăturarea unuia dintre cei mai importanți apărători ai drepturilor omului din Iran;
 2. condamnă cu tărie sentința deosebit de severă împotriva lui Nasrin Sotoudeh și intimidarea soțului său și o felicită pentru curajul și angajamentul său;
 3. invită Republica Islamică Iran să adere la standardele promovate de Principiile de bază ale Națiunilor Unite privind rolul Barourilor, care prevăd că deputaților trebuie să li se permită să își desfășoare activitatea „fără intimidare, impedimente, hărțuire sau amestec neavenit” și recunoaște că avocații au dreptul la libertatea de exprimare, inclusiv „dreptul de a participa la discuții publice cu privire la chestiuni legate de drept, administrația justiției și promovarea și protecția drepturilor omului”;
 4. deplânge profund lipsa de echitate și transparență a procesului judiciar din Iran și solicită autorităților iraniene să respecte dreptul la un proces echitabil în legislație și în practică; îl invită pe șeful autorității judiciare iraniene, Ayatollah Sadegh Amoli Larijani, să înființeze o comisie independentă care să examineze urmărirea penală a avocaților din domeniul drepturilor omului și să îi tragă la răspundere pe oficialii care au fost implicați în proceduri ilegale;
 5. invită autoritățile să combată impunitatea persoanelor care încalcă drepturile omului în cadrul forțelor de securitate; reiterează solicitarea sa privind organizarea unei anchete independente în ceea ce privește alegațiile referitoare la execuțiile extrajudiciare, de la alegerile prezidențiale contestate din luna iunie, precum și urmărirea în justiție a persoanelor presupuse a fi încălcat legea;
 6. invită guvernul din Iran să coopereze pe deplin cu toate mecanismele internaționale din domeniul drepturilor omului, să examineze în continuare posibilitatea cooperării în domeniul drepturilor omului și al reformei judiciare cu Organizația Națiunilor Unite și să pună în aplicare pe deplin recomandările evaluării periodice universale;
 7. solicită reînființarea unui mandat al ONU pentru un raportor special care să investigheze cazurile de încălcare a drepturilor omului și să încurajeze tragerea la răspundere a celor care comit încălcări ale drepturilor omului în Iran;
 8. solicită autorităților iraniene să permită accesul Semilunii Roșii la toți deținuții și să permită organizațiilor internaționale de apărare a drepturilor omului să monitorizeze situația din Iran;
 9. îndeamnă autoritățile iraniene să revină asupra sentinței impuse lui Zahra Bahrami, să îi acorde dreptul la un proces echitabil și accesul la autoritățile olandeze, ținând seama de cetățenia sa olandeză, în conformitate cu standardele internaționale;
 10. invită Serviciul European de Acțiune Externă să definească măsuri suplimentare în cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului pentru a proteja în mod activ apărătorii drepturilor omului din Iran și încurajează statele membre și autoritățile locale să sprijine inițiativele precum programul european privind orașele-adăpost și rețeaua internațională a orașelor-adăpost;

Joi, 20 ianuarie 2011

11. solicită includerea pe lista actuală a persoanelor și organizațiilor care fac obiectul unei interdicții de călătorie impuse de UE și ale căror active au fost înghețate, a oficialilor iranieni responsabili de încălcarea drepturilor omului și de reprimarea și îngrădirea libertății în Iran;
 12. invită reprezentanții UE și Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să relanseze discuțiile cu privire la drepturile omului cu Republica Islamică Iran;
 13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al ONU, Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, Președintelui Curții Supreme a Iranului, precum și guvernului și parlamentului Republicii Islamice Iran.
-

Joi, 20 ianuarie 2011

RECOMANDĂRI

PARLAMENTUL EUROPEAN

Acordul-cadru UE-Libia

P7_TA(2011)0020

Recomandarea Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 adresată Consiliului referitoare la negocierile în curs privind Acordul-cadru UE-Libia (2010/2268(INI))

(2012/C 136 E/19)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de recomandare adresată Consiliului, formulată de Ana Gomes în numele Grupului S&D, referitoare la negocierile în curs privind Acordul-cadru UE-Libia (B7-0615/2010),
- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe din 15 octombrie 2007 privind deschiderea discuțiilor în vederea încheierii unui acord-cadru între UE și Libia, precum și concluziile Consiliului European din 18-19 iunie și 29-30 octombrie 2009 privind politicile legate de migrație,
- având în vedere memorandumul de înțelegere semnat de Comisarul Ferrero-Waldner și Secretarul pentru afaceri europene, El Obeidi la 23 iulie 2007,
- având în vedere negocierile în curs de desfășurare dintre UE și Libia cu privire la un acord-cadru,
- având în vedere Planul de acțiune împotriva HIV pentru Benghazi, lansat în noiembrie 2004,
- având în vedere aspectele practice ale actualei cooperări dintre UE și Libia privind migrarea și Agenda de cooperare în materie de migrare semnată de Comisie și Libia la 4 octombrie 2010,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 10 decembrie 1948,
- având în vedere Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 și Protocolul din 31 ianuarie 1967 privind statutul refugiaților,
- având în vedere mai multe instrumente legate de drepturile omului pe care Libia le-a semnat, cum ar fi Convenția internațională privind drepturile economice, sociale și culturale (1970), Convenția internațională privind drepturile civile și politice (1970), Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială (1968), Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei, împotriva torturii și altor pedepse și tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (1989), Convenția privind drepturile copilului (1993) și Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora (2004),
- având în vedere Rezoluția 62/149 a Adunării Generale a ONU din 18 decembrie 2007 prin care se face apel la un moratoriu referitor la folosirea pedepsei cu moartea, și Rezoluția 63/168 a Adunării Generale a ONU din 18 decembrie 2008 prin care se solicită punerea în aplicare a Rezoluției 62/149 a AG a ONU,
- având în vedere Carta africană privind drepturile omului și ale popoarelor și protocolul la aceasta referitor la instituirea unei Curți africane a drepturilor omului și popoarelor, ratificat de Libia la 26 martie 1987, respectiv la 19 noiembrie 2003,

Joi, 20 ianuarie 2011

- având în vedere Convenția Uniunii Africane din septembrie 1969 de reglementare a anumitor aspecte legate de refugiații din Africa, la care Libia este parte de la 17 iulie 1981,
 - având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
 - având în vedere Rezoluțiile sale din 18 ianuarie 2007 referitoare la sentința de condamnare la moarte pronunțată în cazul personalului medical din Libia ⁽¹⁾ și din 17 iunie 2010 referitoare la execuțiile din Libia ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 121 alineatul (3) și articolul 97 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0368/2010),
- A. întrucât, în ciuda persistenței sistemului autoritar și a încălcărilor sistematice a convențiilor internaționale privind drepturile și libertățile fundamentale, Libia întreține relații comerciale și politice din ce în ce mai extinse cu statele membre ale UE și joacă, în numeroase privințe, un rol de partener al UE în regiunea Mării Mediterane și în Africa, cu consecințe în ceea ce privește securitatea și stabilitatea, în special migrația, sănătatea publică, dezvoltarea, comerțul și relațiile economice, schimbările climatice, energia și patrimoniul cultural;
- B. întrucât mai multe state membre ale UE întrețin relații apropiate cu Libia, cu bănci și societăți naționale care servesc drept vehicul pentru investițiile libiene în Europa; întrucât, la 30 august 2008, Italia a semnat un Acord de prietenie cu Libia, care reglementează relațiile din diferite domenii, printre care cooperarea gestionarea migrației și reparațiile financiare în urma războiului și a regimului colonial; întrucât, la 9 noiembrie 2010, parlamentul italian a cerut guvernului să revizuiască acest tratat;
- C. întrucât Acordul-cadru UE-Libia în curs de negociere acoperă numeroase domenii, de la consolidarea dialogului politic la gestionarea migrației, dezvoltarea relațiilor comerciale și economice, securitatea energetică și îmbunătățirea cooperării în diverse sectoare; întrucât se așteaptă ca acordul cadru să conducă la o intensificare a dialogului politic dintre Libia și UE;
- D. întrucât respectarea drepturilor omului, a democrației și a statului de drept, precum și opoziția față de pedeapsa cu moartea, sunt principii fundamentale ale UE; întrucât Parlamentul este ferm angajat în eforturile pentru abolirea universală a pedepsei capitale și a îndemnat în repetate rânduri la revocarea sentințelor de condamnare la moarte și la eliberarea din închisoare a celor cinci asistente medicale bulgare și a doctorului palestinian care au fost închiși în Libia timp de mai mulți ani, pe lângă faptul că a condamnat executarea unor cetățeni libieni și nelibieni care a avut loc în Libia;
- E. întrucât Libia a ratificat Convenția Uniunii Africane de reglementare a anumitor aspecte legate de refugiații din Africa, în care, la articolul 8, se subliniază că această Convenție reprezintă o completare eficientă, în Africa, a Convenției ONU privind statutul refugiaților din 1951 și că părțile semnatare trebuie să coopereze cu ICNUR; întrucât, totuși, Libia nu a ratificat Convenția ONU privind statutul refugiaților din 1951, care este singura convenție internațională care formulează o definiție cuprinzătoare a refugiaților și care este însoțită de măsuri de protecție obligatorii și un mecanism de monitorizare de către biroul Înaltului Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați;
- F. întrucât există probe solide că Libia practică la scară largă discriminarea muncitorilor migranți pe motive de origine națională sau etnică, în mod deosebit persecutarea pe motive rasiale a muncitorilor migranți africani, și întrucât Parlamentul European este profund preocupat de actele relatate de violență sexuală împotriva femeilor;
- G. întrucât articolul 19 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a UE interzice orice strămutare, expulzare sau extrădare către un stat în care persoanele riscă, în mod grav, să fie supuse pedepsei cu moartea, torturii sau altor pedepse sau tratamente inumane sau degradante;
- H. întrucât Libia a fost aleasă în Consiliul ONU pentru Drepturile Omului la 13 mai 2010 și a ratificat mai multe instrumente legate de drepturile omului și întrucât, în consecință, Libia are obligații juridice

⁽¹⁾ JO C 244 E, 18.10.2007, p. 208.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0246.

Joi, 20 ianuarie 2011

internaționale specifice de respectare a drepturilor omului dar, până acum nu a reușit să adopte măsuri concrete de îmbunătățire a situației drepturilor omului și să dezvolte o cooperarea veritabilă cu procedurile speciale ale ONU și ale organismelor prevăzute în tratate; întrucât, drepturile omului sunt indivizibile și deși se bucură de unele beneficii economice și de bunăstarea datorată distribuirii de către stat a venitului național, libienii și străinii din Libia nu dispun de cea mai mare parte dintre drepturile civile și politice, și anume de libertatea de exprimare, libertatea de reuniune și de asociere, de dreptul la o judecată echitabilă, de drepturi pentru lucrători și pentru femei, de dreptul la alegeri libere și întrucât survin adesea cazuri de detenție arbitrară, tortură, dispariții involuntare și discriminare, care afectează mai ales migranții;

- I. întrucât exercitarea puterii de stat în Libia nu este bazată pe supremația legii sau pe responsabilitatea democratică și a condus la un comportament arbitrar și imprevizibil față de străini și față de interesele străine, cum s-a întâmplat recent cu un om de afaceri elvețian și cu anumiți străini executați pentru crime de drept comun, a căror identitate nu a fost dezvăluită;
 1. adresează Consiliului, în contextul negocierilor în curs privind acordul-cadru, următoarele recomandări:
 - (a) constată decizia recentă a Consiliului de a permite în cele din urmă unui număr restrâns de deputați în PE să citească mandatul acordat Comisiei de a negocia un acord-cadru între UE și Libia, regretă, cu toate acestea întârzierea acestei decizii și solicită să i se acorde PE accesul la mandatele tuturor acordurilor internaționale în curs de negociere, în conformitate cu articolul 218 alineatul (19) din TFUE, care stabilește că Parlamentul trebuie informat de îndată și pe deplin pe parcursul tuturor etapelor procedurii de negociere;
 - (b) salută deschiderea negocierilor dintre UE și Libia, considerând-o o etapă în dezvoltarea unor relații noi a UE în regiunea mediteraneană și în Africa; consideră utilă cooperarea cu Libia în rezolvarea unor chestiuni cum ar fi securitatea și stabilitatea, migrația, sănătatea publică, dezvoltarea, comerțul, schimbările climatice, energia și cultura;
 - (c) îndeamnă Consiliul și Comisia să recomande cu insistență ca Libia să ratifice Convenția de la Geneva privind refugiații din 1951 și protocolul la aceasta din 1967, inclusiv cooperarea deplină cu ICNUR astfel încât să garanteze protecția adecvată și drepturile cuvenite migranților, și să adopte o legislație în materie de azil care să recunoască drepturile și statutul refugiaților în consecință, în special interzicerea expulzărilor colective și principiul nereturnării;
 - (d) reamintește Consiliului și Comisiei de obligațiile lor de a asigura respectarea deplină a Cartei drepturilor fundamentale în cadrul politicii externe a UE, în special a articolului 19, care interzice expulzările colective și instituie principiul nereturnării;
 - (e) îndeamnă Consiliul și Comisia să ceară autorităților libiene să semneze un memorandum de înțelegere care să permită prezența legală a ICNUR în țară, cu un mandat care să includă accesul deplin și exercitarea tuturor activităților sale de protecție;
 - (f) îndeamnă Consiliul și Comisia să se asigure că acordul de readmisie cu Libia poate fi luat în considerație numai pentru imigranții fără forme legale, excluzându-i așadar pe aceia care se declară singuri solicitanți de azil, refugiați sau persoane care au nevoie de protecție, și reiterează faptul că principiul nereturnării se aplică oricărei persoane care este amenințată de pedeapsa cu moartea, tratamente inumane sau tortură;
 - (g) invită Consiliul să ofere programe de relocare refugiaților recunoscuți, identifică de ICNUR în Libia în conformitate cu Agenda convenită de cooperare în domeniul migrației din 4 octombrie 2010;
 - (h) invită Consiliul și Comisia să își consolideze sprijinul pentru activitățile ICNUR, promovând totodată în relațiile cu autoritățile libiene respectul pentru standardele umanitare internaționale în cazul migranților fără documente aflați în țară, inclusiv accesul constant al ICNUR la centrele de detenție;

Joi, 20 ianuarie 2011

- (i) cere Consiliului și Comisiei să propună Libiei asistență, împreună cu ICNUR, OIM, ICMPD și alte agenții de expertiză, în ceea ce privește soluționarea problemei traficului de ființe umane din regiune, acordând o atenție specială protecției femeilor și copiilor, inclusiv asistență pentru integrarea migranților legali și pentru îmbunătățirea condițiilor migranților depistați că se află ilegal în țară; salută în acest sens, acordul privind Agenda de cooperare în domeniul migrației, semnat între comisarii Malmöström și Füle și autoritățile libiene în octombrie 2010;
- (j) îndeamnă Comisia să facă cunoscute Parlamentului toate informațiile în detaliu referitoare la instrumentele financiare externe folosite pentru acordul de parteneriat UE-Libia;
- (k) îndeamnă Consiliul să încurajeze Libia să se angajeze în vederea un moratoriu asupra pedepsei capitale, în conformitate cu rezoluțiile Adunării generale a ONU, adoptate la 18 decembrie 2007 și 18 decembrie 2008, în scopul abolirii pedepsei cu moartea, și să solicite autorităților libiene date statistice privind toate persoanele executate în Libia din 2008 și să facă cunoscute identitatea persoanelor în cauză și acuzațiile pentru care au fost condamnate; invită ÎR/VP să demonstreze prioritatea politică pe care o acordă UE abolirii pedepsei cu moartea, ridicând sistematic această problemă în relațiile cu autoritățile libiene;
- (l) cere Consiliului să insiste asupra includerii în acordul-cadru a unei clauze referitoare la Curtea Penală Internațională, conducând Libia la situația de a lua în considerație ratificarea statutului de la Roma;
- (m) cere Consiliului să propună Libiei să colaboreze în cadrul unor programe în vederea consolidării sinergiilor regionale privind dezvoltarea durabilă și chestiunile legate de mediu, cum ar fi schimbările climatice, deficitul de apă și deșertificarea;
- (n) invită Consiliul și Comisia ca pe durata negocierilor privind acordul-cadru, să încurajeze participarea Libiei la parteneriatul euro-mediteranean și la activitățile și proiectele principale ale Uniunii pentru regiunea mediteraneană;
- (o) cere Comisiei să respecte în totalitate obligația sa în temeiul articolului 218 din TFUE și să informeze în mod corespunzător Parlamentul referitor la ceea ce urmărește UE în chestiunea „cooperării nucleare” cu Libia din capitolul intitulat „Energia” în contextul negocierilor pentru acordul-cadru, inclusiv toate implicațiile politice și în materie de securitate;
- (p) felicită autoritățile și pe cei care activează în domeniul sănătății din Libia pentru progresele remarcabile realizate la nivelul capacităților medicale și științifice consacrate HIV- SIDA, realizate ca urmare a planului de acțiune Benghazi, implementate în comun de UE și Libia, și sprijină solicitarea de extindere a unei astfel de cooperări și pentru alte boli infecțioase și alte centre medicale din Libia; invită statele membre UE să își extindă îngrijirile specializate în domeniul sănătății și la pacienții libieni, inclusiv prin facilitarea tratamentelor temporare în instituțiile specializate din Europa;
- (q) consideră că acordul-cadru ar trebui să includă asistență în ceea ce privește edificarea capacităților instituționale, ca mijloc de consolidare a societății civile, de sprijinire a modernizării, de încurajare a reformelor democratice, a mijloacelor de informare în masă independente și a independenței judecătorești și să încurajeze alte eforturi, depuse pentru a face loc părților interesate din mediul afacerilor, mediul academic, ONG-urilor și altor părți interesate libiene;
- (r) invită Consiliul și Comisia să se asigure că programele comerciale se concentrează asupra furnizării de sprijin efectiv întreprinderilor, mai ales întreprinderilor de dimensiuni mici și mijlocii, pentru a le maximiza potențialul pentru activitățile de export;
- (s) cere Consiliului și Comisiei să încurajeze Libia să-și respecte integral angajamentele luate odată cu aderarea la UNHCR, și, astfel, îndeamnă Libia să adreseze invitații permanente pentru cei numiți în baza procedurilor speciale ONU, cum ar fi Raportorul special al ONU pe probleme de execuții extra-judiciare, sumare sau arbitrare, Raportorul special al ONU pentru tortură, Raportorul special al ONU pe probleme legate de libertatea de exprimare, Raportorul Special pentru formele contemporane de rasism, xenofobie și intoleranța asociată acestora, precum și Grupul de lucru pentru detenții arbitrate, conform cerințelor formulate în recentul Raport periodic universal privind Libia; solicită, în același spirit, acces neîngrădit în țară în vederea unei analize independente a întregii situații a drepturilor omului;

Joi, 20 ianuarie 2011

- (t) cere Consiliului să ia măsurile necesare pentru ca vizele Schengen pentru libieni să fie eliberate fără întârzieri inutile, să examineze și alte proceduri simplificate și să convingă autoritățile libiene să faciliteze obținerea vizelor pentru europenii care își au reședința sau desfășoară activități profesionale în Libia;
 - (u) recomandă stabilirea cât mai curând posibil a unei Delegații UE la Tripoli;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta recomandare Consiliului și, spre informare, Comisiei și guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene.
-

Marți, 18 ianuarie 2011

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Fuziunile societăților comerciale pe acțiuni *I**

P7_TA(2011)0001

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 ianuarie 2011 referitoare la propunerea modificată de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind fuziunile societăților comerciale pe acțiuni (versiune codificată) (COM(2010)0391 – C7-0209/2010 – 2008/0009(COD))

(2012/C 136 E/20)

(Procedura legislativă ordinară - codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0026) și propunerea modificată (COM(2010)0391),
 - având în vedere poziția sa în primă lectură din 17 iunie 2008 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 50 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0209/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului European Economic și Social din 21 octombrie 2010 ⁽²⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽³⁾,
 - având în vedere articolele 86 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0363/2010),
- A. întrucât Grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză se limitează la o simplă codificare a textelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale, poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 286 E, 27.11.2009, p. 60.

⁽²⁾ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

⁽³⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

Marți, 18 ianuarie 2011

P7_TC1-COD(2008)0009

Poziția Parlamentului European adoptată în prima lectură la 18 ianuarie 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind fuziunile societăților comerciale pe acțiuni (codificare)

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2011/35/UE.)

Protocolul la Acordul euromediterranean între CE și Iordania pentru a ține seama de aderarea Bulgariei și a României la UE ***

P7_TA(2011)0002

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 ianuarie 2011 referitoare la proiectul de Decizie a Consiliului privind încheierea unui protocol la Acordul euromediterranean de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte, pentru a ține seama de aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană (06903/2010 – C7-0384/2010 – 2007/0231(NLE))

(2012/C 136 E/21)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (06903/2010),
 - având în vedere proiectul de protocol la Acordul euromediterranean de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte, pentru a ține seama de aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană (09373/2008),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 217 și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0384/2010),
 - având în vedere articolul 81, articolul 90 alineatul (8) și articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru afaceri externe (A7-0373/2010),
1. aprobă încheierea protocolului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Regatului Hașemit al Iordaniei.

Marți, 18 ianuarie 2011

Acordul CE-Uniunea Economică și Monetară a Africii de Vest privind serviciile aeriene ***

P7_TA(2011)0003

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 ianuarie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea acordului dintre Comunitatea Europeană și Uniunea Economică și Monetară a Africii de Vest privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene (06646/2010 – C7-0103/2010 – 2008/0145(NLE))

(2012/C 136 E/22)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (06646/2010),
 - având în vedere proiectul de acord dintre Comunitatea Europeană și Uniunea Economică și Monetară a Africii de Vest privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene (06190/2009),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în temeiul articolului 100 alineatul (2), al articolului 218 alineatul (8) primul paragraf și al articolului 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0103/2010),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru transport și turism (A7-0361/2010),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și Uniunii Economice și Monetare a Africii de Vest.

Condiții armonizate pentru comercializarea produselor de construcție *II**

P7_TA(2011)0004

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 ianuarie 2011 referitoare la poziția Consiliului în primă lectură în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (10753/3/2010 – C7-0267/2010 – 2008/0098(COD))

(2012/C 136 E/23)

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția Consiliului în primă lectură (10753/3/2010 – C7-0267/2010),
- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0311) și propunerea modificată (COM(2009)0579),
- având în vedere articolul 251 alineatul (2) din Tratatul CE, în temeiul căruia propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0203/2008),

Marți, 18 ianuarie 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 25 februarie 2009 ⁽²⁾,
 - având în vedere angajamentul asumat de reprezentantul Consiliului prin scrisoarea sa din 8 decembrie 2010 de a aproba a poziției Parlamentului în a doua lectură, în conformitate cu articolul 294 alineatul (8) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 66 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A7-0343/2010),
1. adoptă poziția în a doua lectură prezentată în continuare;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 184 E, 8.7.2010, p. 441.

⁽²⁾ JO C 218, 11.9.2009, p. 15.

P7_TC2-COD(2008)0098

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 18 ianuarie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 305/2011.)

Miercuri, 19 ianuarie 2011

Drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere ***II

P7_TA(2011)0007

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la poziția Consiliului în prima lectură în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere (11038/2/2010 – C7-0266/2010 – 2008/0142(COD))

(2012/C 136 E/24)

(Procedura legislativă ordinară: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția Consiliului în primă lectură (11038/2/2010 – C7-0266/2010),
 - având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2008)0414),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0257/2008),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlament și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (7) și articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽¹⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 4 decembrie 2008 ⁽²⁾,
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 12 februarie 2009 ⁽³⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului exprimat prin scrisoarea din 21 decembrie 2010 de a aproba poziția Parlamentului în a doua lectură, în conformitate cu articolul 294 alineatul (8) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 66 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0307/2010),
1. adoptă poziția în a doua lectură prezentată în continuare;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 184 E, 8.7.2010, p. 368.

⁽²⁾ JO C 175, 28.7.2009, p. 116.

⁽³⁾ JO C 120, 28.5.2009, p. 65.

Miercuri, 19 ianuarie 2011

P7_TC2-COD(2008)0142

Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 19 ianuarie 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2011/24/UE.)

Acordul UE-Camerun privind legislația în domeniul forestier ***

P7_TA(2011)0009

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui acord de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Camerun cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, la guvernanță și la schimburile comerciale cu lemn și produse din lemn care intră în Uniunea Europeană (FLEGT) (12796/2010 – C7-0339/2010 – 2010/0217(NLE))

(2012/C 136 E/25)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (12796/2010),
 - având în vedere proiectul de acord de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Camerun cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, la guvernanță și la schimburile comerciale cu lemn și produse din lemn care intră în Uniunea Europeană (FLEGT) (13187/2010),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (3) primul paragraf, articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) și articolul 218 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0339/2010),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0371/2010),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Camerun.
-

Miercuri, 19 ianuarie 2011

Acordul UE-Republica Congo privind legislația în domeniul forestier ***

P7_TA(2011)0010

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui Acord de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Congo privind asigurarea aplicării legislației în domeniul forestier, guvernanta și schimburile comerciale cu lemn și produse din lemn care intră în Uniunea Europeană (FLEGT) (10028/2010 – C7-0170/2010 – 2010/0062(NLE))

(2012/C 136 E/26)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (10028/2010),
 - având în vedere proiectul de Acord de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Congo privind asigurarea aplicării legislației în domeniul forestier, guvernanta și schimburile comerciale cu lemn și produse din lemn care intră în Uniunea Europeană (FLEGT) (07636/2010),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (3) primul paragraf, articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) și articolul 218 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0170/2010),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0370/2010),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Congo.

Acord interimar de parteneriat între CE și statele din Pacific ***

P7_TA(2011)0012

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului interimar de parteneriat între Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte (05078/2010 – C7-0036/2010 – 2008/0250(NLE))

(2012/C 136 E/27)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (05078/2010),
- având în vedere proiectul de Acord interimar de parteneriat dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte (05558/2/2009),

Miercuri, 19 ianuarie 2011

- având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (4) și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0036/2010),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru pescuit (A7-0365/2010),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale statelor din Pacific.

Acordul de stabilizare și de asociere între CE și Serbia ***

P7_TA(2011)0015

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului și a Comisiei privind încheierea Acordului de stabilizare și de asociere dintre Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte (15619/1/2007 – C7-0341/2010 – 2007/0255(NLE))

(2012/C 136 E/28)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului și a Comisiei (15619/1/2007),
 - având în vedere proiectul de Acord de stabilizare și de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte (16005/2007),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 217 și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) și alineatul (8) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și articolul 101 al doilea paragraf din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (C7-0341/2010),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru afaceri externe (A7-0362/2010),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Serbia poziția Parlamentului.

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2012/C 136 E/17	Brazilia: extrădarea lui Cesare Battisti Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la Brazilia: extrădarea lui Cesare Battisti	94
2012/C 136 E/18	Iran, în special cazul lui Nasrin Sotoudeh Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la Iran – cazul lui Nasrin Sotoudeh	95

RECOMANDĂRI

Parlamentul European

2012/C 136 E/19	Acordul-cadru UE-Libia Recomandarea Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 adresată Consiliului referitoare la negocierile în curs privind Acordul-cadru UE-Libia (2010/2268(INI))	99
-----------------	--	----

III *Acte pregătitoare*

PARLAMENTUL EUROPEAN

Marți, 18 ianuarie 2011

2012/C 136 E/20	Fuziunile societăților comerciale pe acțiuni ***I Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 ianuarie 2011 referitoare la propunerea modificată de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind fuziunile societăților comerciale pe acțiuni (COM(2010)0391 – C7-0209/2010 – 2008/0009(COD))	104
	P7_TC1-COD(2008)0009 Poziția Parlamentului European adoptată în prima lectură la 18 ianuarie 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind fuziunile societăților comerciale pe acțiuni (codificare)	105
2012/C 136 E/21	Protocolul la Acordul euromediterranean între CE și Iordania pentru a ține seama de aderarea Bulgariei și a României la UE *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 ianuarie 2011 referitoare la proiectul de Decizie a Consiliului privind încheierea unui protocol la Acordul euromediterranean de asociere între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte, pentru a ține seama de aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană (06903/2010 – C7-0384/2010 – 2007/0231(NLE))	105
2012/C 136 E/22	Acordul CE-Uniunea Economică și Monetară a Africii de Vest privind serviciile aeriene *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 ianuarie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea acordului dintre Comunitatea Europeană și Uniunea Economică și Monetară a Africii de Vest privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene (06646/2010 – C7-0103/2010 – 2008/0145(NLE))	106

2012/C 136 E/23	<p>Condiții armonizate pentru comercializarea produselor de construcție ***II</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 18 ianuarie 2011 referitoare la poziția Consiliului în primă lectură în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (10753/3/2010 – C7-0267/2010 – 2008/0098(COD)) 106</p> <p>P7_TC2-COD(2008)0098</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 18 ianuarie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului 107</p>
	Miercuri, 19 ianuarie 2011
2012/C 136 E/24	<p>Drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere ***II</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la poziția Consiliului în prima lectură în vederea adoptării unei directive a Parlamentului European și a Consiliului privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere (11038/2/2010 – C7-0266/2010 – 2008/0142(COD)) 108</p> <p>P7_TC2-COD(2008)0142</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în a doua lectură la 19 ianuarie 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere 109</p>
2012/C 136 E/25	<p>Acordul UE-Camerun privind legislația în domeniul forestier ***</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui acord de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Camerun cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, la guvernanta și la schimburile comerciale cu lemn și produse din lemn care intră în Uniunea Europeană (FLEGT) (12796/2010 – C7-0339/2010 – 2010/0217(NLE)) 109</p>
2012/C 136 E/26	<p>Acordul UE-Republica Congo privind legislația în domeniul forestier ***</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui Acord de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Congo privind asigurarea aplicării legislației în domeniul forestier, guvernanta și schimburile comerciale cu lemn și produse din lemn care intră în Uniunea Europeană (FLEGT) (10028/2010 – C7-0170/2010 – 2010/0062(NLE)) 110</p>
2012/C 136 E/27	<p>Acord interimar de parteneriat între CE și statele din Pacific ***</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului interimar de parteneriat între Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte (05078/2010 – C7-0036/2010 – 2008/0250(NLE)) 110</p>
2012/C 136 E/28	<p>Acordul de stabilizare și de asociere între CE și Serbia ***</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului și a Comisiei privind încheierea Acordului de stabilizare și de asociere dintre Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Serbia, pe de altă parte (15619/1/2007 – C7-0341/2010 – 2007/0255(NLE)) 111</p>

Legenda simbolurilor utilizate

- * procedura de consultare
- **I procedura de cooperare, prima lectură
- **II procedura de cooperare, a doua lectură
- *** procedura de aviz conform
- ***I procedura de codecizie, prima lectură
- ***II procedura de codecizie, a doua lectură
- ***III procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul ¶.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ¶¶.

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnaleză apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

